

UDHEK'26

NUH NACİ YAZGAN ÜNİVERSİTESİ
1. ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ
1st International Dental Congress

BİLDİRİ KİTABI

Abstract Book

8-10 MAYIS MAY 2026
KAYSERİ, TÜRKİYE

NNYÜ

Kongre Hakkında

KONGRE

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi 1. Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

TARİH

8-10 Mayıs 2026

YER

NNYÜ Süleyman Çetinsaya Kongre Merkezi, Kayseri, Türkiye

DİL

Türkçe / İngilizce

WEB

www.nnyudhek.org

ISBN

978-625-97982-2-6

Konuşmacılar

Dr. Öğr. Üyesi A. Rahman Fadag
Endodonti

Prof. Dr. Barış Aydil
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Dr. Dt. Mohammed Alhasani
Restoratif Diş Tedavisi

Op. Dr. Rüya Acaroğlu
Göğüs Cerrahisi

Dr. Dt. Ali Garguom
Endodonti

Dr. Dt. Emre Övsay
Endodonti

Dr. Dt. Melih Şengül
Protetik Diş Tedavisi

Dr. Dt. Raşa İmranoğlu
Restoratif Diş Tedavisi

Prof. Dr. Alper Çağlar
Protetik Diş Tedavisi

Prof. Dr. Ece Eden
Pedodonti

Dt. Refka Rmili
Diş Hekimi

Doç. Dr. Asuman Savaşcıhabeş
Elektrik Elektronik Mühendisliği

Dt. Mahir Südemen
Diş Hekimi

Prof. Dr. Nehir Canıgür Bavbek
Ortodonti

Prof. Dr. Ümit Ertaş
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Doç. Dr. Ayfer Atav
Endodonti

Prof. Dr. Bülent Pişkin
Protetik Diş Tedavisi

Himmet Şengül
Diş Teknisyeni

Prof. Dr. Sema Hakkı
Periodontoloji

Dr. Dt. Ayman Zaghal
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Doç. Dr. Naci Murat
İstatistik

Prof. Dr. Wissam Kamal Sharrouf
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Kongre Kurulu

REKTÖR

Prof. Dr. Ahmet Fazıl Özsoylu

NNYÜ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ DEKANI

Prof. Dr. Derviş Yılmaz

KONGRE EŞ BAŞKANLARI

Dr. Öğr. Üyesi Kübra Pedük

Dr. Öğr. Üyesi Eda Büyükbalant

KONGRE SEKRETERİ

Dr. Öğr. Üyesi Ebubekir Yılmaz

Bilimsel Komite

Prof. Dr. A. Cem Gürkan

Prof. Dr. Bülent Pişkin

Doç. Dr. Bertan Kesim

Doç. Dr. Özcan Karataş

Dr. Öğr. Üyesi Gözde Erimli

Dr. Öğr. Üyesi Hikmetnur Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Rıdvan Akyol

Dr. Öğr. Üyesi M. Raşid Göksu

Dr. Öğr. Üyesi Ahsen Gülнар

Dr. Öğr. Üyesi Aybüke Sezer

Sosyal Komite

Prof. Dr. Mustafa Nisari

Dr. Öğr. Üyesi Cansu Düzgün

Dr. Öğr. Üyesi İlke Çokkeçeci

Dr. Öğr. Üyesi Nihal Ersu

Dr. Öğr. Üyesi Cihangir Açık

Dr. Öğr. Üyesi Burcu Dünder

Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Nergis Ödemiş

Düzenleme Komitesi

Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Ömerli

Doç. Dr. Ebru Delikan

Basım Yayın Komitesi

Doç. Dr. Pınar Demir

Dr. Öğr. Üyesi Öner Küçük

Dr. Öğr. Üyesi Hami Hakiki

Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Şaşoğlu Karacalar

Dr. Öğr. Üyesi Elif Durak

Arş. Gör. Hülya Çağlar

Öğr. Gör. Nur Göksu Özalp

Kongre Bilimsel Program

1. Gün — 8 Mayıs 2026

08:30–09:00

Giriş & Kayıt

Kongre Merkezi

09:00–10:00

Açılış ve Açılış Konuşmaları

Ana Salon

10:00–10:45

Konuşma

Prof. Dr. Sema Hakkı — Bor Elementi ve Diş Hekimliği

Uygulamaları

Ana Salon

10:45–11:15

Kahve Molası

Ana Salon

11:15–11:30

Konuşma

Doç. Dr. Asuman Savaşçıbaşı — Dijital Diş Hekimliğinde

Yapay Zeka Paradigması

Ana Salon

11:30–12:15

Konuşma

Prof. Dr. Ece Eden — Travmatik Dental Yaralanmalarda Acil

Yaklaşım

Ana Salon

12:15–13:30

Öğle Yemeği

Kongre Merkezi

13:30–14:15

Konuşma

Dt. Mahir Südemen — Smilecloud İle Dijital Hasta

Deneyimi

Ana Salon

14:15–15:00

Konuşma

Dr. Dt. Mohammed Alhasani — Posterior Kompozit

Restorasyonlarda Oklüzal ve Proksimal Kontaktların İkillemi

Ana Salon

15:00–15:30

Kahve Molası

Ana Salon

15:30–16:00

Konuşma

Dr. Öğr. Üyesi A. Rahman Fadag (Online) — Tüm

Yönleriyle Sealer Bazlı Obtürasyon

Ana Salon

16:00–19:00

Sosyal Program

Talas

19:00–21:00

Akşam Yemeği

Restoran

2. Gün — 9 Mayıs 2026

09:00–09:45

Konuşma

Dr. Dt. Ali Garguom — Büyük Periapikal Lezyonların

Cerrahi Olmayan Tedavisi

Ana Salon

09:00–13:00

Uygulamalı Kurs

Doç. Dr. Ayfer Atav & Dr. Dt. Emre Övsay — Rising:

Endodontide Gücün ve Hassasiyetin Dengesi

Diş Hek. Fak. Laboratuvarı

09:00–13:00

Uygulamalı Kurs

Dr. Dt. Melih Şengül — Gülüş Tasarımında Oklüzyon ve

Çiğneme Paternlerinin Önemi

Diş Hek. Fak. Laboratuvarı

10:00–10:45

Konuşma

Prof. Dr. Ümit Ertaş — Diş Hekimliği Pratiğinde

Maksillofasiyal Cerrahi Farkındalığı

Ana Salon

10:45–11:00

Kahve Molası

Ana Salon

11:00–11:45

Konuşma

Prof. Dr. Nehir Canıgür Bavbek — Tanıdan Tedaviye Uyk

Apnesi ve Ağız İçi Apeyler

Ana Salon

11:45–12:30

Konuşma

Doç. Dr. Naci Murat — Diş Hekimlerinin Korkulu Rüyası:

İstatistiksel Veri Analizi

Ana Salon

12:30–13:30

Öğle Yemeği

Ana Salon

13:00–17:00

Uygulamalı Kurs

Dr. Dt. Raşa İmranoğlu — İndirekt Restorasyonların İş Akışı

Diş Hek. Fak. Laboratuvarı

13:00–17:00

Uygulamalı Kurs

Prof. Dr. Barış Aydın — Güncel Botoks ve Dermal Dolgu

Uygulamaları

Diş Hek. Fak. Konferans Salonu

13:30–14:15

Konuşma

Op. Dr. Rüya Acaroğlu — Havayolu Sınırlarını Nefesle

Güçlendirmek

Ana Salon

14:15–15:00

Konuşma

Dr. Dt. Ayman Zaghal — Yapay Zeka Destekli Ortognatik

Cerrahi: Vaka Bazlı Senaryolar

Ana Salon

15:00–15:15

Kahve Molası

Ana Salon

15:15–16:00

Konuşma

Dr. Dt. Melih Şengül & Himmet Şengül — Hekim-

Teknisyen İletişiminde Püf Noktalar: Baba Oğul Atışması

Ana Salon

16:00–16:45

Konuşma

Prof. Dr. Wissam Kamal Sharrouf — Dental İmplant

Cerrahisinde Anestezi ile İlişkili Komplikasyonların

Önlenmesi ve Yönetimi

Ana Salon

19:00–22:30

Gala Yemeği

Restoran

3. Gün — 10 Mayıs 2026

09:00–13:00

Uygulamalı Kurs

Prof. Dr. Bülent Pişkin — Temporomandibular Hastalıkların

Tanısı ve Dijital İş Akışıyla Oklüzal Splint Tedavisi

Diş Hek. Fak. Laboratuvarı

09:00–13:00

Uygulamalı Kurs

Prof. Dr. Alper Çağlar — Diş Hekimliğinde Fotoğraf

Diş Hek. Fakültesi

09:00–13:00

Uygulamalı Kurs

Dt. Refka Rmili — Kompozit Lamina Restorasyonlarında

Doğal Tabakalama

Diş Hek. Fakültesi

10:00–18:00

Sosyal Programlar

Kayseri

Sözlü Bildiri Sunum Programı

Oturum 01 — Cuma 13:30 - 15:00			Salon A
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Gözde ERİMLİ			SAYFA
S103	Nihal Şenol Kurt	Effect of Thermal Aging and Bleaching on the Color Matching of Single-Shade Composites	14
S104	Nihat Ertane	Eklemeli ve eksiltmeli yöntemle üretilen restorasyonların renk değişimlerinin değerlendirilmesi	15
S106	Betül Tokat	Kalsiyum, hidroksiapatit ve flor içeren diş beyazlatma ajanlarının diş hassasiyeti ve beyazlatma etkilerinin değerlendirilmesi	16
S118	Gülsevim Sarıtaş	Hibrit blok ve tam seramik blokların farklı konsantrasyonlarda sülfürik asit kullanılarak hazırlanmış polimer ile kaplanması	18
S153	Fehime Akyıldız	Geniş kron harabiyetine sahip endodontik tedavi dişlerin zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat CAD/CAM seramik bloklar ile restorasyonu: olgu serisi	19
S132	Melis Çakar	Orta üçlü horizontal kök kırığında MTA ile koronal fragman obturasyonu: bir olgu sunumu	20
S105	Aybüke Bahadır Sezer	Pedodonti hastalarında maksiller anterior dişlerde görülen kron kırıklarının restoratif yönetimi: vaka serisi	22
S148	Merve Ak	Gummy smile tedavisinde kombinE cerrahi yaklaşım: kron boyu uzatma ve dudak repozisyonu	23

Oturum 02 — Cuma 13:30 - 15:00			Salon B
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Zeynep ŞAŞOĞLU KARACALAR			SAYFA
S102	Betül Bacanak	Çocuklarda bruksizmin tanı ve tedavi yöntemleri	24
S110	Büşra Yazar	Ebeveynlerin Çocuklarda Diş Yaralanmaları Hakkındaki Bilgi Düzeyi ve Davranışlarının Değerlendirilmesi :Bir Pilot Çalışma	25
S114	Selin Sare Savaş	Pediyatrik Diş Hekimliğinde Dental Anksiyete: Etiyoloji, Değerlendirme ve Yönetim Stratejileri	26
S138	Banu Çiçek Tez Yaşar	Karışık dentisyonda çoklu gömülü dişler ve sürme yolu anomalisi: genel anestezi altında yönetilen 11 yaş erkek olgu	27
S144	Kamuran İsen Devlet Güleç Koçyiğit	Akut Apikal Periodontitisli İkinci Moların Çekimi Sonrası Mandibular Üçüncü Molar Ototransplantasyonu: Olgu Sunumu	28
S154	Hacer Eberliköse	Kompleks Maksillofasial Olgularda Multidisipliner Yaklaşım: Ortodonti, Cerrahi ve Protetik Rehabilitasyon	29
S140	Necle Akay	Mini vida destekli hızlı üst çene genişletmesi (marpe) ile konvansiyonel hızlı üst çene genişletmesi (rpe): son on yılın karşılaştırmalı literatür değerlendirmesi	30
S142	Semih Ayırkçıl	Çinko boratın alveolitin önlenmesi ve tedavisindeki yerinin belirlenmesi	31
S150	Cansu Düzgün	Iatrogenic periodontal complications and root displacement due to long-term fixed retainers: invisalign retreatment in two cases	33

Oturum 03 — Cuma 15:15 - 16:15			Salon A
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Cansu DÜZGÜN			SAYFA
S101	Elif Beril Özdemir	Diş hekimliği öğrencilerinin ortodonti uzmanlık tercihleri ve bu tercihleri etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi	35
S124	Fatma Gürbüz	Ortodontik Tedavisi Tamamlanmış Sınıf III hastalarda relaps riski ve prognoz tahminine dair güncel literatür derlemesi	37
S108	Burcu Dünder	Sosyal medya tabanlı dental implant videolarında bilgi kalitesi ve hasta beklentileri	38
S112	Kübra Öztürk	İmplant cerrahisine bağlı komplikasyonların retrospektif değerlendirilmesi: olgu serisi	39
S156	Zeynep Şaşıoğlu Karacalar	Maksiller Defekti Olan Hastanın İmplant Destekli Barlı Hareketli Protez ile Rehabilitasyonu: Vaka Raporu	40
S139	Dursun Şen	Sınıf II Maloklüzyon Tedavisinde Uzun Dönem Stabilitate: Literatür Değerlendirmesi	42

Oturum 04 — Cuma 15:15 - 16:15			Salon B
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Hami HAKİKİ			SAYFA
S134	Yağmur Lena Sezici	Ortodontik retansiyonda yapay zeka chatbot yanıtlarının karşılaştırmalı analizi	43
S135	Ceren Algedik	Hızlı üst çene genişletmesinin üst solunum yolu üzerine etkileri literatür derlemesi	45
S130	Yunus Çiçekyurt	Çift taraflı dudak damak yarığı olan yenidoğanda ortodontik yaklaşım: olgu sunumu	46
S111	Ebrar İşisâğ	Ankiloglossiye güncel yaklaşımlar: tanı, sınıflandırma ve tedavi üzerine bir derleme	47

Oturum 05 — Cumartesi 09:00 - 09:45			Salon A
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi İlke TORBALI ÇOKKEÇECİ			SAYFA
S117	İlyas Posma	Büyük periapikal lezyonlar ve intrakanal eksüda bulunan dişlerde elektronik apeks bulucuların klinik doğruluğu: CBCT referanslı bir çalışma	48
S119	Beyza Yalçıntaş Erbulut	Farklı ticari probiyotik formülasyonlarının kök kanallarında oluşturulan iki türlü biyofilmler üzerindeki inhibitör etkilerinin kantitatif değerlendirilmesi: Qpcr tabanlı kısa süreli in vitro bir çalışma	49
S120	Ömer Eren Yipel	Periapikal lezyonların yapay zeka tabanlı tespiti ve periapikal indeks skorlaması: uzman değerlendirmesi ile karşılaştırmalı bir çalışma	50
S123	Mertcan Kurt	Mandibular premolar dişlerde farklı biyoseramik ve rezin içerikli kök kanal patları ile kök kanalı dolum tekniklerinin kırılma dayanımı üzerindeki etkilerinin karşılaştırılması	51

Oturum 06 — Cumartesi 09:00 - 09:45			Salon B
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Nergis ÖDEMİŞ			SAYFA
S127	Batuhan Karakaya	Simüle edilmiş perforasyon varlığında apeks bulucu entegre endodontik motorların doğruluğunun çeşitli irrigasyon solüsyonları altında karşılaştırılması	52
S129	Büşranur Yavuz	Kök perforasyonlarının tespitinde farklı elektronik ölçüm cihazlarının doğruluğunun değerlendirilmesi	53
S141	Feyza Yücekaya	Kök gelişimi devam eden alt üçüncü moların ototransplantasyonu: bir olgu sunumu	54
S149	Asuman Savaşçıhabeş	Diş hekimliğinde uzmanlık eğitimi giriş sınavı (dus) sorularında çok branşlı ve yeni nesil büyük dil modellerinin performans, klinik muhakeme ve zaman içi tutarlılık analizi	55

Oturum 07 — Cumartesi 10:00 - 10:45			Salon A
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Aybuke BAHADIR SEZER			SAYFA
S137	Asuman Savaşçıhabeş	Dijital diş hekimliğinde yapay zeka paradigması: klinik uygulamalar, robotik cerrahi ve gelecek perspektifleri	56
S109	Ceyda Oflaz	Anterior Mine Hipomineralizasyonlarının Yönetiminde ICON Rezin İnfiltrasyon: Bir Olgu Sunumu	57
S107	Meryem Kaygısız Yiğit	Dental radyolojide yapay zeka kullanımının etik boyutları	58
S126	Ash Aşık	Daimi dişlerde pulpotomi kararları ve klinik uygulamalarında pedodonti ve endodonti uzmanlıkları arasındaki farklılıkların değerlendirilmesi	60

Oturum 08 — Cumartesi 10:00 - 10:45			Salon B
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Rıdvan AKYOL			SAYFA
S146	Beyzanur Hatipoğlu	MTA kullanımının değerlendirilmesi: retrospektif bir çalışma	61
S125	Rabia Duman Tepe	Nörofibromatozis tip 1 tanılı hastada mandibular santral dev hücreli lezyon: bir olgu sunumu	62
S128	Özlem Akkemik	Dijital panoramik radyografilerde alt üçüncü molar dişlerin gömülü kalma prevalansı, gömüklülük açısı ve derinliği ile inferior alveolar kanal arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi: geniş örneklemli retrospektif bir çalışma	63
S145	Hürü Gözükkara	Oral skuamöz hücreli karsinomda farklı klinik bulgular ve tanısal zorluklar: olgu serisi	65

Oturum 09 — Cumartesi 11:00 - 12:30			Salon A
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Burcu DÜNDAR			SAYFA
S115	Veliye Nesrin Büyükbaş	Nokturnal stabilizasyon splinti kullanımının temel biyokimyasal belirteçler üzerindeki etkisi: klinik çalışma	66
S131	İbrahim Melik Doğan	Amelogenezis imperfekta hastasında tam dijital iş akışı kullanılarak protetik rehabilitasyon: bir yıllık takipli olgu sunumu	67
S133	Furkan Kömür	Anterior estetik rehabilitasyonda klinik gereksinime göre seramik restorasyon seçimi: iki olgu sunumu	68
S143	Ahsen Gülnar	İleri periodontitis nedeniyle üst çene anteriorda diş çekimi yapılan hasta; diş eksikliği ve kemik rezorpsiyonu sonucu duyduğu estetik ve fonksiyonel kayıp sonrası yapılan tedavi aşamaları ve hem hareketli hem sabit protezlerle 27 yıllık vaka takibi: Bir olgu vakası	70
S122	Ayşe Nur Doğan	Farklı Teknolojilere Sahip Tek Renk Kompozitlerin Yaşlanma ve Yeniden Polisaj Karşısındaki Renk Değişimleri: İn Vitro Analiz	71
S147	İrem Kübra Çal	3d baskılı daimi rezin restorasyonlarda post-kürleme konumunun mikrosertlik üzerine etkisi	73
S151	Alperen Alkan	Eklemeli üretimle üretilen daimi reçinelerde baskı yönünün yüzey pürüzlülüğüne etkisi	75
S152	Furkan Akkılıç	Tek Renk Kompozit Rezinlerde Kalınlığın Fleksural Modül Üzerine Etkisinin Nanohibrit Bir Kompozit Resin ile Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi	76

Oturum 10 — Cumartesi 11:00 - 12:30			Salon B
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Nihal ERSU			SAYFA
S113	Beyzanur Akar	Adolesan bir hastada dental plağa bağlı gingival hiperplazinin gingivektomi ve gingivoplasti ile tedavisi : bir olgu sunumu	77
S121	Tugay Aybar	Diş eti çekilmelerinde kullanılan tünel teknikleri	78
S157	Yakup Gülnahar	KLİNİK OLARAK DENTİGERÖZ KİSTİ TAKLİT EDEN RADİKÜLER KİST İLİAK GERFT+EŞ ZAMANLI İMPLANT	79
S136	Gökhan Kaş	D evre sütür matürasyonu ve derin damak morfolojisine sahip bir vakada marpe limitasyonlarının sarpe modifikasyonu ile yönetimi: literatür derlemesi ve bir vaka raporu	81
S116	Esra Demirkol	Hızlı Maksiller Genişletme'nin Hava Yolu Üzerine Etkileri	82

Poster Bildiri Sunum Programı

Poster Oturum 01 — Cumartesi 13:30 - 15:00			Poster Alanı
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Burcu DÜNDAR			SAYFA
P201	Sedanur Kervan Varhan Restoratif Diş Tedavisi	Mine hipoplazisinin rezin infiltrasyonu ile minimal invaziv tedavisi: olgu sunumu	83
P202	Nur Göksu Özalp Restoratif Diş Tedavisi	İnternal rezorpsiyonlu alt ikinci keser dişin endodontik ve restoratif tedavisi; olgu sunumu	84
P203	Esra Demirkol Ortodonti	Anterior Çapraz Kapanışa Bağlı Travmatik Oklüzyonun Eliminasyonu Sonrası Gingival Resesyonun Spontan İyileşmesi: Olgu Sunumu	85
P204	Betül Bacanak Pedodonti	Crisponi Sendromlu Bir Olguda Uzun Dönem Pedodontik Takip ve Ağız İçi Bulguların Değerlendirilmesi	86
P205	Betül Tokat Restoratif Diş Tedavisi	Diastemaların direkt kompozit rezinle estetik restorasyonu: olgu sunumu	87
P206	Ceyda Oflaz Pedodonti	Anterior Çapraz Kapanışın "Planas Direct Track" ile Düzeltilmesi: Bir Olgu Sunumu	88
P207	Büşra Yazar Pedodonti	Komplike Olmayan Kron Kırıklarında Kırık Parçanın Adeziv Reataçmanı: Olgu Sunumu	89
P208	Ebrar İşisağ Pedodonti	Karışık dişlenme döneminde anterior çapraz kapanış ve tedavisi : vaka raporu	90
P209	Nihal Şenol Kurt Restoratif Diş Tedavisi	Aesthetic Rehabilitation of Anterior Three Teeth with Porcelain Laminate Veneers: A Case Report	91
P210	Furkan Akkılıç Restoratif Diş Tedavisi	Süpernümerer Lateral Diş Varlığında Üst Anterior Dişlerin Direkt Kompozit Rezine ile Estetik Restorasyonu	92
P211	Berat Nur Saldoğan Protetik Diş Tedavisi	Monolitik zirkonya restorasyonun zirkonya altyapılı IPS e.maxX ceram ile estetik rehabilitasyonu: bir olgu sunumu	93
P212	Fatma Beyza Koçyiğit Restoratif Diş Tedavisi	Anterior bölge tek diş eksikliğinin implant tedavisi öncesi fiber destekli adeziv köprü ile estetik rehabilitasyonu: olgu sunumu	94
P213	Latife İrem Cihangiroğlu Dikbaş Endodonti	Esthetic rehabilitation With devital bleaching after root canal treatment: a case report	96
P214	Gülsevim Sarıtaş Restoratif Diş Tedavisi	Polidiastema vakasının direkt kompozit rezin ile estetik restorasyonu	97
P215	Özgenur Hayta Endodonti	Kırık aletten endokrona: bir molar retreatment vakasının multidisipliner yönetimi	98
P216	Ömer Eren Yipel Endodonti	Retreatment vakasında kırık alet varlığının yönetimi ve uzun dönem takibi	99
P217	Gökhan Kaş Ortodonti	Şeffaf plak tedavisi ile sınıf ı maloklüzyonun düzeltilmesi ve tme semptomlarının remisyonu: biyomekanik ve nöromusküler bir yaklaşım	100
P218	Burak Berke Yavuz Endodonti	Travma sonrası gelişen kompleks dental lüksasyonların endodontik tedavisi	101

Poster Oturum 02 — Cumartesi 15:15 - 16:45			Poster Alanı
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Burcu DÜNDAR			SAYFA
P219	Merve Kepezkaya Pedodonti	İntrüze genç daimi ön keser dişlerin ortodontik ekstrüzyon ile tedavisi	102
P220	Nihat Ertane Restoratif Diş Tedavisi	Travma sonrası maksiller anterior dişlerin kompozit rezin ile estetik rehabilitasyonu: olgu sunumu	103
P221	Batuhan Karakaya Endodonti	Eksternal kök rezorpsiyonunda tanı ve tedavi yaklaşımları: iki olgunun değerlendirilmesi	104
P222	Hatice Sarıoğlu Restoratif Diş Tedavisi	Şiddetli madde kaybı olan posterior dişte CAD-CAM restorasyon ile fonksiyonel rehabilitasyon: vaka sunumu	105
P223	Ayşe Buse Mete Protetik Diş Tedavisi	İmplant ve diş destekli tam ağız rehabilitasyonunda bölgesel materyal seçiminin biyomekanik ve estetik açıdan değerlendirilmesi: olgu sunumu	106
P224	Duygu Polat Endodonti	Lokalle Periapikal Patolojilerde Selektif Retreatmentin Etkinliği: Mandibular Birinci Molar Olgu Sunumu	107
P225	Büşranur Yavuz Endodonti	Ekstraoral fistül ile seyreden apikal periodontitisin endodontik tedavi ile yönetimi: olgu sunumu	108
P226	Ecem Çiftci Şahin Endodonti	Internal rezorpsiyonda MTA ile başarılı yönetim: 24 aylık takipli bir olgu sunumu	109
P227	Tunay Cilalı Pedodonti	Komplike kron kırığı görülen immatür dişin MTA amputasyonu: olgu sunumu	110
P228	Muhammed Emre Emek Ortodonti	Şiddetli İskeletsel ve Dentoalveolar Sınıf II Maloklüzyona Sahip Adölesan Bir Hastanın Twin Blok Aygıtıyla Tedavisi: Olgu Sunumu	111
P229	İbrahim Melik Doğan Protetik Diş Tedavisi	Augmantasyon prosedürlerini reddeden hastada All-on-X tam ağız protetik rehabilitasyon: olgu sunumu	112
P230	Ali Kemal Yılmaz Periodontoloji	Vestibüloplasti; olgu sunumu	113
P231	Bahar Yıldız Restoratif Diş Tedavisi	Renklenmiş ve kök kanal tedavili dişlerin estetik rehabilitasyonu: olgu sunumu	114
P232	Ece Sabur Pedodonti	Rastlantısal olarak saptanan mandibular basit kemik kisti: bir olgu sunumu	115
P233	Beyzanur Hatipoğlu Endodonti	Kırık alet yönetimi: iki vaka sunumu	116
P234	Ceren Büşra Mazlum Protetik Diş Tedavisi	Estetik yetersizlik ve marjinal uyumsuzluk gösteren monolitik zirkonya restorasyonun dijital iş akışıyla rehabilitasyonu: bir olgu sunumu	117
P235	Rabia Genç Periodontoloji	Malpozisyona bağlı gingival büyümenin üst ve alt çenede farklı cerrahi yaklaşımlarla yönetimi: olgu sunumu	118
P236	Venhar Aytekeli Periodontoloji	İnce dişeti fenotipinde serbest dişeti grefti ile yumuşak doku ogmentasyonu: bir olgu sunumu	119

S103 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 01

EFFECT OF THERMAL AGING AND BLEACHING ON THE COLOR MATCHING OF SINGLE SHADE COMPOSITE RESTORATIONS

Nihal Şenol Kurt¹, Soley Arslan¹

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kayseri

ABSTRACT

Objective: This study aimed to compare the color matching and surface roughness of single-shade composite resins after thermal aging and bleaching.

Materials and Methods: Circular cavities were prepared in 96 extracted anterior teeth and restored with Vittra APS Unique, Charisma Diamond One, Essentia Universal, Omnichroma, Zenchroma, and Admira Fusion X-tra (Groups 1 and 2). In addition, 96 disks were fabricated from these composite resins (Groups 3 and 4). Bleaching was applied to Groups 1 and 3, whereas thermal aging was applied to Groups 2 and 4. $\Delta E00$ values were determined using a spectrophotometer. Visual analysis of the teeth was performed, while surface roughness measurements were conducted on the disks.

Results: Differences were observed in $\Delta E00$ values in Groups 1 and 2 after restoration, bleaching, and thermal aging, and in Groups 3 and 4 after bleaching and thermal aging. In Group 1, differences were observed in visual evaluation scores after restoration and bleaching, whereas in Group 2, differences were observed only after restoration. No significant differences were found among the groups in surface roughness values for Groups 3 and 4.

Conclusions: The $\Delta E00$ values of all single-shade composites were above the clinically acceptable threshold, and no correlation was observed between instrumental and visual analyses. While the color matching of all groups was affected by the procedures, surface roughness values were not affected.

Keywords: Bleaching, Single-shade composite resin, Surface roughness, Thermal aging, Visual evaluation.

S104 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 01

EKLEMELİ VE EKSİLTME Lİ YÖNTEMLE ÜRETİLEN RESTORASYONLARIN RENK DEĞİŞİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Enise Betül GÖÇER¹, Nihat ERTANE¹, Soley ARSLAN¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu in vitro çalışma, eklemeli ve eksiltmeli yöntemler ile üretilen indirekt restorasyonların renk değişimini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada her grupta 20 toplamda 60 adet, 1 mm kalınlıkta 66 mm boyutunda Tessera (Dentsply Sirona, Almanya) ve Cerasmart (GC, Tokyo, Japonya) CAD/CAM bloklar ve 3D baskılı Crowntec reçinesinden elde edilen örnekler kullanıldı. Tüm numuneler 37° distile su içerisinde 24 saat bekletildikten sonra örnekler kahve solüsyonuna konuldu. Hazırlanan örneklerin renk ölçümleri spektrofotometre cihazı ile ölçüldü. Örneklerden kahve solüsyonuna konulmadan önceki ve konulduktan sonraki 7. gün, 14. gün, 21. gün ve 28. günde ölçümler yapıldı. Renk farklılıkları için CIEDE2000 kullanılarak ΔE_{00} değerleri hesaplandı.

Bulgular: Gruplar arası karşılaştırmalarda T21 dışında bütün zaman dilimlerinde ΔE_{00} değerleri açısından gruplar arası anlamlı fark görülmüştür ($p<0,05$). Grup içi karşılaştırmalarda ise bütün zaman dilimleri arasında ΔE_{00} değerleri açısından anlamlı fark görülmüştür ($p<0,05$).

Sonuç: Tüm materyaller zamana bağlı anlamlı renk değişimi göstermiştir. Bu değişim 3D ve Cerasmart'ta daha belirgin, Tessera'da daha düşük görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Renk stabilitesi, eklemeli üretim, eksiltmeli üretim, CAD/CAM restorasyon

KALSİYUM, HİDROKSİAPATİT VE FLOR İÇEREN DİŞ BEYAZLATMA AJANLARININ DİŞ HASSASİYETİ VE BEYAZLATMA ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Betül Tokat¹, Soley Arslan¹

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi A.D., Kayseri

ÖZET

Amaç: Bu klinik çalışmada, kalsiyum, hidroksiapatit ve flor içeren hidrojen peroksit bazlı beyazlatma ajanlarının renk değişimine (ΔE_{00}) ve beyazlatma sonrası oluşan diş hassasiyetine (DH) etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve yöntem: 60 katılımcı 3 gruba (n = 20) rastgele ayrıldı. Gruplara %40 hidrojen peroksit (HP) ve flor içeren Opalescence Boost, %35 HP ve kalsiyum içeren Whiteness HP Blue, %18 HP ve hidroksiapatit içeren Biowhiten ProOffice PowerHP beyazlatma jelleri uygulandı. Renk değişimi bir spektrofotometre cihazı ile beyazlatma tedavisine başlamadan önce, tedavi tamamlandıktan hemen sonra, 1. hafta, 2. hafta, 4. hafta, 8. hafta, 16. hafta, 6. ay ve 1. yılda ölçüldü. Diş hassasiyeti sayısal derecelendirme ölçeği (NRS) kullanılarak belirlendi. Ayrıca hastaların memnuniyet skorlarını içeren bir anket yapıldı.

Bulgular: ΔE_{00} değerleri açısından gruplar arasında tedavi tamamlandıktan hemen sonra ve 1. yıl dışındaki tüm zaman dilimlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. Bunun dışında ΔWID değerleri açısından gruplar arasında 2. hafta, 4. hafta ve 1. yıl dışındaki tüm zaman dilimlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. Hassasiyet değerlendirmemizde işlem den hemen sonraki NRS skorları açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilirken diğer zaman aralıklarında anlamlı fark görülmemiştir. Memnuniyet skorları açısından da gruplar arasında anlamlı bir fark görülmemiştir.

Sonuç: Düşük HP konsantrasyonuna sahip beyazlatma ajanının yüksek konsantrasyonlu ajanlara benzer beyazlatma etkinliği gösterdiği ve hidroksiapatit içeriğinden dolayı da daha az diş hassasiyetine neden olduğu gözlemlenmiştir. Bir yılın sonunda farklı içerik ve konsantrasyondaki ajanların beyazlatma derecesi ve diş hassasiyetine etkilerinin benzer olması beyazlatma ajanı seçiminde klinisyenlere rehberlik edecektir.

Anahtar kelimeler: Beyazlık İndeksi; Diş Hassasiyeti; Hidrojen Peroksit; Renk Değişimi; Vital Beyazlatma.

EVALUATION OF TOOTH SENSITIVITY AND WHITENING EFFECTS OF TOOTH WHITENING AGENTS CONTAINING CALCIUM, HYDROXYAPATITE AND FLUORIDE

Betül Tokat¹, Soley Arslan¹

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kayseri

ABSTRACT

Objective: The aim of this clinical study was to evaluate the effects of hydrogen peroxide-based whitening agents containing calcium, hydroxyapatite, and fluoride on color change (ΔE_{00}) and post-bleaching tooth sensitivity (TS).

Materials and Methods: Sixty participants were randomly divided into three groups (n = 20). Opalescence Boost containing 40% hydrogen peroxide (HP) and fluoride, Whiteness HP Blue containing 35% HP and calcium, and Biowhiten ProOffice PowerHP containing 18% HP and hydroxyapatite bleaching gels were applied to the groups. Color change was measured using a spectrophotometer before the bleaching treatment, immediately after completion of the treatment, and at the 1st week, 2nd week, 4th week, 8th week, 16th week, 6th month, and 1st year. Tooth sensitivity was assessed using a Numerical Rating Scale (NRS). In addition, a questionnaire including patient satisfaction scores was administered.

Results: In terms of ΔE_{00} values, statistically significant differences were found among the groups at all time points except immediately after treatment completion and at the 1-year evaluation. In addition, statistically significant differences in ΔWID values were observed among the groups at all time points except the 2nd week, 4th week, and 1st year. Regarding sensitivity assessment, a statistically significant difference was detected among the groups in NRS scores immediately after treatment, whereas no significant differences were observed at the other time intervals. No significant differences were observed among the groups with respect to patient satisfaction scores.

Conclusion: It was observed that the whitening agent with a low HP concentration exhibited whitening efficacy comparable to that of higher-concentration agents and, due to its hydroxyapatite content, caused less tooth sensitivity. The finding that agents with different compositions and concentrations showed similar effects on the degree of whitening and tooth sensitivity at the end of one year may provide guidance for clinicians in the selection of whitening agents.

Keywords: Color Change; Hydrogen Peroxide; Tooth Sensitivity; Vital Bleaching; Whitening Index.

NUH NACİ YAZGAN ÜNİVERSİTESİ ULUSLARARASI DIŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

8-10 MAYIS 2026

HİBRİT BLOK VE TAM SERAMİK BLOKLARIN FARKLI KONSANTRASYONLARDA SÜLFÜRİK ASİT KULLANILARAK HAZIRLANMIŞ POLİMER İLE KAPLANMASI

Gülsevim Sarıtaş¹, Sezer Demirbuğa¹, Hacer Balkaya¹, Seda Baktır¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Bu çalışma, hibrit ve tam seramik CAD/CAM blokların yüzeylerini, farklı konsantrasyonlarda sülfürik asitte çözünmüş polieter-eter-eton (PEEK) ile kaplayarak modifiye edilen yüzeylerin yüzey özellikleri, hücresel adezyon ve biyouyumluluklarını değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada bir hibrit blok (Cerasmart, GC Dental Products Europe, Leuven, Belçika) ve bir tam seramik blok (IPS e.max CAD, Ivoclar Vivadent, Schaan, Lihtenştayn) olmak üzere iki farklı indirekt restoratif materyal yüzeyi kaplanmıştır. Her bir materyalden 6 mm çap × 2 mm yükseklikte diskler hazırlanmıştır. PEEK polimeri, dört farklı konsantrasyonda (%0,5, %1, %2 ve %4 w/w) sülfürik asitte çözünmüş ve elde edilen polimer çözeltileri, örnek yüzeylerinde ince film kaplama oluşturmak için kullanılmıştır. Kaplanan materyallerin yüzey karakterizasyonları, Enerji Dağılımlı X-Işını Spektroskopisi (EDX), X-Işını Kırınımı (XRD), Taramalı Elektron Mikroskopu (SEM) ve Fourier Dönüşümlü Kızılötesi Spektroskopisi (FTIR) ile gerçekleştirilmiştir. Kaplanmış materyallere 24 saatlik fibroblast hücre adezyonu değerlendirilmiş ve test edilen tüm materyallerin 24 ve 48 saatlik sitotoksiteleri MTT testi ile değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Karakterizasyon analizleri, her iki materyal türü için tüm PEEK konsantrasyonlarında başarılı kaplama yapıldığını ve kaplanmamış kontrollere kıyasla belirgin yüzey morfolojisi değişiklikleri meydana geldiğini göstermiştir. (p<0.05) Hücresel adezyon sonuçları, %0,5 ve %4 PEEK konsantrasyonlarının hücre adezyonunu olumsuz etkilemediğini, %1 ve %2 konsantrasyonlarının ise adezyonu azalttığını göstermiştir (p<0.01) Konsantrasyondan bağımsız olarak, tam seramik materyal hibrit kompozite kıyasla daha yüksek hücre adezyonu sergilemiştir (p<0.05). Sitotoksite testlerinde en yüksek hücre canlılığı 24. Saatte %2 PEEK konsantrasyonunda ve %25 dilisyonunda %119,1 olarak tam seramik materyalde gözlenirken, en düşük hücre canlılığı 48.Saatte %4 PEEK konsantrasyonunda ve %100 dilüsyonda %64,72 olarak hibrit materyalde gözlenmiştir(p<0.01),

Sonuç: Sülfürik asitte çözünmüş farklı konsantrasyonlardaki PEEK materyali, tam seramik ve hibrit bloklarda hücre adezyonu ve hücre canlılığını farklı şekilde etkilemiştir. Genel olarak tam seramik materyal, hibrit materyale göre daha fazla hücre adezyonu ve daha fazla hücre canlılığı göstermiştir. Elde edilen veriler PEEK'in dental ve biyomedikal uygulamalarda yüzey modifikasyonu için umut verici bir materyal olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyouyumluluk, Sitotoksite, Adezyon, Hibrit Blok, Tam Seramik Blok

GENİŞ KRON HARABİYETİNE SAHİP ENDODONTİK TEDAVİLİ DİŞLERİN ZİRKONYA İLE GÜÇLENDİRİLMİŞ LİTYUM SİLİKAT CAD/CAM SERAMİK BLOKLAR İLE RESTORASYONU: OLGU SERİSİ

Fehime Akyıldız¹, Vahti Kılıç¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi A.D., Kayseri

Amaç: Üç boyutlu görüntüleme, bilgisayar tasarımı, modelleme, üretim ve malzeme bilimi ile ilgili yeni dijital teknolojilerin tanıtımı diş hekimliğini son on yılda derinden etkilemiştir. Bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) teknolojisi, diş restorasyonlarının bilgisayar destekli olarak tasarlanıp üretilmesini sağlayan dijital bir sistemdir. Ağız içi tarama ile alınan ölçüler bilgisayar ortamında modellenir ve malzeme bloğu istenen şekilde frezelenerek restorasyonlar üretilir. Bu teknoloji ile restorasyonların üretimi tedavi süresini kısaltırken yüksek uyum, estetik ve dayanıklılık sağlar. Bu vaka serisinde sekonder çürük, kırık ve restorasyon kaybı sebebiyle geniş kron harabiyetine sahip endodontik tedavi dişlerin zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat (ZLS) CAD/CAM seramik bloklar ile restorasyonu amaçlanmıştır.

Vaka 1: 47 yaşında kadın hasta 45 ve 46 numaralı dişlerindeki restorasyonların düşmesi sebebiyle Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurmuştur. Endodonti bölümüyle kanal tedavilerinin uygunluğunun konsültasyonu sonrası, ilgili dişlerin CAD/CAM sistemi kullanılarak restore edilmesine karar verilmiştir. Kavite hazırlığı ve hızlı dentin örtülmesi sonrası ağız içi tarama cihazı kullanılarak (CEREC Primescan, Dentsply Sirona, Bensheim, Almanya) dijital ölçüler alınmıştır. Restorasyon tasarımı CAD yazılımı (inLab Software, Dentsply Sirona) ile gerçekleştirildi ve üretim işlemi freze cihazı (CEREC inLab MC XL, Dentsply Sirona) kullanılarak yapılmıştır. Restorasyonun hazırlanmasında ZLS bloklar (Celtra Duo A2 HT, Dentsply Sirona) tercih edilmiştir. Restorasyon iç yüzeyine hidroflorik (HF) asit uygulanıp yıkanmış ve kurutulmuştur. HF asit artıklarını temizlemek için ortofosforik asit uygulanıp yıkanıp kurutulmuş ve daha sonra silan uygulanmıştır. Rubber-dam ile izolasyon sağlanmıştır. Kavite iç yüzeyi ortofosforik asit uygulanıp yıkanmış ve kurutulmuştur. Diş yüzeyine universal adeziv uygulaması sonrası, dual-cure adeziv siman ile restorasyonun simantasyonu tamamlanmıştır.

Vaka 2: 28 yaşında erkek hasta kliniğe gıda retansiyonu sebebiyle başvurmuştur. Yapılan muayenede 35 numaralı dişinde uyumsuz restorasyon ve sekonder çürük saptanmıştır. 34 ve 36 numaralı dişlerin restorasyonlarının yenilenmesi sonrasında 35 numaralı dişin CAD/CAM sistemi kullanılarak restore edilmesine karar verilmiştir. Kavite hazırlığı ve hızlı dentin örtülmesi sonrası aynı ZLS CAD/CAM seramik bloktan endokron restorasyon birinci vakadaki prosedür uygulanarak üretilmiş, rubber-dam izolasyonu sonrası aynı klinik prosedürler kullanılarak simantasyonu tamamlanmıştır.

Vaka 3: 20 yaşında kadın hasta gıda retansiyonu şikayetiyle kliniğe başvurmuştur. Yapılan muayenede 37 numaralı dişinde sekonder çürüğe bağlı kırık saptanmıştır. İlgili dişin CAD/CAM sistemi kullanılarak restore edilmesine karar verilmiştir. Eski restorasyon kaldırıldıktan sonra sekonder çürük temizlenip marjin yükseltme işlemi yapılmıştır. Kavite hazırlığı ve hızlı dentin örtülmesi sonrası aynı ZLS CAD/CAM seramik bloktan endokron restorasyon birinci vakadaki prosedür uygulanarak üretilmiş, rubber-dam izolasyonu sonrası aynı klinik prosedürler kullanılarak simantasyonu tamamlanmıştır.

Sonuç: CAD/CAM sistemleri ve ZLS bloklar, modern diş hekimliğinde hızlı, güvenilir, dayanıklı ve yüksek kaliteli restorasyonların elde edilmesini sağlayarak kron harabiyeti fazla olan dişlerde geleneksel restorasyonlara alternatif olarak avantaj sağlar.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, endodontik tedavi diş, endokron, lityum silikat, zirkonya

S132 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 01

ORTA ÜÇLÜ HORIZONTAL KÖK KIRIĞINDA MİNERAL TRİOKSİT AGREGAT İLE KORONAL FRAGMAN OBTURASYONU: BİR OLGU SUNUMU

Melis Çakar¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

Özet

Amaç

Bu olgu sunumunun amacı, orta üçlü horizontal kök kırığı bulunan maksiller sol santral kesici dişin konservatif endodontik tedavisini sunmak ve tedavi sonuçlarını klinik ve radyografik olarak değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem

Sistemik olarak sağlıklı 32 yaşındaki erkek hasta, travmadan sonraki sabah kliniğe başvurdu. Klinik muayenede 21 numaralı dişte mobilite, perküsyonda hassasiyet ve palpasyonda duyarlılık saptandı. Panoramik radyografi, periapikal radyografi ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemelerinde orta üçlü horizontal kök kırığı tespit edildi. Deplasman olmadığından repozisyon uygulanmadı. Aynı seansta 12–22 numaralı dişleri kapsayacak şekilde 0.4 mm çapında esnek ortodontik tel ile splint uygulandı. İki haftalık kontrolde dişin vitalite testlerine yanıt vermediği ve mobilitenin sürdüğü görüldü; endodontik tedavi başlatıldı. Çalışma boyu kırık hattına kadar belirlendi, kanal irrigasyonu %2.5 sodyum hipoklorit ile gerçekleştirildi, preparasyon ProTaper Next X5'e kadar tamamlandı ve iki hafta süreyle kalsiyum hidroksit uygulandı. Sonraki seansta koronal kanal bölümü mineral trioksit agregat ile obtüre edildi, üzeri rezin modifiye cam iyonomer simanla kapatıldı ve restorasyon kompozit rezin ile tamamlandı.

Bulgular

İkinci ay kontrolünde hasta asemptomatikti, mobilite azalmıştı ve periapikal radyografide patolojik bulgu izlenmedi; splint çıkarıldı. İki yıllık takipte diş asemptomatikti, mobilite normal sınırlardaydı ve perküsyon ile palpasyonda hassasiyet yoktu. Radyografilerde progresif periradiküler radyolusensi, inflamatuvar rezorpsiyon veya başka bir patolojik değişiklik gözlenmedi.

Sonuç

Orta üçlü horizontal kök kırıklarında doğru tanı, uygun splintleme ve düzenli takip doğal dişin korunmasında büyük önem taşımaktadır. Bu olguda yalnızca koronal fragmana yönelik uygulanan endodontik tedavi ve mineral trioksit agregat ile obturasyonun başarılı klinik ve radyografik sonuçlar sağladığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Mineral trioksit agregat, Travma, Kök kırığı

OBTURATION OF THE CORONAL FRAGMENT WITH MINERAL TRIOXIDE AGGREGATE IN A MIDDLE-THIRD HORIZONTAL ROOT FRACTURE: A CASE REPORT

Melis Çakar¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

Abstract

Objective

This case report aimed to present the conservative endodontic management of a maxillary left central incisor with a middle-third horizontal root fracture and to evaluate the clinical and radiographic outcomes of the treatment.

Materials and Methods

A systemically healthy 32-year-old male patient presented to the clinic on the morning following trauma. Clinical examination revealed mobility, tenderness to percussion, and tenderness to palpation in tooth 21. Panoramic radiography, periapical radiography, and cone-beam computed tomography confirmed the presence of a middle-third horizontal root fracture. As no displacement was detected, repositioning was not performed. In the same session, a splint extending from teeth 12 to 22 was applied using a 0.4-mm flexible

orthodontic wire. At the two-week follow-up, the tooth showed no response to pulp vitality tests, and mobility persisted; therefore, endodontic treatment was initiated. Working length was determined up to the fracture line, canal irrigation was performed with 2.5% sodium hypochlorite, instrumentation was completed up to ProTaper Next X5, and calcium hydroxide was applied for two weeks. At the subsequent appointment, the coronal portion of the canal was obturated with mineral trioxide aggregate, covered with resin-modified glass ionomer cement, and restored with composite resin.

Results

At the second-month follow-up, the patient was asymptomatic, mobility had decreased, and no pathological findings were observed on periapical radiography; therefore, the splint was removed. At the two-year follow-up, the tooth remained asymptomatic, mobility was within normal limits, and no tenderness to percussion or palpation was detected. Radiographic examination revealed no progressive periradicular radiolucency, inflammatory resorption, or any other pathological changes.

Conclusion

Accurate diagnosis, appropriate splinting, and regular follow-up are critical for preserving natural teeth with middle-third horizontal root fractures. In this case, endodontic treatment limited to the coronal fragment and obturation with mineral trioxide aggregate resulted in favorable clinical and radiographic outcomes.

Key words: Mineral trioksit agregat, Trauma, Horizontal root fracture

S105 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 01

PEDODONTİ HASTALARINDA MAKSİLLER ANTERİÖR DİŞLERDE GÖRÜLEN KRON KIRIKLARININ RESTORATİF YÖNETİMİ: VAKA SERİSİ

Aybüke Bahadır Sezer¹

¹Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., Kayseri

Amaç: Travmatik dental yaralanmalar çocukluk çağında sık karşılaşılan klinik problemlerdendir ve kron kırıkları en yaygın travma tiplerinden biridir. Anterior maksiller dişler dental ark içerisindeki konumları nedeniyle travmaya daha yatkındır. Bu çalışmanın amacı, anterior maksiller dişlerde kron kırığı bulunan pedodonti hastalarında uygulanan restoratif tedavi yaklaşımlarının klinik sonuçlarının sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: Bu vaka serisinde, kliniğimize anterior maksiller dişlerde kron kırığı şikâyeti ile başvuran 5 pedodonti hastası değerlendirilmiştir. Hastaların klinik ve radyografik muayeneleri gerçekleştirilerek kırığın tipi ve pulpal durum belirlenmiştir. Vakaların dördünde komplike olmayan kron kırığı, birinde ise komplike kron kırığı tespit edilmiştir. Komplike olmayan kron kırığı bulunan dişlere adeziv sistemler kullanılarak direkt kompozit restorasyon uygulanırken, komplike kron kırığı bulunan diş endodontik tedavinin tamamlanmasının ardından kompozit rezin restorasyon ile restore edilmiştir. Tüm hastalar klinik ve radyografik olarak 1 yıl süreyle takip edilmiştir. Uygulanan restoratif tedaviler sonucunda tüm vakalarda dişlerin estetik ve fonksiyonel bütünlüğü başarılı bir şekilde yeniden sağlanmıştır. Bir yıllık takip sürecinde restorasyonlarda kırık veya sekonder çürük gözlenmemiştir. Alınan anamnezlerde takip süresince hastalarda ağrı şikâyeti olmadığı belirlenmiştir. Ayrıca pulpal komplikasyon ya da periapikal patolojiye rastlanmamıştır.

Sonuç: Çocuk hastalarda görülen kron kırıklarının tedavisinde konservatif restoratif yaklaşımlar başarılı klinik sonuçlar sağlayabilmektedir. Komplike olmayan kron kırıklarında direkt kompozit restorasyonlar etkili bir tedavi seçeneği sunarken, komplike vakalarda uygun endodontik tedavi sonrası yapılan restorasyonlar da fonksiyon ve estetiğin korunmasına katkı sağlamaktadır. Erken tanı ve uygun tedavi planlaması tedavi başarısını artırmaktadır. Bu bulgular, kron kırıklarının tedavisinde adeziv restoratif yaklaşımların konservatif ve etkili bir tedavi seçeneği olduğunu bildiren literatür ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: dental travma, kron kırığı, kompozit rezin restorasyon, pedodonti

S148 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 01

GUMMY SMİLE TEDAVİSİNDE KOMBİNE CERRAHI YAKLAŞIM: KRON BOYU UZATMA VE DUDAK REPOZİSYONU

Merve Ak¹, Duygu Taşkın¹, Rabia Genç¹, Venhar Aytekel¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.D., Kayseri

Amaç: Diş eti gülümsemesi, gülümseme sırasında dişeti dokusunun artmış görünürlüğü ile karakterize olup estetik açıdan önemli bir problemdir ve genellikle multifaktöriyel etiyojije sahiptir. Etiyolojik faktörler arasında gecikmiş pasif sürme, dentoalveolar ekstrüzyon, vertikal maksiller fazlalık ve hiper mobil üst dudak yer almaktadır. Bu nedenle tedavi planlamasında etiyojinin doğru belirlenmesi kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı, hiper mobil üst dudak ve vertikal maksiller fazlalığa bağlı dişeti gülümsemesinin tedavisinde kron boyu uzatma ve dudak repozisyonu cerrahilerinin birlikte uygulanmasının klinik etkinliğini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: 31 yaşında kadın hasta, gülme sırasında dişetlerinin belirgin görünmesi şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenede ağız hijyeninin iyi olduğu, üst dudağın hiper mobil olduğu ve 15–25 numaralı dişlerde gecikmiş pasif sürmeye bağlı kısa klinik kronlar bulunduğu tespit edildi. Tedavi iki aşamalı olarak planlandı. İlk aşamada lokal anestezi altında gingivektomi ve kemik rezeksiyonu ile kron boyu uzatma işlemi gerçekleştirildi. İkinci aşamada ise bir ay sonra dudak repozisyonu cerrahisi uygulanarak mukozal doku eksize edildi ve primer kapama sağlandı. Operasyon sonrası antibiyotik, analjezik, gargara reçete edildi.

Bulgular: Postoperatif dönemde herhangi bir komplikasyon izlenmedi. Altı aylık takipte yumuşak dokuların sağlıklı iyileştiği, dişeti görünümünün azaldığı ve estetik açıdan tatmin edici sonuçlar elde edildiği gözlemlendi.

Sonuç: Kron boyu uzatma ve dudak repozisyonu cerrahilerinin kombine uygulanması, uygun vakalarda dişeti gülümsemesinin tedavisinde etkili ve öngörülebilir bir yöntemdir. Bu yaklaşımın minimal invaziv olması ve başarılı estetik sonuçlar sağlaması nedeniyle ortognatik cerrahiye alternatif oluşturabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş eti gülümsemesi, kron boyu uzatma, dudak repozisyonu, estetik periodontal cerrahi

ÇOCUKLUK ÇAĞI BRUKSİZMİNİN YÖNETİMİNDE GÜNCEL TEDAVİ YAKLAŞIMLARI

Betül Bacanak¹, Kübra Pedük¹

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Bruksizm, genetik, psikolojik, fizyolojik ve yaşam tarzı ile ilişkili faktörlerin rol oynadığı multifaktöriyel bir parafonksiyondur. Çocukluk çağında oldukça yaygın görülebilen bu durum, diş aşınmaları, kas ağrısı ve temporomandibular eklem sorunları gibi çeşitli klinik sonuçlara yol açabilmektedir. Bu sunumun amacı, çocukluk çağında görülen bruksizmin tedavisinde kullanılan güncel yaklaşımların literatür ışığında değerlendirilmesidir.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında çocukluk çağında bruksizm tedavisine yönelik literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Literatür taramasında “pediatric patients” ve “bruxism treatment” anahtar kelimeleri kullanılarak son beş yıl içinde yayımlanmış çalışmalar incelenmiştir. Çocukluk çağı bruksizminin tedavi yöntemleri ile en ilgili olduğu belirlenen toplam 13 makale, derleme ve meta-analiz değerlendirmeye alınmıştır.

Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda çocukluk çağı bruksizminin yönetiminde farklı tedavi yaklaşımlarının uygulandığı görülmüştür. En yaygın kullanılan yöntemlerden biri oklüzal splint uygulamalarıdır ve özellikle yumuşak splintlerin diş aşınmasını azaltmada ve kas aktivitesini sınırlamada yardımcı olabileceği bildirilmektedir. Bunun yanı sıra elektromiyografi (EMG) sensörlü biyofeedback uygulamaları, hipnoterapi ve davranışsal yaklaşımların bruksizm aktivitesinin kontrolünde potansiyel faydalar sağlayabileceği belirtilmektedir. Ayrıca fotobiyomodülasyon, kızılötesi LED uygulamaları ve düşük seviyeli lazer tedavisi gibi non-invaziv yöntemlerin kas ağrısının azaltılması ve kas fonksiyonunun düzenlenmesinde destekleyici etkiler gösterebildiği bildirilmiştir. Bazı çalışmalarda fizyoterapi yaklaşımları ile botulinum toksin uygulamalarının da belirli vakalarda tedavi seçenekleri arasında değerlendirilebileceği ifade edilmektedir.

Sonuç: Çocukluk çağı bruksizminin yönetiminde tek bir nedene odaklanan yaklaşımlar yerine biyopsikososyal bir yaklaşım benimsenmelidir. Her bireyde olası etiyolojik faktörlerin ayrı ayrı değerlendirilmesi, tanı sürecinin çok boyutlu bir şekilde ele alınması ve tedavi planının bireye özgü olarak oluşturulması önem taşımaktadır. Bu nedenle çocukluk çağı bruksizminin yönetiminde multidisipliner yaklaşımlar klinik başarıyı artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Pediatric patients, bruxism treatment

EBEVEYNLERİN ÇOCUKLARDA DIŞ YARALANMALARI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYİ VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ :BİR PİLOT ÇALIŞMA

Büşra Yazar¹, Ceyda Oflaz Özdemir¹ Serpilay Selin Avşar², Pınar Demir¹

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi , Diş Hekimliği Fakültesi , Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı , Kayseri , Türkiye .

Serbest Diş Hekimi

Amaç : Çocukluk çağında görülen dental travmalar, fonksiyonel, estetik ve psikososyal açıdan önemli sonuçlar doğurabilen yaygın sağlık problemlerindendir. Ebeveynler travma anında ilk müdahaleyi gerçekleştiren ilk bireylerdir. Ancak literatürde ebeveynlerin bu konudaki bilgi düzeylerinin yetersiz olduğu ve yanlış uygulamaların yaygın olduğu bildirilmektedir.

Bu çalışmanın amacı; ebeveynlerin çocuk diş travmaları konusundaki bilgi, tutum ve uygulamalarını değerlendirmek, sosyodemografik faktörlerle ilişkisini incelemek ve elde edilen bulgular doğrultusunda eğitim gereksinimini ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, Nuh Naci Yazgan Diş Hastanesi Pedodonti Kliniği'ne başvuran ebeveynler üzerinde gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler, anketin uygulanabilirliğini, anlaşılabilirliğini değerlendirmek ve ileri çalışmalar için yol gösterici olmak amacıyla analiz edilmiştir.

Ebeveynlerin çocuk diş travmaları konusundaki bilgi ve tutumlarını değerlendirmek amacıyla veri toplama aracı olarak iki bölüm ve 12 soruluk bir anket kullanılmıştır. İlk bölümde ebeveynlerin yaş, cinsiyet, eğitim durumu, sosyoekonomik statü ve sahip olunan çocuk sayısı gibi sosyodemografik özellikleri sorulmuştur. İkinci bölümde ebeveynlerin travmatik diş yaralanmaları hakkındaki bilgi ve farkındalık düzeyleri ile travma anındaki davranışları ve çeşitli ilk yardım senaryolarında bildirdikleri eylemlerin doğruluğu değerlendirilmiştir.

Bulgular : Çalışmamıza katılan ebeveynlerin %71.4'ü anne, %28.6'sı babadır. Yaş ortalaması 40,4 ± 9 olarak hesaplanmıştır. Eğitim düzeyi incelendiğinde, katılımcıların yaklaşık %73'ünün üniversite ve üzeri eğitim düzeyine sahip olmasına rağmen kalıcı dişlerin kazayla yerinden çıkması durumunda sadece %64.4'ü yeniden yerleştirmenin doğru olduğunu belirtmiştir.

3 yaşındaki bir çocuğun çeneye darbe alması senaryosunda, katılımcıların %66.1'i gömülen diş ile birlikte kalıcı dişin de zarar görebileceğini doğru yanıtlamıştır.

9 yaşında üst ön diş kırığı senaryosunda, %64.1'i kırılan parçanın önemli olduğunu düşünerek saklamayı tercih etmiştir. Bu senaryoda acil başvuru davranışı olarak %88.5 diş hekimine götüreceğini ifade etmiştir. %7,3'ü ise çocuk acile başvuracağını belirtmiştir.

9 yaşında dudaktan kanama ve eksik üst ön diş ile karakterize travma senaryosunda, %60.9 katılımcı düşen dişin kalıcı diş olduğunu düşünmüş, %24.5'i ise emin olamamıştır. Dişin saklanması ise yalnızca küçük bir grup (%12 süt, %8.9 tükürük, %16.8 özel solüsyon) uygun ortam kullanırken , %28.8 hiçbir işlem yapmamayı tercih etmiştir.

Kaza sonucu dişin ağız içine yerleştirilme süresinin önemi sorulduğunda, ebeveynlerin %70.5'i dişin hızla yerine yerleştirilmesi gerektiğini belirtmiştir.

Koruyucu önlemler açısından, %44.3 çocuğunu dişlerine dikkat etmesi konusunda uyaracağını, %43.8 bilgi vereceğini, yalnızca %5.2 aparey kullanımını düşündüğünü ifade etmiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda ebeveynlerin eğitim düzeyinin yüksek olmasına rağmen özellikle acil müdahale ve doğru ilk yardım uygulamaları konusunda önemli bilgi eksiklikleri bulunduğu tespit edilmiştir. Bu durum, yalnızca genel eğitim düzeyinin değil, spesifik ve hedefe yönelik sağlık eğitimlerinin önemini ortaya koymaktadır. Ebeveynlerin bilinçlendirilmesi, çocuklarda dental travmaların doğru yönetilmesini sağlayarak prognozu önemli ölçüde iyileştirecektir.

Ebeveynlerin %78.6'sı diş yaralanmaları hakkında daha fazla bilgi edinmek istediğini belirtmiştir. Bu doğrultuda ebeveynlere yönelik eğitim programlarının planlanması, okul ve toplum temelli farkındalık çalışmalarının artırılması, diş hekimleri tarafından bilgilendirici materyallerin yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: travmatik diş yaralanmaları, ilk yardım uygulamaları, diş avülsiyonu

S114 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 02

PEDİATRİK DİŞ HEKİMLİĞİNDE DENTAL ANKSİYETE: ETİYOLOJİ, DEĞERLENDİRME VE YÖNETİM STRATEJİLERİ

Selin Sare Savaş¹, Eda Büyükbalant¹

¹Nuh Naci Yazgan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği A.D., Kayseri

Amaç: Dental anksiyete, belirli bir kaynağı olmayan, dental uyaran ve prosedürlere karşı gelişen aşırı korku ile karakterize olan özel bir anksiyete formudur. Özellikle çocuk hastalarda tedaviye uyumu güçleştirerek klinik süreci ve tedavi başarısını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu sunumun amacı, çocuklarda dental anksiyete yönetiminde kullanılan güncel farmakolojik olmayan yaklaşımların literatür ışığında değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu derlemede, çocuklarda dental anksiyete yönetimi ile ilgili PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Literatür taramasında “Pediatric dentistry”, “Dental anxiety” ve “Non-pharmacological interventions” anahtar kelimeleri kullanılarak son on yıl içinde yayınlanmış çalışmalar incelenmiştir. Konu ile en ilişkili bulunan araştırmalar, derlemeler ve meta-analizler değerlendirmeye dahil edilmiştir.

Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda, çocuklarda dental anksiyetenin yönetiminde çok sayıda farmakolojik olmayan yaklaşımın kullanıldığı ve bu yöntemlerin hem psikolojik hem de fizyolojik parametreler üzerinde olumlu etkiler gösterdiği belirlenmiştir. Davranış yönlendirme teknikleri (anlat-göster-uygula, modelleme, pozitif pekiştirme), dikkat dağıtma yöntemleri (müzik, görsel-işitsel uygulamalar, sanal gerçeklik), gevşeme teknikleri, hipnoz ve aromaterapi en sık kullanılan yaklaşımlar arasında yer almaktadır. Dikkat dağıtma temelli yöntemlerin, çocuğun odağını dental işlemlerden uzaklaştırarak anksiyeteyi azaltmada etkili olduğu; müzik ve gevşeme tekniklerinin ise otonom sinir sistemi yanıtını düzenleyerek kalp hızı gibi fizyolojik parametreleri düşürdüğü bildirilmektedir. Hipnoz ve bilişsel-davranışçı yaklaşımların, çocukların korku ve kaygıya yönelik algılarını yeniden yapılandırarak daha kalıcı anksiyete kontrolü sağlayabildiği vurgulanmaktadır. Özellikle son yıllarda yapılan çalışmalarda, müzik, aromaterapi ve oyun temelli uygulamaların anksiyete düzeyini azaltmada öne çıktığı, hipnoz ve gevşeme tekniklerinin ise fizyolojik stres yanıtının kontrolünde daha belirgin etkiler sağladığı bildirilmektedir. Bununla birlikte, duyuşsal olarak uyarlanmış diş hekimliği ortamı, ebeveyn varlığı/yokluğu yönetimi, etkili iletişim teknikleri ve sistematik duyarsızlaştırma gibi yaklaşımların çocukların tedaviye uyumunu artırdığı ve klinik süreci kolaylaştırdığı gösterilmiştir.

Sonuç: Çocuklarda dental anksiyete yönetiminde farmakolojik olmayan yaklaşımların, anksiyete düzeyini azaltmada etkili ve güvenli olduğu ve tedaviye uyumu artırarak klinik sürece olumlu katkı sağladığı görülmektedir. Ancak anksiyetenin bireysel farklılıklar göstermesi nedeniyle, en uygun yaklaşımın hastaya özgü olarak belirlenmesi önem taşımaktadır. Mevcut literatürün sınırlı olması nedeniyle, daha fazla geniş örneklemli randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: pediatric dentistry, dental anxiety, non-pharmacological interventions

KARIŞIK DENTİSYONDA ÇOKLU GÖMÜLÜ DİŞLER VE SÜRME YOLU ANOMALİSİ: GENEL ANESTEZİ ALTINDA YÖNETİLEN 11 YAŞ ERKEK OLGU

Banu Çiçek Tez Yaşar¹, Hacer Eberliköşe²

¹ Ankara Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Ankara

² Ankara Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., Ankara

ÖZ

Amaç: Karışık dentisyon döneminde dişlerin erüpsiyon sürecindeki sapmalar, özellikle gömülü dişler ve ektopik sürme anomalileri ile birlikte değerlendirildiğinde fonksiyonel ve ortodontik açıdan önemli problemlere yol açabilmektedir. Bu tür anomalilerin erken tanısı ve uygun tedavi planlaması, ileride gelişebilecek kompleks maloklüzyonların önlenmesi açısından kritik öneme sahiptir. Bu olgu sunumunun amacı, dental anksiyete nedeniyle genel anestezi altında tedavi edilen, sürme yolu anomalisi ile ilişkili çoklu gömülü dişler bulunan bir pediatrik hastanın klinik ve radyografik bulgularını sunmaktır.

Gereç ve Yöntem: 11 yaşında erkek hasta, diş ağrısı şikâyeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın sistemik anamnezinde patoloji saptanmamış, ancak ileri düzey dental anksiyete belirlenmiştir. Klinik muayenede yaygın çürük süt dişleri, plak birikimi ve gingival inflamasyon izlenmiştir. Panoramik radyografik değerlendirmede, karışık dentisyon dönemine ait dişlenme paterni ile birlikte, özellikle maksiller bölgede sürme yolu anomalisi gösteren ektopik konumlanmış çoklu gömülü dişler saptanmıştır. Maksiller kaninlerin normal erüpsiyon aksından saparak palatinal konumlandığı ve posterior bölgede yer darlığına bağlı erüpsiyon bozukluklarının geliştiği gözlenmiştir.

Kooperasyon eksikliği ve yaygın tedavi ihtiyacı nedeniyle tüm işlemler genel anestezi altında gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda prognozu kötü süt dişleri çekilmiş, gömülü diş bölgeleri değerlendirilmiş ve alınan örnek histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Cerrahi sonrası hemostaz sağlanmış ve hasta komplikasyonsuz olarak takip edilmiştir. Kontrol radyografilerinde maksiller kaninlerin palatinal konumunun devam ettiği ve spontan erüpsiyon potansiyelinin sınırlı olduğu izlenmiş, hasta ortodontik değerlendirme için yönlendirilmiştir.

Bulgular: Olguda yaygın süt dişi çürükleri, maksiller bölgede belirgin sürme yolu anomalisi, ektopik konumlanmış gömülü dişler ve yer darlığına bağlı erüpsiyon bozuklukları saptanmıştır. Histopatolojik inceleme sonucunda dentigeröz kist ile uyumlu bulgular elde edilmiştir. Ayrıca hastanın yüksek dental anksiyete düzeyi, tedavi planlamasında genel anestezi gereksinimini ortaya koymuştur.

Sonuç: Karışık dentisyon döneminde görülen sürme yolu anomalileri ve çoklu gömülü dişler, erken dönemde tanınmadığında kompleks ortodontik ve cerrahi tedavi gereksinimlerine yol açabilmektedir. Bu olgu, erken tanı ve multidisipliner yaklaşımın önemini vurgulamaktadır. Dental anksiyetesi yüksek pediatrik hastalarda genel anestezi, kapsamlı tedavilerin güvenli ve etkin şekilde uygulanmasını sağlayan önemli bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Karışık dentisyon, Sürme yolu anomalisi, Gömülü diş, Ektopik sürme, Genel anestezi

S144 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 02

AKUT APİKAL PERİODONTİTİSLİ İKİNCİ MOLARIN ÇEKİMİ SONRASI MANDİBULAR ÜÇÜNCÜ MOLAR OTOTRANSPLANTASYONU: OLGU SUNUMU

K. İsen Devlet Güleç Koçyiğit

Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D., Ankara

Giriş

Diş ototransplantasyonu, bir dişin aynı birey içinde farklı bir bölgeye cerrahi olarak taşınması olarak tanımlanmakta olup, özellikle implant tedavisinin kontrendike olduğu genç hastalarda restorasyonu mümkün olmayan dişlerin yerine biyolojik temelli bir alternatif sunmaktadır (Czochrowska ve ark., 2002). Bu teknik, periodontal ligamentin korunmasını sağlar, alveoler kemik gelişimini destekler ve fizyolojik diş fonksiyonunun devamına olanak tanır; bu yönleriyle büyüme dönemindeki bireylerde protetik seçeneklere üstünlük göstermektedir. Literatürde bildirilen %75–98 arasındaki sağkalım oranları, yöntemin klinik öngörülebilirliğini ortaya koymaktadır (Cross ve ark., 2013). Bu çalışmanın amacı, güncel literatür eşliğinde mandibular molar ototransplantasyonuna ait bir klinik olgunun sunulmasıdır.

Yöntem

On sekiz yaşında kadın hasta, akut apikal periodontitis tanısı konulmuş semptomatik mandibular molar diş ile başvurmuştur. Kötü prognoz nedeniyle 47 numaralı dişin çekimine karar verilmiştir. Atravmatik ekstraksiyon ve alıcı socketin debridmanı sonrasında, 48 numaralı diş donör olarak seçilmiş ve periodontal ligament canlılığını koruyacak şekilde dikkatli bir biçimde çekilmiştir (Ali ve ark., n.d.). Donör diş, ekstraalveolar sürenin minimumda tutulması sağlanarak hazırlanan sokete derhal transplante edilmiştir ve işlem yerleşik cerrahi protokollere uygun olarak gerçekleştirilmiştir (Tsukiboshi ve ark., 2023).

Transplante edilen diş, semi-rijit splint ile stabilize edilmiş ve oklüzal yüklenmeyi azaltmak amacıyla oklüzal düzenleme yapılmıştır. Uygulanan prosedür; atraumatik manipülasyon, periodontal ligament hücrelerinin korunması ve kısa süreli splintleme gibi başarıyı belirleyen temel biyolojik prensiplere uygun şekilde yürütülmüştür (García-Mirallés ve ark., 2025).

Bulgular

Transplante edilen dişte yeterli primer stabilite sağlanmış ve erken iyileşme dönemi komplikasyonsuz seyretmiştir. Literatür verileri, başarının kök gelişim evresi, cerrahi teknik ve postoperatif bakım ile yakından ilişkili olduğunu göstermektedir (Dokova ve ark., 2024).

Ototransplante dişlerin fonksiyonel oklüzyonu sürdürebildiği, periodontal bütünlüğü koruduğu ve alveoler kemik rejenerasyonunu desteklediği bildirilmiştir. Özellikle periodontal ligament canlılığının korunması, ankiloz ve inflamatuvar kök rezorpsiyonu riskini azaltmaktadır (Plotino ve ark., 2022).

Sonuç

Mandibular üçüncü molarların ototransplantasyonu, genç hastalarda restorasyonu mümkün olmayan molar dişlerin yerine uygulanabilecek geçerli ve öngörülebilir bir tedavi seçeneğidir. Bu yaklaşım; alveoler kemiğin korunması, proprioepsiyonun devamı ve kraniyofasiyal büyümeye adaptasyon gibi önemli biyolojik avantajlar sunmaktadır.

Başarılı sonuçlar; uygun vaka seçimi, atravmatik cerrahi teknik, kısa ekstraalveolar süre ve doğru splintleme protokollerine bağlıdır. Bu koşullar sağlandığında ototransplantasyon, büyüme dönemindeki bireylerde implant tedavisine karşı birinci basamak biyolojik alternatif olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon

S154 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 02

KOMPLEKS MAKSİLLOFASİYAL OLGULARDA MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM: ORTODONTİ, CERRAHİ VE PROTETİK REHABİLİTASYON

Hacer Eberliköse¹, Arif Yiğit Güler¹, Ömer Faruk Sarı², Caner Öztürk³, Hakan Alpay Karasu⁴.

Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Doç. Dr.

Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Dr. Öğr. Üyesi

Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Prof. Dr

Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Prof. Dr.

ÖZET

Amaç: Bu sunumda, ileri düzey maksillofasial deformite ve/veya kemik yetersizliği bulunan, multidisipliner yaklaşımla tedavi edilmiş dört kompleks olgu sunulmaktadır.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Olgularda tedavi planlaması; ortodontik hazırlık, ortognatik cerrahi, iliak greftleme, distraksiyon osteogenezi, implant uygulamaları ve protetik rehabilitasyon basamaklarını içerecek şekilde gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Bir olguda ekstraoral distraksiyon osteogenezi ile maksiller ilerletme sağlanırken, iki olguda Le Fort osteotomisi ile maksillanın yeniden konumlandırılması ve gerekli durumlarda kemik desteğinin augmentasyonu hedeflenmiştir. Bir diğer olguda ise çift çene cerrahisi ve iliak greftleme ile iskeletsel ilişki, oklüzyon ve fasiyal denge yeniden düzenlenmiştir.

Sonuç: Tüm olgularda temel amaç; fonksiyonel oklüzyonun sağlanması, estetik yüz oranlarının iyileştirilmesi, kemik desteğinin yeniden oluşturulması ve uzun dönem protetik rehabilitasyon için uygun altyapının hazırlanması olmuştur. Bu olgular, ileri maksillofasial vakalarda ortodonti, ağız diş ve çene cerrahisi ile protetik tedavinin entegre biçimde planlanmasının tedavi başarısında belirleyici olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Multidisipliner yaklaşım, ortognatik cerrahi, tedavi planlaması

S140 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 02

MINİ VİDA DESTEKLİ HIZLI ÜST ÇENE GENİŞLETMESİ (MARPE) İLE KONVANSİYONEL HIZLI ÜST ÇENE GENİŞLETMESİ (RPE): SON ON YILIN KARŞILAŞTIRMALI LİTERATÜR DEĞERLENDİRMESİ

Necla Akay¹, Cansu Düzgün¹

¹Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.D., Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı, son on yılda yayımlanan güncel kanıtlar doğrultusunda mini vida destekli hızlı üst çene genişletmesi (MARPE) yönteminin etkinliğini konvansiyonel hızlı üst çene genişletmesi (RPE) ile karşılaştırmalı olarak değerlendirmek ve iki yöntem arasındaki klinik farkları ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: PubMed veri tabanında 2016–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmalar taranmıştır. Literatür derlemesine 1 sistematik derleme, 1 prospektif randomize klinik çalışma, 1 retrospektif araştırma, 3 klinik çalışma, 2 meta-analiz, 1 vaka raporu ve 1 in vitro çalışma dahil edilmiştir. Bu çalışmalar incelenerek MARPE ve RPE yöntemlerinin başarı oranları, iskeletsel ve dentoalveoler etkileri, periodontal değişiklikler ile tedavi stabilitesi karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Literatür bulguları, MARPE'nin %80–95 arasında değişen yüksek başarı oranlarıyla özellikle geç adolesan ve genç erişkin bireylerde etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir. MARPE ile elde edilen transversal genişlemenin yaklaşık %50–70 oranında iskeletsel kökenli olduğu, konvansiyonel RPE'de ise dentoalveoler etkilerin daha baskın olduğu bildirilmektedir. CBCT çalışmaları, MARPE'nin midpalatal suturda daha paralel ve homojen bir ayrılma sağladığını, RPE'de ise tipik olarak V-şekilli açılma paterni gözlemlendiğini rapor etmektedir. Dentoalveoler etkiler açısından RPE'de daha belirgin dental tipping, alveoler kemik kaybı ve periodontal yan etkiler saptanırken, MARPE protokolünde bu yan etkilerin anlamlı derecede azaldığı görülmüştür. Kuvvetin mini vidalar aracılığıyla doğrudan iskeletsel yapılara iletilmesi, dişlere binen yükü azaltarak bukkal kortikal kemiğin korunmasını ve periodontal dokular üzerindeki travmatik etkiyi sınırlandırmaktadır. Stabilite açısından her iki yöntemin kısa dönem sonuçları kabul edilebilir düzeyde olmakla birlikte, MARPE'de relaps oranlarının daha düşük olduğu yönündeki bulgular dikkat çekmektedir.

Sonuç: Güncel kanıtlar, MARPE'nin konvansiyonel RPE'ye kıyasla daha fazla iskeletsel genişleme sağladığını ve dentoalveoler ile periodontal yan etkileri azaltabileceğini göstermektedir. Bu yönüyle MARPE, özellikle geç adolesan ve erişkin hastalarda klinik açıdan önemli avantajlar sunan bir tedavi seçeneği olarak öne çıkmaktadır. Özellikle erişkin ve geç adolesan hastalarda ortognatik cerrahi ihtiyacını azaltma potansiyeli, MARPE'yi ortodontik tedavi protokollerinde öncelikli seçenek hâline getirmektedir. Bununla birlikte tedavi başarısında hasta yaşı, sutur maturasyonu ve biyomekanik planlama belirleyici faktörler olmaya devam etmekte olup, uzun dönem sonuçların daha net ortaya konulabilmesi için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: MARPE, RPE, iskeletsel genişletme, stabilite

ÇİNKO BORATIN ALVEOLİTİN ÖNLENMESİ VE TEDAVİSİNDEKİ YERİNİN BELİRLENMESİ

Semih Ayrıkçıl¹, Derviş Yılmaz²

¹ Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi A.D., Nevşehir

² Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi A.D., Kayseri

ÖZET

AMAÇ

Diş çekimi sonrası sık görülen ve standart tedavisi bulunmayan alveolit, dental cerrahide önemli bir komplikasyondur. Bu çalışmada, alveolitın önlenmesi ve/veya tedavisinde çinko boratın kullanılabilirliğinin değerlendirilmesi amaçlandı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çinko boratın antimikrobiyal, antibiyofilm ve anti-quorum sensing aktiviteleri çeşitli in vitro yöntemlerle değerlendirildi. Biyofilm yapısı SEM ile incelendi. Yara iyileştirme potansiyeli fibroblast hücreleri üzerinde yapılan deneylerle analiz edildi. Antioksidan aktivite farklı radikal giderim testleri ile, antienflamatuvar aktivite ise lipoksigenaz inhibisyon testi ile araştırıldı. Mutajenik/antimutajenik etkiler AMES testi ile, sitotoksikite ise MTT yöntemi ile değerlendirildi.

BULGULAR

Çinko borat, test edilen mikroorganizmalara karşı inhibisyon etkisi göstermiştir. Antibiyofilm aktivitenin özellikle *S. aureus* üzerinde daha belirgin olduğu saptanmıştır. Ayrıca bileşiğin anti-quorum sensing aktivite gösterdiği belirlenmiştir. Düşük konsantrasyonlarda fibroblast proliferasyonunu artırarak yara iyileştirme potansiyeli sergilemiştir. Orta düzeyde antioksidan aktivite ve belirgin H_2O_2 radikal giderim etkisi gözlenmiştir. Test edilen konsantrasyonlarda mutajenik etki saptanmamış, lipoksigenaz inhibisyonu gözlenmemiştir.

SONUÇ

Çinko borat; antimikrobiyal, antibiyofilm ve anti-quorum sensing özellikleri ile enfeksiyon kontrolüne katkı sağlayabilirken, fibroblast proliferasyonu üzerindeki olumlu etkileri ile yara iyileşmesini destekleyebilecek potansiyele sahiptir. Sitotoksik olmaması, antioksidan ve antimutajenik etkileri ile birlikte değerlendirildiğinde, alveolit tedavisinde kullanılabilecek umut verici bir ajan olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler; Alveolit, çinko borat, antimikrobiyal, anti-quorum sensing, yara iyileştirme

EVALUATION OF THE ROLE OF ZINC BORATE IN PREVENTION AND TREATMENT OF ALVEOLITIS

Semih Ayrıkçıl¹, Derviş Yılmaz²

¹ Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Nevşehir

² Nuh Naci Yazgan University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

ABSTRACT

AIM

Alveolitis, a common complication following tooth extraction without a standard treatment, remains a significant issue in dental surgery. This study aimed to evaluate the potential use of zinc borate in the prevention and/or treatment of alveolitis.

MATERIALS AND METHODS

The antimicrobial, antibiofilm, and anti-quorum sensing activities of zinc borate were evaluated using standard in vitro methods. Biofilm structure was analyzed by scanning electron microscopy (SEM). Wound healing potential was assessed using fibroblast cell assays. Antioxidant activity was determined by radical scavenging assays, while anti-inflammatory activity was evaluated using a lipoxigenase inhibition test. Mutagenic and antimutagenic effects were analyzed using the AMES test, and cytotoxicity was assessed by the MTT assay.

RESULTS

Zinc borate exhibited inhibitory effects against the tested microorganisms. Antibiofilm activity was more pronounced against *S. aureus*. The compound also demonstrated anti-quorum sensing activity. At low concentrations, it promoted fibroblast proliferation, indicating wound healing potential. Moderate antioxidant activity and notable H₂O₂ radical scavenging effects were observed. No mutagenic effects or lipoxygenase inhibition were detected at the tested concentrations.

CONCLUSION

Zinc borate may contribute to infection control due to its antimicrobial, antibiofilm, and anti-quorum sensing properties. Its positive effects on fibroblast proliferation suggest a potential role in enhancing wound healing. Considering its non-cytotoxic nature along with its antioxidant and antimutagenic properties, zinc borate appears to be a promising candidate for the treatment of alveolitis.

Keywords; Alveolitis, zinc borate, antimicrobial, anti-quorum sensing, wound healing

UZUN DÖNEM SABİT RETAINER KULLANIMINA BAĞLI İYATROJENİK PERİODONTAL KOMPLİKASYONLAR VE KÖK DEPLASMANI: İKİ VAKANIN INVISALIGN İLE YENİDEN TEDAVİSİ

Cansu Düzgün¹

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Bu sunumun amacı, ortodontik tedavi sonrasında uzun süre ağızda kalan sabit retainerların istenmeyen şekilde aktifleşmesine bağlı gelişebilen riskleri, kök deplasmanları ve periodontal dokular üzerindeki etkileri ile uzun dönem düzenli takibin önemini değerlendirmektir. Bununla birlikte, Invisalign sistemi ile başarıyla yeniden tedavi edilen iki klinik olgu sunulmaktadır.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Uzun süreli sabit retainerların iyatrojenik etkileri üzerine kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiş; özellikle istenmeyen diş hareketleri, kök deplasmanları ve periodontal komplikasyonlar incelenmiştir. Uzun süre aktif kalan sabit retainerlara bağlı olarak belirgin ortodontik ve periodontal değişiklikler gelişen iki hasta değerlendirilmiştir. İlk olgu, başlangıç ortodontik tedavisinin tamamlanmasından 4 yıl sonra başvuran 18 yaşındaki erkek hastadır. Maksiller sabit retainerın deformasyonu sonucu 11 ve 12 numaralı dişlerde ileri derecede yer değiştirme ve lokalize anterior açık kapanış tespit edilmiştir. İkinci olgu ise başlangıç tedavisinden 12 yıl sonra başvuran 26 yaşındaki kadın hastadır. Mandibular sabit retainerın uzun süreli aktifliği nedeniyle 32 numaralı dişte belirgin lingual kök deplasmanı, 31 numaralı dişte ise bukkal kök deplasmanı ile birlikte belirgin bukkal kemik kaybı ve periodontal atışman kaybı saptanmıştır. Her iki olguda da kapsamlı klinik ve radyografik kayıtlar değerlendirilmiştir. Yer değiştirmiş diş ve köklerin alveoler kemik içerisine yeniden konumlandırılması, açık kapanışın düzeltilmesi ve periodontal durumun iyileştirilmesi amacıyla her iki hasta da hassas dijital tedavi planlaması kullanılarak Invisalign şeffaf plak sistemi ile yeniden tedavi edilmiştir.

Bulgular: Literatürde, özellikle çok telli (multistrand) lingual sabit retainerların zamanla pasif özelliklerini kaybetmesi veya deformasyona uğraması sonucunda önemli iyatrojenik komplikasyonlara yol açabildiği ve istenmeyen diş hareketlerine neden olabildiği bildirilmiştir. Bu durum aynı zamanda 'wire syndrome' (tel sendromu) olarak da tanımlanmaktadır. Sunulan iki olguda, uzun süre aktif kalan sabit retainerlara bağlı olarak başlangıç tedavisinden yıllar sonra gelişen belirgin iyatrojenik diş ve kök deplasmanları gözlenmiştir. Her iki hasta da Invisalign sistemi ile başarıyla yeniden tedavi edilmiştir. Tedavi sonucunda dişler ve kökler alveoler kemik içerisinde ideal konumlarına hassas bir şekilde yeniden yerleştirilmiştir. İlk olguda anterior açık kapanış tamamen düzeltilmiştir. İkinci olguda ise etkilenen diş çevresindeki bukkal kemik desteği ve periodontal sağlıkta belirgin iyileşme sağlanmıştır. Tedavi sonrası değerlendirmelerde stabil oklüzyon, düzeltilmiş kök eğimleri ve iyileşmiş periodontal sağlık bulguları elde edilmiştir.

Sonuç: Bu sunum, uzun süre aktif kalan sabit retainerların ortodontik tedaviden yıllar sonra dahi iyatrojenik kök deplasmanlarına ve periodontal komplikasyonlara yol açabileceğini vurgulamaktadır. Invisalign ile yeniden tedavi, dijital tedavi planlamasının sağladığı olanaklar sayesinde her bir diş için daha bağımsız ve kontrollü diş ile kök hareketleri gerçekleştirilmesine imkân tanıyarak önemli avantajlar sunmaktadır. Güncel kanıtlar, retansiyon döneminde düzenli ve uzun dönemli takibin gerekliliğini ortaya koymakta; özellikle kök pozisyonunda değişiklik şüphesi bulunan olgularda ciddi sekellerin erken tespiti ve önlenmesi amacıyla KIBT (CBCT) değerlendirmelerinin de dikkate alınmasını önermektedir. Ortodontistler, retainerların yapıştırılması sırasında telin pasif olarak yerleştirildiğinden emin olmalı, düzenli klinik ve radyografik kontroller uygulamalı, hastaları ağız hijyeni konusunda bilgilendirmeli ve yüksek riskli olgularda çift retansiyon (sabit + hareketli) kullanımını değerlendirmelidir. Geri dönüşümsüz hasarların önlenmesi ve uzun dönem diş ile periodontal sağlığın korunabilmesi için erken tanı ve zamanında müdahale büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sabit retainer, Tel sendromu, İyatrojenik diş hareketi, Şeffaf plak tedavisi, Invisalign

IATROGENIC PERIODONTAL COMPLICATIONS AND ROOT DISPLACEMENT DUE TO LONG-TERM FIXED RETAINERS: INVISALIGN RETREATMENT IN TWO CASES

Cansu Düzgün¹

¹ Nuh Naci Yazgan University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Kayseri

ABSTRACT

Objective: This presentation aims to evaluate the risks of long-term fixed retainers becoming active after orthodontic treatment, their effects on dental roots and periodontal tissues, and the importance of careful long-term monitoring. In addition, two clinical cases successfully managed with the Invisalign system are presented.

Materials and Methods: A comprehensive literature review was conducted on the iatrogenic effects of long-term fixed retainers, focusing on unwanted tooth movements, root displacement, and periodontal complications. Two patients who developed significant orthodontic and periodontal changes due to prolonged active fixed retainers were selected. The first patient was an 18-year-old male who presented 4 years after completion of his initial orthodontic treatment. He showed severe displacement of teeth 11 and 12 with a localized anterior open bite caused by distortion of the maxillary fixed retainer. The second patient was a 26-year-old female who presented 12 years after her initial treatment. Due to the long-term activity of the mandibular fixed retainer, tooth 32 exhibited significant lingual root displacement, while tooth 31 showed buccal root displacement with notable buccal bone loss and periodontal attachment loss. In both cases, comprehensive records were evaluated. Both patients underwent retreatment with the Invisalign clear aligner system using precise digital planning to reposition the displaced teeth and roots into the alveolar bone, close the open bite, and improve periodontal conditions.

Results: Literature shows that fixed lingual retainers, especially multistrand wires, may cause significant iatrogenic complications when they become non-passive or distorted over time, leading to unintended tooth movements. This phenomenon is also known as wire syndrome. In the two presented cases, marked iatrogenic tooth and root displacements secondary to long-term active fixed retainers were observed years after the initial treatment. Both patients were successfully retreated with Invisalign system. Treatment achieved precise repositioning of the teeth and roots back into the alveolar bone. In the first case, the anterior open bite was completely closed. In the second case, buccal bone support and periodontal health around the affected tooth showed notable improvement. Post-treatment evaluations revealed stable occlusion, corrected root inclinations, and enhanced periodontal health.

Conclusions: This presentation highlights that long-term active fixed retainers carry the risk of iatrogenic root displacement and periodontal complications even years after orthodontic treatment. Invisalign retreatment offers a clear advantage through its digital planning, enabling more independent and controlled tooth and root movements for each individual tooth. Current evidence emphasizes the necessity of regular long-term monitoring during the retention phase, including CBCT when root position changes are suspected, for early detection and prevention of severe sequelae. Orthodontists should ensure passive wire placement at bonding, implement regular clinical and radiographic monitoring, educate patients on oral hygiene, and consider dual retention (fixed + removable) in high-risk cases. Early detection and timely intervention are essential to prevent irreversible damage and maintain long-term dental and periodontal health.

Keywords: Fixed retainers, Wire syndrome, Iatrogenic tooth movement, Clear aligner therapy, Invisalign

S101 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 03

DIŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN ORTODONTİ UZMANLIK TERCİHLERİ VE BU TERCİHLERİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Mevlûde Yüce Polat¹, Elif Beril Özdemir¹

¹ Harran Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.D., Şanlıurfa

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, bir devlet üniversitesi diş hekimliği fakültesindeki öğrencilerin bir uzmanlık dalı olarak ortodontiye bakış açılarını ve kariyer tercihlerini etkileyen faktörleri değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem / Gereç ve Yöntem:Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikteki bu çalışma, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Türkiye'deki bir devlet üniversitesinin diş hekimliği fakültesinde 3., 4. ve 5. sınıflarda öğrenim gören 235 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Veriler; demografik özellikler, uzmanlık tercihleri ve ortodontideki dezavantajlar/ihtiyaçlara yönelik algıları sorgulayan çevrimiçi bir anket aracılığıyla toplanmıştır. Veri analizinde Ki-kare istatistiksel testi kullanılmış ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular:Çalışmaya katılan 235 öğrencinin %54,9'u kadın, %44,3'ü erkektir. Sınıf düzeylerine göre cinsiyet dağılımında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p = .088$). Uzmanlık seçiminde en önemli kriterler olarak "uzmanlık dalına duyulan ilgi" ve "maddi kazanç" öne çıkmış; bu kriterlerin dağılımı cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermiştir ($p = .004$). 3. sınıf öğrencileri "kontenjanlar ve rekabeti" ortodontinin temel dezavantajı olarak tanımlarken, klinik deneyimi daha fazla olan 5. sınıf öğrencileri "uzun süreli hasta takibi ve klinik sorumluluğu" ana dezavantaj olarak tanımlamıştır. Öğrencilerin %90'ından fazlası, gelecekte ortodonti branşına toplumsal bir ihtiyaç duyulacağı görüşüne katılmıştır. Branş tercihi açısından bakıldığında, ortodonti, ağız, diş ve çene cerrahisi ile birlikte ilk sıralarda yer almıştır.

Sonuç:Öğrenciler, ortodontiyi toplum sağlığı için hayati öneme sahip ve prestijli bir alan olarak görmeye devam etmektedir. Klinik deneyim arttıkça, öğrencilerin branşa yönelik algılarının daha gerçekçi ve sorumluluk odaklı bir yapıya dönüştüğü gözlemlenmiştir. Müfredatta vaka temelli klinik yönlendirmelerin artırılması, öğrencilerin uzmanlık tercihlerinde teorik beklentiler ile klinik gerçekler arasında daha sağlıklı bir denge kurmalarına yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği Eğitimi; Kariyer Tercihi; Ortodonti; Diş Hekimliği Öğrencileri; Motivasyon.

EVALUATION OF DENTAL STUDENTS' PREFERENCES FOR SPECIALIZATION IN ORTHODONTICS AND FACTORS INFLUENCING THEIR CHOICES

Mevlûde Yüce Polat¹, Elif Beril Özdemir¹

¹ Harran University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Şanlıurfa

ABSTRACT

Objective:This study aims to evaluate the factors influencing dental students' perceptions of orthodontics as a specialty and their career preferences at a state university dental faculty.

Materials and Methods:This descriptive and cross-sectional study was conducted during the 2025–2026 academic year with 235 participants enrolled in the third, fourth, and fifth years of a state university dental faculty in Türkiye. Data were collected through an online questionnaire assessing demographic characteristics, specialty preferences, and perceptions regarding the disadvantages and requirements of orthodontics. The Chi-square test was used for statistical analysis, and the level of statistical significance was set at $p < 0.05$.

Results:Of the 235 students who participated in the study, 54.9% were female and 44.3% were male. No statistically significant difference was found in the gender distribution across grade levels ($p = 0.088$). The most important factors influencing specialty choice were identified as "interest in the specialty" and "financial income," and the distribution of these factors differed significantly according to gender ($p = 0.004$). While third-year students identified "quotas and competition" as the primary disadvantage of orthodontics, fifth-year students with greater clinical experience considered "long-term patient follow-up and clinical responsibility" to be the main disadvantage. More than 90% of the students agreed that there would be a societal need for orthodontics in the future. Regarding specialty preferences, orthodontics ranked among the most preferred specialties, together with oral and maxillofacial surgery.

Conclusions:Students continue to perceive orthodontics as a prestigious specialty with vital importance for public health. As clinical experience increases, students' perceptions of the specialty appear to become more realistic and responsibility-oriented. Increasing case-based clinical guidance within the curriculum may help students establish a healthier balance between theoretical expectations and clinical realities when making specialty career choices.

Keywords:Dental education; Career Choice; Orthodontics; Dental Students; Motivation.

ORTODONTİK TEDAVİSİ TAMAMLANMIŞ SINIF III HASTALARDA RELAPS RİSKİ VE PROGNOZ TAHMİNİNE DAİR GÜNCEL LİTERATÜR DERLEMESİ

Fatma Gürbüz¹, Cansu Düzgün¹

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: İskeletsel sınıf III maloklüzyon tedavisi en zor maloklüzyon tiplerinden biridir. Bu maloklüzyon tipinde etkili ve stabil sonuçlar elde edebilmek için erken müdahale gerekmektedir. Bu tedavinin uygulandığı hastalarda geç dönemde devam eden rezidüel mandibular büyüme ile ilişkili olarak nöks görülebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, iskeletsel sınıf III maloklüzyona sahip ortopedik tedavi uygulanmış çocuk hastalarda uzun dönem stabiliteyi öngörmede hangi değişkenlerin belirleyici olduğunu saptamak ve başarılı ile 5başarısız sonuçlanan olgular arasındaki morfolojik farklılıkları değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu literatür taraması, “class III malocclusion, orthopedic treatment, stability ve relaps” anahtar kelimeleri kullanılarak 2021-2026 arasında yayımlanan güncel çalışmaları kapsayacak şekilde gerçekleştirilmiştir. Relaps riski ve prognoz tahmini ile ilgili olan 6 makale ve 1 derleme çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Yapılan literatür incelemesi sonucunda sınıf III maloklüzyonun erken aşama tedavisinde, hızlı maksiller genişleme ile kombine edilen veya edilmeyen yüz maskesi uygulamaları, mentoplate uygulamaları ve Alt-Ramec uygulamaları kullanılan güncel yöntemler arasındadır. 10 yaşın altındaki hastalarda uygulanan erken dönem yüz maskesi tedavilerinin olumlu etkileri doğrulanmıştır. Relaps açısından olumsuz olan faktörler arasında şiddetli maksillomandibular uyumsuzluk, artmış dikey boyut, prognatik mandibula, artmış gonial açı, CondAx-MP açısının artması, mandibular uzunluğun(Ar-Me) artışı, SN-RM değerlerinin artması, mandibular keserlerin retroklinasyon artışı, daha kısa ve geniş maksillanın bulunması bulunmaktadır.

Sonuç: İskeletsel sefalometrik değişikliklerin sürekli olarak relapsı söz konusu olsa da, bu erken tedavi yetişkinlikte ortognatik cerrahi ihtiyacını azaltır. Relaps için olumsuz faktörler olarak bildirilen sefalometrik değerlerin tedavi planı oluşturulurken göz önünde bulundurulması, ileride cerrahi gereksinimi doğabilecek hastaları ayırt edebilmemizi ve ebeveynleri relaps riski ve prognoz konusunda daha doğru ve kanıta dayalı şekilde bilgilendirebilmemizi sağlayacaktır.

SOSYAL MEDYA TABANLI DENTAL İMPLANT VİDEOLARINDA BİLGİ KALİTESİ VE HASTA BEKLENTİLERİ

Burcu Dünder¹, Gül Bayoğlu²

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.D., Kayseri

² Gaziantep Şahinbey ADSM, Restoratif Diş Tedavisi, Gaziantep

Amaç: Sosyal medya mecralarında yayınlanan dental implant ile ilgili videoların bilgi kalitesi ve hasta beklentilerini incelenmek.

Gereç ve Yöntemler: TikTok, Instagram ve Youtube sosyal medya platformlarının her birinden altmışar olmak üzere 180 video protetik ve tedavi alanında uzmanlık eğitimi almış araştırmacılar tarafından değerlendirilmiştir. İki gözlemcinin içerik analizi değerlendirmeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı seviyede yeterli uyum olduğu kappa değeri ile gösterilmiştir. (Kappa Değeri=0.754, p<0.001). İncelemelerde öncelikle videoların (Platform, Video Süresi, Yüklenmesinden sonra geçen süre (gün), Görüntülenme sayısı, Like sayısı ve Yorum Sayısı) gibi tanımlayıcı bilgiler kaydedilmiş, Kaynak güvenilirliği de modifiye DISCERN ile skorlanmıştır. Daha sonra ise videolar bilgilendirme, teşvik ve ticari seviyelerine göre değerlendirilmiştir. Bu kapsamda videolar her kategoride 1-düşük, 2-orta ve 3-yüksek olarak derecelendirilmiştir. Değerlendirme kriterlerinde GQS(GLOBAL QUALİTY SCORE) global kalite skorlama sistemi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler normal dağılım gösterdiği için 2'den fazla grubun karşılaştırılması amacıyla tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Analizler SPSS programında yapılmıştır.

Bulgular: Videoların Ortalama DISCERN skoru 2,18'di ve ortalama GQS skoru 2,36'ydı GQS ölçeğine göre videoların 59'U (%32,8) yüksek kaliteli, 38'i (%21,1) orta kaliteli ve 83'ü (%46,1) düşük kaliteli olarak değerlendirildi. İçerik açısından ortalama skor 1,31'di. Youtube a yüklenen videoların DISCERN, GQS ve içerik skorları, diğer platformlara yüklenen videolardan daha yüksekti. Youtube a yüklenen videolar için ortalama DISCERN skoru 2,71 iken, tiktok a yüklenen videolar için bu değer 1,73'tü. İncelenen videoların çoğu 60 saniyenin altında sürelerle sahiptir. Bu durum son dönemde özellikle TikTok ve Instagram Reels gibi kısa video formatlarının popülaritesinin artmasına bağlanabilir. Videoların yaklaşık %50'sinin 50.000'in altında görüntülenme sayısına sahip olduğu ve yarısının 10'un altında yorum aldığı tespit edilmiştir. Bu veriye göre sosyal medyadaki diş hekimliği içeriklerinin büyük bir kısmının niş bir kitleye hitap ettiğini veya viral olma şansının belirli içeriklerle sınırlı olduğunu söylemek mümkündür. İncelenen videoların yarısına gelen yorumlar(%51,7) fiyat bilgisi almak için yapılmıştır. Fiyat taleplerini konu ile ilgili bilgi almak için yapılan yorumlar (%29,4) izlemiştir. En az (%18,9) yorum çeşidi ise estetik kaygılarla ilgili yapılan yorumlar olmuştur. Görüntülenme sayısı ile bilgilendirme seviyesi arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Videoların yüklenmesinden sonra geçen süre ile bilgilendirme, teşvik ve ticari seviyeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu, genel olarak daha önce yüklenen videoların nispeten daha yeni yüklenen videolara göre videolara göre bilgilendirme ve teşvik seviyelerinin daha yüksek ticari seviyeleri bakımından ise tam tersi olarak yeni yüklenen videoların eskilere göre ticari seviyelerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. TikTok ve Instagram platformlarında yer alan videoların teşvik ve ticari seviyelerinin YouTube platformundaki videolara göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca estetik amaçlı yorum yapılan videoların teşvik ve ticari seviyesinin fiyat veya bilgi amaçlı yorum yapılan videolara göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuçlar: Dental implantla ilgili sosyal medya platformlarına yeni yüklenen videoların süreleri kısılırken eğitimsel yönlerinin zayıfladığı, teşvik ve ticari seviyelerinin arttığı, TikTok ve Instagram'daki videoların YouTube'daki videolara kıyasla daha yüksek teşvik ve ticari seviyeye sahip olduğu, estetik odaklı yorumların da bu ticari boyutu artırdığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, sosyal medya platformları, hasta beklentileri.

S112 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 03

İMLANT CERRAHİSİNE BAĞLI KOMPLİKASYONLARIN RETROSPEKTİF DEĞERLENDİRİLMESİ: OLGU SERİSİ

Yazarlar:

Kübra Öztürk¹, Hümeysra Yazar²

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., İzmir

² Aksaray Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Aksaray

ÖZ

Amaç:

Dental implant tedavileri yüksek uzun dönem başarı oranlarına sahip olmakla birlikte, cerrahi ve protetik aşamalarda çeşitli biyolojik ve mekanik komplikasyonlar gelişebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, implant tedavisi sonrası ortaya çıkan nörosensoryel bozukluklar, implant malpozisyonu, greft başarısızlıkları, peri-implant hastalıkları ve implant kırıkları gibi komplikasyonların klinik ve radyografik bulgular eşliğinde değerlendirilmesi ve yönetim yaklaşımlarının ortaya konulmasıdır.

Yöntem:

Bu retrospektif olgu serisinde, implant cerrahisi sonrası komplikasyon gelişen 8 vaka değerlendirilmiştir. Dahil edilen olgular; parestezi, guided implant cerrahisine bağlı pozisyon hataları, maksiller sinüs tabanı elevasyonu ve mandibular ramus greftleme sonrası greft başarısızlığı, erken ve geç dönem implant kayıpları, peri-implantitis ve implant fraktürünü içermektedir. Tüm vakalar preoperatif ve postoperatif radyografik görüntüler ile klinik bulgular doğrultusunda analiz edilmiş; uygulanan tedavi yaklaşımları ve takip süreçleri değerlendirilmiştir.

Bulgular:

Mandibular posterior bölgede gerçekleştirilen cerrahi sonrası gelişen parestezi, ilgili implantların uzaklaştırılması ve üç aylık izlem sonucunda tamamen gerilemiştir. Guided cerrahi uygulanan bir olguda implantın yaklaşık 3 mm'lik malpozisyon gösterdiği saptanmış ve erken dönemde yapılan müdahale ile uygun pozisyon sağlanmıştır.

Maksiller sinüs lift ve mandibular ramus greftleme uygulanan vakalarda, özellikle mandibular bölgede ikinci ayda belirgin greft rezorpsiyonu ve başarısızlık gözlenmiştir. Bir olguda mandibular greft başarısızlığına eşlik eden implant kaybı ve bazı implantlarda ileri derecede servikal kemik rezorpsiyonu tespit edilmiştir.

Rutin radyografik inceleme sırasında peri-implantitis saptanan bir vakada, klinik başvuru nedeni protetik komplikasyon (kron düşmesi) olup ileri incelemede implant fraktürü belirlenmiştir. Hasta uyumunun yetersiz olduğu bir olguda ise açık sinüs lift prosedürü sonrası uzun süreli kontrol eksikliği nedeniyle implant cerrahisini takiben implant başarısızlığı gelişmiştir. Bulgular, biyolojik ve mekanik komplikasyonların sıklıkla birlikte seyredebileceğini göstermektedir.

Sonuç:

İmplant cerrahisine bağlı komplikasyonlar, uygun tanı ve zamanında müdahale ile yönetilebilmekle birlikte tedavi başarısını önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Nörosensoryel komplikasyonlar uygun yaklaşım ile geri dönüş gösterebilirken, guided cerrahi teknikleri dahi hatasız değildir. Greftleme prosedürlerinde cerrahi teknik, vaskülarizasyon ve hasta uyumu kritik öneme sahiptir. Peri-implant hastalıklar ve implant fraktürleri gibi geç dönem komplikasyonlar ise düzenli klinik ve radyografik takibin gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu olgu serisi, implant tedavisinde komplikasyonların önlenmesi ve yönetiminde dikkatli planlama, uygun hasta seçimi ve sürdürülebilir takip protokollerinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplantoloji, Komplikasyon, Kemik Greftleme, Peri-implantitis

MAKSİLLER DEFECTİ OLAN HASTANIN İMPLANT DESTEKLİ BARLI HAREKETLİ PROTEZ İLE REHABİLİTASYONU: VAKA RAPORU

İkbal Leblebicioğlu Kurtuluş¹, Emrah Soylu², Zeynep Şaşıoğlu Karacalar³

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.D., Kayseri

² Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Kayseri

³ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, anterior maksillada kist operasyonuna bağlı olarak gelişen kemik defekti bulunan 66 yaşındaki bir hastanın, implant destekli barlı hareketli protez ile fonksiyonel ve estetik açıdan rehabilitasyonunu sunmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çiğneme ve yutma fonksiyonlarında belirgin zorluklar yaşayan, anamnezinde üst çenede konvansiyonel tam protez, alt çenede iki implant destekli tam protez kullandığı belirlenen hastaya ayrıntılı klinik ve radyografik değerlendirme yapılmıştır. Yapılan tedavi planlaması doğrultusunda, maksiller defekt bölgesine en yakın anatomik alanlara dört adet kemik içi dental implant uygulanmıştır. Hastanın istirahat dikey boyutunun yeterli olması ve interark mesafenin uygunluğu göz önünde bulundurularak implantlar üzerine bar bağlantılı hareketli protez planlanmıştır. İmplantların osteointegrasyon sürecinin tamamlanmasının ardından bar üstü tutuculu hareketli protez hazırlanarak hastaya teslim edilmiştir. Mandibulada ise mevcut iki adet kemik seviyesi implant üzerine locator ataçman uygulanmış; mevcut yumuşak doku kaybı dikkate alınarak doku destekli hareketli protez tercih edilmiştir.

Bulgular: Maksiller defekte bağlı olarak dudak desteğini kaybetmiş ve çiğneme, yutma ile konuşma fonksiyonlarında bozulma yaşayan hastada, implant destekli barlı hareketli protez uygulaması ile başarılı bir rehabilitasyon sağlanmıştır. Protez kaidesinin akrilik yapısı sayesinde defekt bölgesinde yumuşak doku desteği artırılmış, estetik görünüm iyileştirilmiş ve fonksiyonel kapasite önemli ölçüde geliştirilmiştir.

Sonuç: Barlı protez tasarımının sağladığı retansiyon ve stabilite avantajları sayesinde defekt kaynaklı protez tutuculuğu ve stabilizasyon problemleri büyük ölçüde elimine edilmiştir. Bu tedavi yaklaşımının benzer maksiller defekt vakalarında etkili ve öngörülebilir bir rehabilitasyon seçeneği olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Maksiller kemik defekti, implant destekli hareketli protez, bar tutuculu protez, oral rehabilitasyon

REHABILITATION OF A PATIENT WITH MAXILLARY DEFECT USING IMPLANT-SUPPORTED BAR-RETAINED REMOVABLE PROSTHESIS: A CASE REPORT

İkbal Leblebicioğlu Kurtuluş¹, Emrah Soylu², Zeynep Şaşıoğlu Karacalar³

¹ Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kayseri

² Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

³ Nuh Naci Yazgan University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kayseri

ABSTRACT

Objective: The aim of this case report is to present the functional and aesthetic rehabilitation of a 66-year-old patient with a bone defect resulting from cyst surgery in the anterior maxilla using an implant-supported bar-retained removable prosthesis.

Materials and Methods: A thorough clinical and radiographic evaluation was performed for a patient presenting with significant difficulties in mastication and swallowing, who had a history of conventional complete denture in the maxilla and two implant-supported complete dentures in the mandible. Four endosseous dental implants were placed in the anatomically most suitable areas adjacent to the maxillary defect. Considering the adequate rest vertical dimension and interarch space, a bar-retained removable prosthesis was planned over the implants. Following osseointegration, the bar-retained overdenture was fabricated and delivered. In the mandible, locator attachments were applied to the two existing bone-level implants, and a tissue-supported removable prosthesis was preferred due to the existing soft tissue loss.

Results: Successful rehabilitation was achieved with the implant-supported bar-retained removable prosthesis in a patient who had lost lip support due to the maxillary defect and experienced deterioration in masticatory, swallowing, and speech functions. The acrylic base of the prosthesis increased soft tissue support in the defect area, improved aesthetic appearance, and significantly enhanced functional capacity.

Conclusions: Retention and stability problems arising from the defect were largely eliminated through the retention and stability advantages provided by the bar prosthesis design. It was concluded that this treatment approach represents an effective and predictable rehabilitation option for similar maxillary defect cases.

Keywords: Maxillary bone defect, implant-supported removable prosthesis, bar-retained prosthesis, oral rehabilitation

SINIF II MALOKLÜZYON TEDAVİSİNDE UZUN DÖNEM STABİLİTE:LİTERATÜR DEĞERLENDİRMESİ

Dursun Şen¹, Cansu Düzgün¹, Fatma Gürbüz¹

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Sınıf II maloklüzyon, ortodontik anomaliler arasında oldukça sık görülen bir durumdur. Güncel verilere göre dünya genelindeki prevalansı %23,3'tür. Avrupa'da %19 ile en düşük, Asya'da ise %33 ile en yüksek prevalansa sahiptir. Tedavi sonrası elde edilen sonuçların stabilitesi, klinik başarının temel göstergesidir. Bu çalışmanın amacı, farklı ortodontik yaklaşımlarla tedavi edilen Sınıf II maloklüzyonların uzun dönem stabilitesini literatür ışığında değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada PubMed veri tabanı üzerinden Sınıf II maloklüzyon tedavisinin uzun dönem stabilitesine yönelik kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. "Class II malocclusion, stability, long term, relapse" anahtar kelimeleriyle 2021-2026 yılları arasında yayımlanmış çalışmalar incelenmiş ve konuya en ilgili 6 makale, 3 sistematik derleme ile 2 meta-analiz değerlendirmeye alınmıştır.

Bulgular: Literatür bulguları, Sınıf II tedavisinde dentoalveoler düzeltilmelerin iskeletsel düzeltilmelere kıyasla daha stabil olduğunu göstermektedir. Özellikle mandibular retrognatiye bağlı iskeletsel Sınıf II olgularda uzun dönem relaps eğilimi daha belirgindir. Yetersiz mandibular büyüme ve hiperdiverjan vertikal büyüme paterni, stabilizeyi olumsuz etkileyen önemli prognostik faktörlerdir. Fonksiyonel apeareylerle elde edilen düzeltmelerin büyük kısmı dentoalveoler kompanzasyona dayanmakta olup, uzun dönem başarı büyüme potansiyeli, hasta kooperasyonu ve retansiyon kalitesiyle yakından ilişkilidir. Ekstraoral apeareylerde stabilize büyük ölçüde hasta uyumuna bağlıdır. Kamuflej tedavileri ise dental komponentin baskın olduğu olgularda daha öngörülebilir ve stabil sonuçlar vermektedir. Ancak kamuflejda elde edilen stabilize, altta yatan iskeletsel uyumsuzluk devam ettiği için sınırlı kalabilmekte ve olumsuz büyüme yönü olan bireylerde relaps riski artmaktadır. Tüm tedavi yaklaşımlarında etkili bir retansiyon protokolü, stabilitenin korunmasında belirleyici rol oynamaktadır.

Sonuç: Sınıf II maloklüzyon tedavisinin stabilitesi; yalnızca uygulanan apearey veya mekaniklere değil, maloklüzyonun etiyolojisine, hastanın büyüme paternine, dentoalveoler kompanzasyon düzeyine, tedavi zamanlamasına ve retansiyon protokolüne bağlıdır. Literatür verileri, dentoalveoler düzeltilmelerin uzun dönemde daha korunabilir olduğunu, iskeletsel komponentin baskın olduğu olgularda (mandibular retrognati ve hiperdiverjan pattern) ise relaps riskinin daha yüksek olduğunu ortaya koymaktadır. Genel olarak dental düzeltilmeler daha stabil, iskeletsel düzeltilmeler ise daha değişkendir. Bu nedenle gerçek tedavi başarısı, yalnızca tedavi sonu oklüzal ilişkiyle değil, elde edilen dentoskeletal ilişkinin büyüme süreci ve retansiyon dönemi boyunca korunabilmesiyle değerlendirilmelidir. Tedavi planlamasında kısa dönem kazanımların yanı sıra uzun dönem stabilizeyi destekleyecek bireyselleştirilmiş yaklaşımlar ön planda tutulmalıdır.

ORTODONTİK RETANSİYONDA YAPAY ZEKÂ CHATBOT YANITLARININ KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

Yağmur Lena Sezici¹, Genta Agani Sabah¹

¹ İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.D., İzmir

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortodontik retansiyon ile ilgili sorulara verilen yanıtların doğruluğu ve kapsamlılığı açısından üç yapay zekâ (YZ) sohbet robotunun, ChatGPT 5.4 (OpenAI, San Francisco, CA, ABD), Google Gemini 3.1 Pro (Google, Mountain View, CA, ABD) ve Microsoft Copilot (Microsoft, Redmond, WA, ABD), performansını karşılaştırmaktır.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Bu kesitsel içerik analizi çalışmasında, ortodontik retansiyona ilişkin sık sorulan sorulara verilen YZ yanıtları değerlendirildi. Başlangıçta ChatGPT 5.4 kullanılarak oluşturulan 50 sorudan klinik açıdan uygun bulunan 25 soru, deneyimli iki ortodontist tarafından seçildi. Sorular, sekiz başlık altında sınıflandırıldı: Stabilite ve relaps, retansiyon süresi, retainer çeşitlerinin karşılaştırılması, sabit retainerler, hareketli retainerler, hijyen ve bakım, tedavi yöntemine göre retansiyon ve güncel retansiyon apareyleri. Tüm sorular aynı gün, standart koşullar altında her bir sohbet robotuna bir kez yöneltildi ve ilk yanıtlar kaydedildi. Tutarlılık değerlendirmesi için rastgele seçilen beş soru tekrarlandı ve toplam 90 yanıt (75 özgün, 15 tekrar) elde edildi. Yanıtlar anonimleştirildi ve rastgele sıralandı. Üç kör ortodontist, yanıtları kalite, kapsam ve klinik uygunluk açısından 5'li Likert ölçeği ile değerlendirdi. İntrarater güvenilirlik ağırlıklı kappa, interrater güvenilirlik Fleiss kappa ile analiz edildi. Gruplar arası farklar Kruskal-Wallis testi ile, ardından Bonferroni düzeltmeli Dunn post hoc karşılaştırmaları ile analiz edildi.

Bulgular: Gözlemci içi güvenilirlik yüksek ($\kappa > 0,737$; $p < 0,05$), gözlemciler arası uyum anlamlı bulundu ($\kappa = 0,781$; $p < 0,001$). En yüksek gözlemciler arası uyum Gemini'de ($\kappa = 0,832$), ardından Copilot ($\kappa = 0,792$) ve ChatGPT'de ($\kappa = 0,692$) saptandı ($p < 0,001$). Chatbot'ların genel performansları arasında anlamlı bir fark bulundu ($p = 0,019$). Post hoc analizde bu farkın Copilot ve ChatGPT arasındaki karşılaştırmadan kaynaklandığı belirlendi (düzeltilmiş $p = 0,005$). Gemini ile diğerleri arasında fark gözlenmedi. Sekiz alanın hiçbirinde anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,05$), ancak hareketli retainerlara ilişkin yanıtlar sınırda anlamlılık gösterdi ($p = 0,060$). Medyan kalite skorları genel olarak yüksek olup çoğu alanda 4 (iyi) düzeyindeydi.

Sonuç: YZ chatbot'ları ortodontik retansiyon sorularına genel olarak iyi düzeyde yanıtlar üretmiştir; ancak özellikle klinik detay gerektiren alanlarda değişkenlik devam etmektedir. Bu sistemler, profesyonel takibin daha az olduğu retansiyon döneminde destekleyici eğitim araçları olarak kullanılabilir, ancak klinik karar verme sürecinde doğrudan uzman görüşünün yerini almamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ; Chatbot; Ortodontik retansiyon; Retansiyon apareyleri; Bilgi kalitesi.

A COMPARATIVE ANALYSIS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE CHATBOT RESPONSES IN ORTHODONTIC RETENTION

Yağmur Lena Sezici¹, Genta Agani Sabah¹

¹ İzmir Tınaztepe University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

ABSTRACT

Objective: To evaluate and compare the performance of three commonly used artificial intelligence (AI) models, Chat Generative Pretrained Transformer 5.4 (ChatGPT; OpenAI, San Francisco, CA, USA), Google Gemini 3.1 Pro (Google, Mountain View, CA, USA), and Microsoft Copilot (Microsoft, Redmond, WA, USA), in terms of response quality, completeness and clinical relevance when answering orthodontic retention questions.

Materials and Methods: This cross-sectional content analysis assessed AI-generated responses to frequently asked questions on orthodontic retention. An initial pool of 50 questions was generated using ChatGPT 5.4, from which 25 clinically relevant questions were selected by two experienced orthodontists. These questions were organized into eight domains: stability and relapse, duration of retention, retainer type comparison, fixed retainers, removable retainers, hygiene and maintenance, retention by treatment modality, and current retainer materials. Each question was submitted once to ChatGPT 5.4, Gemini 3.1 Pro, and Copilot under standardized conditions on the same day, and the first response was recorded without modification. For consistency and intrarater reliability, five randomly selected questions were repeated, yielding 90 responses (75 unique, 15 repeated). All responses were anonymized and

randomized prior to evaluation. Three blinded orthodontists independently assessed the responses using a 5-point Likert scale based on quality, completeness, and relevance. Intrarater reliability was calculated using weighted kappa, and interrater reliability was assessed using Fleiss' kappa. Differences in chatbot performance were analyzed using the Kruskal-Wallis test, followed by Dunn's post hoc comparisons with Bonferroni correction.

Results: Intrarater reliability ranged from substantial to almost perfect ($\kappa > 0.737$; $p < 0.05$). Interrater reliability for the overall dataset demonstrated substantial agreement ($\kappa = 0.781$; $p < 0.001$), indicating a high level of evaluator consistency. When assessed individually, Gemini showed the highest interrater agreement ($\kappa = 0.832$), followed by Copilot ($\kappa = 0.792$) and ChatGPT ($\kappa = 0.692$) ($p < 0.001$). A significant difference was identified in the overall performance of the chatbots ($p = 0.019$). Post hoc analysis demonstrated a significant difference between Microsoft Copilot and ChatGPT (adjusted $p = 0.005$), whereas no significant differences were observed between Gemini and the other two models. Across the eight thematic retention domains, no significant differences were found among the chatbots ($p > 0.05$), although responses related to removable retainers approached significance ($p = 0.060$). Median response quality scores were generally high across all models, with most domains receiving ratings of 4, corresponding to good quality.

Conclusions: AI chatbots demonstrated generally good performance in answering orthodontic retention questions, although variability in response quality persists, particularly in clinically detailed areas. While they may serve as supportive tools for patient education during the retention phase, they should be used with caution and not replace direct professional orthodontic guidance.

Keywords: Artificial intelligence; Chatbots; Orthodontic retention; Retention appliances; Information quality

S135 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 04

HIZLI ÜST ÇENE GENİŞLETMESİNİN ÜST SOLUNUM YOLU ÜZERİNE ETKİLERİ: LİTERATÜR DERLEMESİ

Ceren Algedik¹, Cansu Düzgün¹

¹Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç:

Hızlı üst çene genişletmesi (RME), ortodontide transversal maksiller darlığın tedavisinde yaygın olarak kullanılan bir yöntemdir. Son yıllarda RME'nin üst solunum yolu boyutları ve solunum fonksiyonu üzerindeki etkileri artan ilgi görmektedir. Bu çalışmanın amacı, RME'nin üst solunum yolları ve solunum fonksiyonu üzerindeki etkilerini güncel çalışmalar ışığında değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem:

Bu literatür taramasında PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında “hızlı üst çene genişletmesi”, “üst solunum yolu”, “nazal hacim” ve “orofaringeal hava yolu” anahtar kelimeleri kullanılarak son 10 yıl içinde (2016–2026) yayımlanan çalışmalar incelenmiştir. Dahil edilme kriterlerini karşılayan 9 klinik çalışma, 4 sistematik derleme ve 3 meta-analiz değerlendirmeye alınmıştır.

Bulgular:

İncelenen çalışmaların büyük bölümünde RME sonrası nazal kavite genişliği ve hacminde anlamlı artış olduğu, bu değişimlerin nazal hava yolu direncinde azalma ve nazal solunumda iyileşme ile ilişkili olduğu bildirilmiştir. CBCT temelli çalışmalar özellikle nazal bölgelerde tutarlı hacim artışı göstermiştir; ancak orofaringeal hava yolu üzerindeki etkiler tartışmalıdır. Fonksiyonel iyileşme (özellikle nazal dirençte azalma) konusunda bulgular tutarsızdır. Çoğu çalışma kısa vadede olumlu etkiler bildirirse de, uzun vadede bu kazanımların stabil olmadığı ve başlangıç seviyelerine dönebileceği belirtilmektedir. Bununla birlikte, 8 yıllık takip süresine sahip bir çalışmada inspiratuar nazal direncin anlamlı şekilde azaldığı ve bu etkinin korunduğu rapor edilmiştir. Sistematik derlemeler ise uzun dönem etkilerin sınırlı ve heterojen olduğunu vurgulamaktadır.

Sonuç:

RME, özellikle büyüme dönemindeki bireylerde nazal hava yolu boyutlarını artırmakta ve solunum fonksiyonunu iyileştirme ile ilişkilendirilmektedir. Nazal solunumu geliştirmede ve obstrüktif uyku apnesi (OSAS) semptomlarını hafifletmede etkili olabileceği düşünülmekle birlikte, orofaringeal bölge üzerindeki etkileri net değildir. Uzun dönem etkiler konusunda kesin bir görüş birliği bulunmamaktadır. Bu nedenle, standart tedavi protokollerinin oluşturulabilmesi için daha yüksek kaliteli, randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler:

Hızlı üst çene genişletmesi, hava yolu, nazal kavite, obstrüktif uyku apnesi, ağız solunumu

ÇİFT TARAFLI DUDAK DAMAK YARIĞI OLAN YENİDOĞANDA ORTODONTİK YAKLAŞIM: OLGU SUNUMU

Yunus Çiçekyurt¹, Taner Öztürk¹, Sevede Nur Tuna¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.B.D., Kayseri

ÖZET

Amaç: Dudak ve damak yarıkları, kraniofasial bölgenin en sık rastlanan konjenital anomalileri arasında yer almaktadır¹. Bu anomaliler, oral ve nazal boşluklar arasındaki anatomik devamlılığın bozulması nedeniyle beslenme, solunum ve konuşma fonksiyonlarında ciddi bozukluklara yol açmaktadır². Dudak damak yarıklarında cerrahi öncesi dönemde uygulanan nazoalveoler molding (NAM) tedavisinin temel amacı; birbirinden uzaklaşmış alveoler segmentleri anatomik pozisyonlarına yönlendirmek, protrüze premaksillayı kontrol altına almak, kolumella yüksekliğini artırmak ve nazal simetriyi sağlamaktır³. Bu müdahale ile yumuşak doku gerilimini azaltarak cerrahi başarıyı artırmak ve postoperatif skar dokusu oluşumunu minimize etmek hedeflenmektedir. Bu çalışmanın amacı, Çift Taraflı Dudak Damak Yarığı tanısı alan bir infantta, cerrahi öncesi ortopedik yaklaşımların ve Nazoalveoler Molding (NAM) prosedürünün klinik etkinliğini değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Kliniğimize postnatal 2. günde başvuran, bilateral tam dudak ve damak yarığına sahip yenidoğan olgu çalışma kapsamına alınmıştır. İlk muayenede, yetersiz oral emme fonksiyonu ve nazal regürjitasyon saptanmıştır. Aileye beslenme eğitimi verilmiş ve Medela SpecialNeeds Feeder kullanımı önerilmiştir.

Tedavi protokolü şu aşamalardan oluşmuştur:

Ölçü ve Aparey Tasarımı: ZetaPlus kondensasyon silikonu ile üst çene ölçüsü alınarak model elde edilmiştir. Aynı gün içinde model üzerinde, ön bölgede elastik kuvvet uygulanmasına imkan tanıyan iki adet retantif çıkıntı içeren sert akrilik palatal aparey üretilmiştir.

Ortopedik Yönlendirme: Aparey, çapraz elastik bantlar yardımıyla aktive edilerek ayrı segmentlerin birbirine yaklaştırılması ve premaksillanın posteriora yönlendirilmesi sağlanmıştır.

Selektif Modifikasyon: Hasta 3 aylık olana kadar haftalık kontroller yapılmış ve apareyin iç yüzeyinde doku destekli alanlarda aşındırmalar yapılmış; alveoler kreterin yönlendirilmesi için Dentsply Sirona Visco-gel yumuşak astar materyali ile selektif ilaveler uygulanmıştır.

Nazal Şekillendirme: Tedavinin 3. haftasında, 3D yazıcı (Asiga Guide) kullanılarak hastaya özel üretilen nazal stent sisteme dahil edilmiştir. Stent, nazal dom bölgesine elevasyon sağlayacak şekilde konumlandırılmıştır. Üç aylık takip sürecinin ardından hasta dudak cerrahisi aşamasına yönlendirilmiştir.

3 aylık takip süreci sonunda yapılan klinik değerlendirmelerde, başlangıçta ileri derecede protrüze olan premaksillanın lateral segmentlerle uyumlu bir ark formuna yaklaştığı gözlenmiştir. Alveoler yarık genişliğinde anlamlı miktarda daralma sağlanmış, bu durum cerrahi sahadaki gerilimi azaltmıştır. Nazal stent uygulaması ile kolumella boyunda uzama, burun kanatlarında elevasyon ve nazal projeksiyonda belirgin iyileşme kaydedilmiştir. Bebeğin beslenme verimliliğinin arttığı ve kilo alımının normal persentil (yüzdelik dilim) değerlerinde seyrettiği saptanmıştır.

Sonuç: Preoperatif Nazoalveoler Molding protokolü, çift taraflı dudak damak yarıklarının multidisipliner yönetiminde kritik bir öneme sahiptir. Dijital üretim teknolojileri ve geleneksel ortopedik yaklaşımların kombinasyonu, anatomik yapıların cerrahiye hazırlanmasında yüksek hassasiyet sunmaktadır. Bu vaka özelinde uygulanan protokol; dudak cerrahisi öncesi alveolar segmentlerin idealizasyonunu sağlayarak, primer cerrahinin daha konservatif ve estetik sonuçlarla tamamlanmasına olanak tanımıştır.

Anahtar Kelimeler: Nazoalveolar-molding, dudak-damak yarığı, ortopedik yönlendirme

ANKİLOGLOSSİYE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR: TANI, SINIFLANDIRMA VE TEDAVİ ÜZERİNE BİR DERLEME

Aybüke Bahadır Sezer¹, Ebrar İşisağ¹, Pınar Demir¹

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi , Diş Hekimliği Fakültesi , Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı , Kayseri , Türkiye .

Amaç: Ankioglossiye ilişkin literatürde ortak bir tanımın bulunmaması, tanı ve tedavi süreçlerinde farklı yaklaşımların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu durum, klinik değerlendirmede standardizasyon eksikliğini de beraberinde getirmektedir. Bu derlemenin amacı, ankioglossi kapsamında lingual frenulum hakkında genel bir çerçeve sunmak, yaygın olarak kullanılan sınıflandırma sistemlerini incelemek ve klinik bulgular ile tedavi yaklaşımlarını özetlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada Google Scholar veri tabanında “ankyloglossia”, “ankyloglossia treatment” ve “ankyloglossia classification” anahtar kelimeleri kullanılarak 2012-2026 tarihleri arasında pediatrik popülasyonda belirlenen kriterlere uygun makale, derleme ve meta-analizler incelenmiştir. “Ankyloglossia” başlığı altında 7700 sonuç arasından ilk 5 sayfada yer alan ve 50’den fazla atıf alan toplam 12 makale, derleme ve meta-analiz; “Ankyloglossia Treatment” başlığı altında 6050 sonuç arasından ilk 10 sayfada yer alan ve 100’den fazla atıf alan toplam 8 makale, derleme ve meta-analiz; “Ankyloglossia Classification” başlığı altında 2860 sonuç arasından ilk 5 sayfada yer alan ve 50’den fazla atıf alan toplam 7 makale, derleme ve meta-analiz incelemeye dahil edilmiştir. Editöre mektuplar, tam metnine erişilemeyen çalışmalar, hayvanlar üzerinde yapılan deneysel araştırmalar, belirgin yanlılık içeren çalışmalar ve “Upper Lip Tie” incelemesi veya değerlendirmesi yapan yayınlar çalışma dışı bırakılmıştır. Bilgisayarla inceleme tamamlandıktan sonra çalışmaların seçimi 2 aşamalı olarak ilerlemiştir. İlk aşamada başlıkların taranması ve özetlerinin incelenmesi için bir yazar görevlendirilmiştir. İkinci aşamada makaleler, derlemeler ve meta-analizler tam metin olarak alınıp iki yazar tarafından bağımsız olarak incelenmiştir. Bu aşamada fark edilen herhangi bir anlaşmazlık gerektiğinde üçüncü bir yazara danışılmıştır.

Bulgular: Yapılan literatür incelemesi, ankioglossiye ilişkin tanım, etiyoloji ve sınıflandırma konusunda tam bir görüş birliğinin bulunmadığını ortaya koymuştur. Klinik değerlendirmede kullanılan farklı ölçekler ve yaklaşımlar, tanı sürecinde değişkenliğe yol açmaktadır. Tedavi seçenekleri incelendiğinde ise kararın; hastanın yaşı, semptomların şiddeti ve fonksiyonel kısıtlılık düzeyi gibi birçok faktöre bağlı olduğu görülmektedir. Uygulamada en sık tercih edilen yöntemler arasında konvansiyonel cerrahi teknikler ile lazer destekli girişimler yer almaktadır. Lazer uygulamalarının, daha az invaziv olması ve hasta konforunu artırması nedeniyle son yıllarda daha fazla tercih edildiği bildirilmektedir.

Sonuç: Ankioglossi, tanım ve sınıflandırma açısından henüz tam olarak standardize edilememiş klinik bir durumdur. Farklı değerlendirme kriterlerinin kullanılması, epidemiyolojik verilerde geniş bir dağılıma yol açmaktadır. Klinik bulgular hastadan hastaya değişiklik gösterebilmekte olup, benzer semptomlara neden olabilecek diğer patolojilerin dışlanması tanı sürecinde önem taşımaktadır. Tedavi yaklaşımı bireyselleştirilmeli ve hastanın klinik durumuna göre belirlenmelidir. Günümüzde hem cerrahi hem de lazer temelli yöntemler etkin şekilde kullanılmakta olup, uygun hasta seçimi tedavi başarısında belirleyici rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: “Ankyloglossia”, “Ankyloglossia Treatment”, “Ankyloglossia Classification”.

S117 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 05

BÜYÜK PERİAPİKAL LEZYONLAR VE İNTRAKANAL EKSÜDA BULUNAN DIŞLERDE ELEKTRONİK APEKS BULUCULARIN KLİNİK DOĞRULUĞU: CBCT REFERANSLI BİR ÇALIŞMA

İlyas Posma¹, Yakup Üstün¹, Aykağan Çukurluoğlu²

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kayseri

²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, büyük periapikal lezyon ve intrakanal eksüda bulunan tek köklü dişlerde, dört farklı elektronik apeks bulucu (Propex Pixi, iPex II, AirPex ve Wirele-X) ile elde edilen çalışma boyu ölçümlerinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) ile uyumunu ve klinik doğruluğunu değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, preoperatif CBCT görüntüleri mevcut olan 42 hastaya ait toplam 71 tek köklü diş dahil edildi. Çalışma boyu ölçümleri dört farklı elektronik apeks bulucu kullanılarak gerçekleştirildi ve cihazlarda elde edilen “0.0” değeri majör apikal foramen seviyesi olarak kabul edildi. Her cihaz için ölçümler, sinyal stabil hale geldikten sonra üç kez tekrarlandı ve geçerli ölçümlerin ortalaması analizde kullanıldı. Silikon stoper koronal referans noktada sabitlenerek ölçümler dijital kumpas ile yapıldı. Referans ölçümler, NewTom 5G cihazı ile elde edilmiş CBCT görüntüleri üzerinden gerçekleştirildi. CBCT değerlendirmeleri, sonuçlardan habersiz, 10 yıldan fazla deneyime sahip bir ağız, diş ve çene radyoloğu tarafından 7 gün arayla iki kez yapıldı.

Bulgular: Propex Pixi ve iPex II cihazlarında tekrarlanan ölçümler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmazken, AirPex ve Wirele-X cihazlarında küçük ancak istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gözlemlendi. Bununla birlikte, tüm yöntemlerde sınıf içi korelasyon katsayısının çok yüksek bulunması, ölçümlerin tekrarlanabilirliğinin mükemmel yakın olduğunu gösterdi. Elektronik apeks bulucular ile CBCT arasındaki uyum açısından cihazlar arasında anlamlı fark bulunmadı. Bland–Altman analizinde tüm cihazlar için uyum sınırlarının yaklaşık olarak –2,7 mm ile +2,6 mm arasında değiştiği görüldü. CBCT referans alındığında, ölçümlerin %59,15–61,97’si $\pm 0,5$ mm sınırları içinde, %90,14–92,96’sı ise $\pm 1,0$ mm sınırları içinde kaldı. Mutlak sapma büyüklükleri açısından da cihazlar arasında anlamlı farklılık izlenmedi.

Sonuç: Büyük periapikal lezyon ve intrakanal eksüda varlığında, değerlendirilen dört elektronik apeks bulucunun benzer ve klinik olarak kabul edilebilir performans gösterdiği belirlendi. Özellikle $\pm 1,0$ mm tolerans aralığında elde edilen yüksek doğruluk oranları, bu cihazların zorlu klinik koşullarda güvenle kullanılabileceğini düşündürmektedir. Buna karşılık, $\pm 0,5$ mm gibi daha dar eşiklerde doğruluğun görece daha düşük bulunması, bu tür olgularda daha geniş tolerans aralıklarının klinik gerçekliği daha iyi yansıtabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çalışma boyu, elektronik apeks bulucu, intrakanal eksüda, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, periapikal lezyon.

FARKLI TİCARİ PROBİYOTİK FORMÜLASYONLARININ KÖK KANALLARINDA OLUŞTURULAN İKİ TÜRLÜ BİYOFİLMLER ÜZERİNDEKİ İNHİBİTÖR ETKİLERİNİN KANTİTATİF DEĞERLENDİRİLMESİ:

QPCR TABANLI KISA SÜRELİ İN VİTRO BİR ÇALIŞMA

Beyza Yalçıntaş Erbulut¹, Yakup Üstün¹, Nurbanu Yaşar², Seda Tezcan Ülger², Gönül Aslan², Bertan Kesim³

¹ Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Kayseri

² Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Mersin

³ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ticari olarak mevcut probiyotik formülasyonların (Probien, Enterogermina, Reflor) intrakanal medikament olarak uygulanmasının, *Enterococcus faecalis* ve *Candida albicans*'tan oluşan olgun iki türlü biyofilmler üzerindeki inhibitör etkilerinin, qPCR tabanlı bir in vitro kök kanal modeli kullanılarak kantitatif olarak değerlendirilmesidir. Karşılaştırma amacıyla kalsiyum hidroksit referans intrakanal medikament olarak kullanılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Olgun iki türlü biyofilm içeren kök kanal örneklerine, probiyotik-poloksamer jel formülasyonları (Probien, Enterogermina veya Reflor) veya kalsiyum hidroksit intrakanal medikament olarak uygulanmıştır. Enfekte ancak tedavi uygulanmayan örnekler pozitif kontrol grubunu, steril ve inoküle edilmemiş örnekler ise negatif kontrol grubunu oluşturmuştur. İntrakanal medikamentlerin 7 gün süreyle uygulanmasını takiben, başlangıç (S1) ve tedavi sonrası (S2) mikrobiyal örnekler alınmış ve mikrobiyal yük qPCR yöntemi ile kantitatif olarak değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler, ΔC_t , koloni oluşturan eşdeğer (CFE/mL) ve yüzde azalma değerleri üzerinden analiz edilmiştir.

Bulgular: Toplam 78 örnek analiz edilmiştir (grup başına $n = 13$). *E. faecalis* için gruplar arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$) ve bu durum bakterinin uygulanan intrakanal tedaviye rağmen persiste olduğunu göstermektedir. Buna karşın *C. albicans* açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.001$). Kalsiyum hidroksit en güçlü antifungal etkiyi göstermiş, probiyotik formülasyonlar ise sınırlı etki göstermiştir.

Sonuç: Elde edilen bulgular, gastrointestinal kullanım amacıyla geliştirilmiş ticari probiyotik formülasyonların, olgun *E. faecalis*-*C. albicans* biyofilmleri üzerinde anlamlı bir antimikrobiyal etki göstermediğini ortaya koymuştur. Bu durum, intrakanal kullanıma özgü formülasyonların bulunmaması ve kök kanal sisteminin kendine özgü ekolojik özellikleri ile ilişkili olabilir. Bulgular, probiyotiklerin endodontideki potansiyelini ortadan kaldırmamakta; aksine kök kanal ortamına özgü probiyotik suşların ve uygun taşıyıcı sistemlerin geliştirilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: probiyotikler; kök kanalı; biyofilm; qPCR

S120 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 05

PERİAPİKAL LEZYONLARIN YAPAY ZEKA TABANLI TESPİTİ VE PERİAPİKAL İNDEKS SKORLAMASI: UZMAN DEĞERLENDİRMESİ İLE KARŞILAŞTIRMALI BİR ÇALIŞMA

Ömer Eren Yipel¹, Ayşe Tuğba Eminsoy Avcı², Tuğrul Aslan³

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, intraoral periapikal radyografiler üzerinde periapikal lezyon tespiti ve Periapikal İndeks (PAI) skorlamasını eş zamanlı yürüten çoklu görevli (multi-task) bir derin öğrenme modelinin tanısıl performansını uzman endodontistlerle karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Toplam 150 vakaya ait 300 dijital periapikal radyografi (başlangıç ve takip); eğitim (%80), doğrulama (%10) ve test (%10) setlerine ayrılmıştır. U-Net tabanlı bir Evrişimli Sinir Ağı (CNN), Dice ve Tversky kayıp fonksiyonları kullanılarak eğitilmiştir. Modelin performansı; iki bağımsız uzmanın konsensüs kararı (altın standart) referans alınarak doğruluk, hassasiyet ve özgüllük metrikleriyle analiz edilmiştir. Uzmanlar arası ve model-uzman uyumu Cohen's Kappa ile hesaplanmıştır.

Bulgular: Model, %99,73 düzeyinde yüksek bir özgüllük sergileyerek sağlıklı dokuları başarıyla ayırt etmiştir. Lezyon tespit hassasiyeti %35,28 - %38,31 bandında seyretmiştir. Uzmanlar arasındaki Kappa değeri 0.523 (İyi) olarak saptanmıştır. Yapay zeka modelinin uzmanlarla olan uyumu incelendiğinde; yapay zeka ile 2. Uzman arasında 0.401 (Orta) düzeyinde bir uyum gözlenirken, yapay zeka ile 1. Uzman arasındaki uyumun 0.180 (Zayıf) seviyesinde kaldığı tespit edilmiştir. Özellikle tedavi sonrası takip radyografilerinde modelin doğruluk oranı %62,66'ya yükselmiştir.

Sonuç: Geliştirilen model, yüksek özgüllüğü sayesinde endodontik takipte aşırı tedavi riskini minimize eden temkinli bir Klinik Karar Destek Sistemi potansiyeline sahiptir. Yapay zeka, periapikal radyolojide hekim uzmanlığını tamamlayan güvenilir bir ikinci görüş aracı olarak konumlandırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Derin Öğrenme, Endodonti, Periapikal İndeks, Periapikal Lezyon, Yapay Zeka.

S123 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 05

MANDİBULAR PREMOLAR DIŞLERDE FARKLI BİYOSERAMİK VE REZİN İÇERİKLİ KÖK KANAL PATLARI İLE KÖK KANALI DOLUM TEKNİKLERİNİN KIRILMA DAYANIMI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Mertcan Kurt¹, Ayşe Tuğba Eminsoy Avcı¹, İpek Eraslan Akyüz¹, Tuğrul Aslan¹, Melis Çakar¹

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın hedefi biyoseramik ve rezin içerikli kök kanal patlarının ve kök kanal dolum tekniklerinin, dişlerin kırılma dayanımını nasıl etkilediğini değerlendirmektir.

Yöntem: Benzer boyutlara sahip tek kanallı 156 adet çekilmiş insan alt çene küçük azı dişi seçildi ve deneysel işlemlere tabi tutuluncaya dek salin solüsyonunda saklandı. Kök kanallarının şekillendirme işlemlerine başlanmadan önce dişler, su soğutması altında elmas diskler kullanılarak kök uzunlukları 13 mm olacak şekilde kesilerek boyları standardize edildi. Dişler rastgele olacak şekilde 13 gruba ayrıldı (n=12). Negatif kontrol grubu haricindeki gruplarda kök kanalı şekillendirmeleri sırasında Protaper Gold eğe sistemi kullanılarak F4 Ni-Ti döner eğesine kadar şekillendirildi. Gruplar şu şekildeydi: Grup 1: Dişlere herhangi bir kök kanal şekillendirmesi yapılmadı (negatif kontrol). Grup 2: Dişlere kök kanal şekillendirmesi yapıldı fakat kök kanal dolumu yapılmadı (pozitif kontrol). Grup 3: AH Plus Jet + soğuk lateral kondenzasyon tekniği (SLKT). Grup 4: EndoSeal MTA + SLKT. Grup 5: GuttaFlow Bioseal + SLKT. Grup 6: AH Plus Jet + basit tek kon tekniği (BTKT). Grup 7: EndoSeal MTA + BTKT. Grup 8: GuttaFlow Bioseal + BTKT. Grup 9: AH Plus Jet + devamlı ısı ile vertikal kondenzasyon tekniği (DIVK). Grup 10: EndoSeal MTA + DIVK. Grup 11: GuttaFlow Bioseal + DIVK. Grup 12: yalnızca EndoSeal MTA bazlı dolum. Grup 13: yalnızca GuttaFlow Bioseal bazlı dolum. Kök kanal dolumunun ardından örnekler, kök kanal patının tam sertleşmesini sağlamak için 37 °C'de ve %100 nemde 14 gün bekletildi. Üniversal test cihazının 1 mm/dk hızla dikey kuvvet uygulamasıyla kırılma dayanımları ölçüldü. Maksimum kuvvet değeri Newton (N) cinsinden kaydedildi.

Bulgular: İstatistiksel analizler sonucunda, Grup 1 (negatif kontrol grubu) anlamlı şekilde en yüksek değeri gösterirken (p < 0,05), Grup 2 (pozitif kontrol grubu) ise anlamlı şekilde en düşük değeri gösterdi (p < 0,05). Kök kanal dolumu yapılan gruplar anlamlı şekilde Grup 2'den yüksek, Grup 1'den düşük değerler gösterdi (p < 0,05) fakat kendi aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı (p > 0,05).

Sonuç: Çalışmamızda, kök kanallarının şekillendirilmesi ve genişletilmesinin dişlerin kırılma dayanımını azalttığı saptanmıştır. Kullanılan kök kanal patları, kök kanal dolum yöntemleri ve bunların etkileşimleri arasında dişlerin kırılma dayanımını artırma açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyoseramik esaslı kanal patları, kırılma dayanımı, kök kanal dolum teknikleri, rezin esaslı kanal patı, üniversal test cihazı

S127 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 06

SİMÜLE EDİLMİŞ PERFORASYON VARLIĞINDA APEKS BULUCU ENTEGRE ENDODONTİK MOTORLARIN DOĞRULUĞUNUN ÇEŞİTLİ İRRİGASYON SOLÜSYONLARI ALTINDA KARŞILAŞTIRILMASI

Batuhan Karakaya¹, Tuğrul Aslan¹

Amaç:

Kök perforasyonları, endodontik tedavi prognozunu olumsuz etkileyen patolojik veya iyatrojenik bağlantılardır. Erken tanıdaki yetersizlik inflamasyon ve başarısızlığa yol açabileceğinden güvenilir tanı yöntemleri önemlidir. Elektronik apeks bulucular (EAB) minimal invaziv ve güvenilir olup, bu teknolojinin endodontik motorlara entegre edildiği sistemler geliştirilmiştir. Ancak irrigasyon solüsyonlarının bu sistemler üzerindeki ölçüm doğruluğu üzerindeki etkisi tartışmalıdır. Bu çalışmada, entegre apeks buluculu endodontik motorlar ile geleneksel bir EAB'nin farklı irrigasyon koşullarında simüle perforasyonları tespit doğruluğu karşılaştırıldı.

Gereç ve Yöntem:

Çalışmada periodontal veya ortodontik nedenlerle çekilmiş 96 adet tek köklü alt premolar diş kullanıldı. Örnekler mine-sement birleşiminden dekorone edilerek 15 mm'ye standardize edildi ve distal kök yüzeyinde apekten 5 mm koronalde, 1.25 mm çapında simüle perforasyonlar oluşturuldu. Dişler üç gruba ayrıldı: Root ZX Mini (J. Morita, Japonya), FKG Rooter X3000 (FKG Dentaire, İsviçre) ve Woodpecker AI (Woodpecker, Çin). Her grup dört irrigasyon ortamına (%2,5 NaOCl, %17 EDTA, serum fizyolojik, Dual Rinse HEDP) göre alt gruplara ayrıldı. Ölçümler aljinat modelde üç kez tekrarlanarak ortalaması alındı. Geleneksel grupta #15 K-tipi ege ile manuel, entegre sistemlerde ProTaper Next X1 ile AAS modunda ölçüm yapıldı. Gerçek ve elektronik ölçümler arasındaki farklar hesaplanarak istatistiksel analiz yapıldı.

Bulgular:

Tüm cihazlar tüm irrigasyon koşullarında klinik olarak kabul edilebilir doğruluk gösterdi. Cihazlar arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$). İrrigasyon solüsyonlarının doğruluk üzerinde etkisi olmadığı belirlendi ($p>0,05$). Ölçüm değerlerinin dağılımı tüm gruplarda benzerdi.

Sonuç:

Entegre ve geleneksel apeks bulucuların, farklı kanal içi koşullarda simüle perforasyonların tespitinde benzer doğrulukta olduğu belirlendi. İrrigasyon solüsyonlarının ölçüm doğruluğu üzerinde anlamlı bir etkisi saptanmadı. Bu bulgular, modern EAB sistemlerinin farklı klinik koşullarda güvenilir şekilde kullanılabileceğini ve cihaz seçiminde kullanım kolaylığı ile ergonominin ön plana çıkabileceğini göstermektedir. Ayrıca, entegre sistemlerin sunduğu otomatik apikal durdurma (AAS) ve sürekli çalışma boyu takibi özelliklerinin, işlem sürecinde standardizasyonu artırabileceği değerlendirilmektedir.

KÖK PERFORASYONLARININ TESPİTİNDE FARKLI ELEKTRONİK ÖLÇÜM CİHAZLARININ DOĞRULUĞUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Büşranur Yavuz¹, Yakup Üstün¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, standartize edilmiş lateral kök perforasyonlarının tespitinde üç farklı elektronik ölçüm cihazının (Propex Pixi, Apex ID ve Bluetooth özellikli Wirele-X) doğruluğunu karşılaştırmak ve farklı irrigasyon solüsyonlarının (NaOCl, EDTA ve serum fizyolojik) ölçüm doğruluğu üzerindeki etkisini değerlendirmektir

Gereç ve Yöntem: Çalışmada tek kanallı ve tam gelişmiş kök yapısına sahip 25 adet çekilmiş mandibular premolar diş kullanıldı. Dişler dekronize edilerek standart referans noktası oluşturuldu ve her örnekte kök ucundan 5 mm koronalde 1 mm çapında lateral perforasyon hazırlandı. Gerçek perforasyon uzunluğu, stereomikroskop altında #10 K-eğre ile belirlenerek dijital kumpas ile ölçüldü. Periodontal ligament iletkenliğini simüle etmek amacıyla kökler alginat içerisine gömüldü. Elektronik ölçümler üç farklı cihaz ve üç farklı irrigasyon solüsyonu varlığında gerçekleştirildi. Her ölçüm üç kez tekrarlandı ve ortalama değerler kaydedildi. Elektronik ölçüm değeri ile gerçek uzunluk arasındaki fark hesaplandı. Veriler uygun istatistiksel testlerle analiz edildi ve cihazlar arası uyum ICC ile değerlendirildi ($\alpha = 0.05$).

Bulgular: Tüm cihazların ölçümleri klinik olarak kabul edilebilir sınırlar (± 0.5 mm) içerisinde bulundu. Genel karşılaştırmada cihazlar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p > 0.05$).

İrrigasyon solüsyonlarının ölçüm doğruluğu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı görüldü ($p > 0.05$); ancak bazı ikili karşılaştırmalarda özellikle EDTA ortamında sınırlı farklılıklar izlendi.

Bluetooth özellikli Wirele-X cihazı tüm koşullarda yüksek tekrarlanabilirlik gösterdi. Bu cihazda istatistiksel olarak anlamlı farklar gözlemlense de sapma değerleri düşük olup klinik açıdan önemsizdi.

Sonuç: Tüm cihazlar kök perforasyonlarının tespitinde klinik olarak kabul edilebilir doğruluk göstermektedir. İrrigasyon solüsyonlarının modern elektronik ölçüm sistemlerinin performansı üzerinde belirgin bir etkisi bulunmamaktadır.

Bluetooth özellikli sistemler, konvansiyonel cihazlarla benzer doğrulukta sonuçlar vererek klinik kullanım açısından güvenilir bir alternatif olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Elektronik apeks bulucu; İrrigasyon solüsyonları; Kök perforasyonu

S141 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 06

KÖK GELİŞİMİ DEVAM EDEN ALT ÜÇÜNCÜ MOLARIN OTOTRANSPLANTASYONU: BİR OLGU SUNUMU

Feyza Yücekaya¹, Fatoş Albayrak¹, Yunus Balel²

¹ Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D. , Sivas

² Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D. , Sivas

ÖZ

AMAÇ: Diş ototransplantasyonu, genç hastalarda dental implantlara kıyasla önemli biyolojik avantajlar sunmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, kök gelişimi tamamlanmamış üçüncü molar dişin, çekilmiş birinci molar diş yuvasına ototransplantasyonunu ve takip sürecinde gözlenen pulpal revaskülarizasyon bulgularını sunmaktır.

OLGU SUNUMU: Sağ alt birinci molar dişinde başarısız kök kanal tedavisi ve ağrı şikayeti bulunan 18 yaşındaki kadın hastanın ilgili dişine çekim kararı verilmiştir. İmplant tedavisini tercih etmeyen hastada, aynı bölgedeki kök gelişimi tamamlanmamış gömülü üçüncü molar dişi donör olarak kullanılmıştır. İşlem sırasında periodontal ligamentin canlılığını korumak amacıyla atravmatik tekniklerle çekilen donör diş, hazırlanan yuvaya nakledilmiş ve esnek splintleme ile stabilize edilmiştir. İşlem sonrası bir yıllık takip periyodunda, enflamatuvar kök rezorpsiyonu veya ankiloz bulgusuna rastlanmamıştır. Radyografik olarak gözlemlenen pulpa kanal obliterasyonu ve vitalite testlerine alınan pozitif yanıtlar, pulpal revaskülarizasyonun gerçekleştiğini ve spontan iyileşme sürecinin kök kanal tedavisine ihtiyaç duyulmaksızın sağlandığını desteklemektedir.

SONUÇ: Kök ucu gelişimi tamamlanmamış dişlerin ototransplantasyonu, uygun cerrahi teknikle uygulandığında pulpal ve periodontal dokuların rejenerasyonunu sağlayan, estetik ve fonksiyonel açıdan öngörülebilir başarılı bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: ototransplantasyon, pulpa revaskülarizasyonu, üçüncü molar

DİŞ HEKİMLİĞİNDE UZMANLIK EĞİTİMİ GİRİŞ SINAVI (DUS) SORULARINDA ÇOK BRANŞLI VE YENİ NESİL BÜYÜK DİL MODELLERİNİN PERFORMANS, KLİNİK MUHAKEME VE ZAMAN İÇİ TUTARLILIK ANALİZİ

Melike Elif Çakır¹, Işıl Çakır², Asuman Savaşçıhabeş³

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencisi, Kayseri

² T.C. Sağlık Bakanlığı Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Üniversitesi, Kayseri

³ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Elektronik ve Yazılım Uygulama ve Araştırma Merkezi, Kayseri

ÖZ

Amaç: Çalışmanın amacı ChatGPT, Gemini ve Claude gibi gelişmiş yapay zeka (YZ) modellerinin Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Giriş Sınavı (DUS) kapsamında sorulan temel bilimlerden biyokimya ve klinik bilimlerden pedodonti sorularını yanıtlama performanslarını, doğruluk düzeylerini ve zaman içi tutarlılıklarını karşılaştırmalı olarak analiz etmektir. Çalışma, modellerin doğru şıkkı bulma başarılarını ölçmekle kalmayıp, sundukları yanıtların zaman içi tutarlılığını (temporal consistency) ve klinik vakalardaki akıl yürütme derinliğini bilimsel metriklerle değerlendirmeyi de hedeflemektedir.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi tarafından 2012–2021 yılları arasında sorulan temel ve klinik bilim soruları (biyokimya n=60, pedodonti n=69) kullanarak kamuya açık ikincil veri setlerinin analizine dayanan retrospektif kesitsel bir çalışmadır. Metodolojik bütünlüğü korumak adına, resmi olarak iptal edilen maddeler analiz dışı tutularak nihai soru havuzu kesinleştirilmiştir. Performans analizi için teknolojik altyapıları farklılık gösteren ChatGPT-5.1, Gemini 2.5 Pro ve Claude 4.5 Sonnet gibi yeni nesil büyük dil modelleri seçilmiştir.

Sistemik yanlılığı önlemek amacıyla, her soru için "Sen bir diş hekimisin" tanımını içeren, sıfır-bağlamli ve standardize edilmiş "prompt" tasarımları kullanılmıştır. Algoritmik güncellemelerden kaynaklanabilecek performans dalgalanmalarını bertaraf etmek için tüm sorgulamalar, tek bir araştırmacı tarafından aynı gün içerisinde gerçekleştirilmiştir. Yanıtların zaman içi tutarlılığını değerlendirmek hedefiyle sorular sabah, öğle ve akşam olmak üzere üç farklı zamanda tekrarlanmış ve Fleiss'in Kappa(κ) katsayısı ile analiz edilmiştir. Modellerin çıktıları, resmi DUS cevap anahtarları referans alınarak 0-1 ikili (binary) puanlama sistemi üzerinden dijital veri matrisine dönüştürülmüştür. Verilerin istatistiksel işlenmesinde, sabit ve rastgele etkileşimleri eş zamanlı analiz edebilen Genelleştirilmiş Lineer Karma Modeller (GLMM) ve Wald Ki-Kare testi uygulanmıştır. Soru setlerindeki radyografik ve klinik görseller, modellerin multimodal (çok modlu) yeteneklerine göre doğrudan görsel yükleme veya standart metin betimlemeleri (textual descriptors) aracılığıyla sisteme entegre edilmiştir.

Bulgular: Yeni nesil modeller (GPT-5.1, Gemini 2.5 Pro), önceki sürümlerin (GPT-3.5 %54,3 başarı oranı) aksine, biyokimya ve pedodonti gibi alanlarda %93 ile %96,9 arasında değişen üstün doğruluk oranlarına ulaşmıştır. Zaman içi tutarlılık analizinde modellerin "neredeyse mükemmel" (κ :0.84-0.95) uyum sergilediği saptanmıştır. Ancak, dijital iş akışları, sayısal eşik değerleri ve ileri düzey klinik muhakeme gerektiren karmaşık vaka sorularında modellerin tutarlı hatalar (halüsinasyonlar) sergilemeye devam ettiği görülmüştür.

Sonuç: Çalışma, YZ'nin diş hekimliği eğitiminde yalnızca bir bilgi kaynağı değil, aynı zamanda kişiselleştirilmiş öğrenmeyi destekleyen bir araç olduğunu; ancak klinik karar verme süreçlerinde uzman denetiminin vazgeçilmezliğini koruduğunu göstermektedir. Bu bildiri, tek branşla sınırlı araştırmaların ötesine geçerek geniş uzmanlık alanlarını ve "test-tekrar test" güvenilirliğini kapsamıyla literatürdeki önemli bir metodolojik boşluğu doldurarak, YZ modellerinin yüksek doğruluk düzeylerine ulaşabilmesine rağmen halüsinasyon üretebildiğini ortaya koymuştur. Bu nedenle söz konusu sistemlerin, yanlış öğrenme ve hatalı klinik karar risklerini önlemek amacıyla bağımsız bir nihai bilgi kaynağı olarak değil, uzman gözetiminde kullanılan destekleyici araçlar olarak değerlendirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka; DUS; klinik muhakeme.

DİJİTAL DİŞ HEKİMLİĞİNDE YAPAY ZEKA PARADİGMASI: KLİNİK UYGULAMALAR, ROBOTİK CERRAHİ VE GELECEK PERSPEKTİFLERİ

Asuman Savaşçıhabes¹

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Elektronik ve Yazılım Uygulama ve Araştırma Merkezi, Kayseri

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı, diş hekimliğinde yapay zekâ teknolojilerinin klinik süreçlere entegrasyonu ile ortaya çıkan dönüşümü analiz etmektir. Son yıllarda dental yapay zekâ literatüründe gözlenen yaklaşık %34,9'luk yıllık büyüme, bu alanın teorik bir araştırma konusu olmaktan çıkarak klinik uygulamalarda doğrulanmış bir paradigma haline geldiğini göstermektedir. Çalışma kapsamında, yapay zekâ mimarilerinin radyolojik teşhis, ortodontik tedavi planlaması, robotik cerrahi, dental eğitim ve uzaktan hasta takibi gibi temel uygulama alanları teknik ve bibliyometrik açıdan incelenmiştir. Elde edilen bulgular, yapay zekâ tabanlı sistemlerin tanısal hata oranlarını azalttığını, cerrahi hassasiyeti artırdığını ve hekimlere karar destek sağlayarak klinik süreçleri daha güvenilir hale getirdiğini ortaya koymaktadır.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Radyolojik görüntü analizi, yapay zekânın en etkin kullanıldığı alanlardan biridir. Derin öğrenme temelli Evrişimli Sinir Ağları (CNN), panoramik ve bitewing radyografiler üzerinde çürük oluşumlarını, periodontal kemik kaybını ve periapikal lezyonları %90–99 doğruluk oranlarıyla tespit edebilmektedir. Ayrıca bu sistemler, aynı görüntü üzerinde çoklu etiketleme yaparak mevcut restorasyonları otomatik şekilde kayıt sistemlerine aktarabilmekte ve tanısal süreçlerde standardizasyon sağlamaktadır. Ortodontik uygulamalarda ise yapay zekâ destekli sefalometrik analiz algoritmaları, geleneksel yöntemlerle 15–20 dakika süren işlemleri saniyeler düzeyine indirirken %95–98 doğruluk oranı ile klinik iş akışını hızlandırmaktadır.

Cerrahi uygulamalarda yapay zekâ ve robotik teknolojilerin entegrasyonu önemli avantajlar sunmaktadır. Özellikle implant cerrahisinde kullanılan robotik navigasyon sistemleri, konumsal hataları 1 mm'nin altına düşürerek cerrahi güvenliği ve öngörülebilirliği artırmaktadır. Bu sistemler, konik ışınli bilgisayarlı tomografi verilerini kullanarak implant yerleşiminde açı ve derinliği yüksek hassasiyetle kontrol edebilmektedir. Ayrıca üretken yapay zekâ modelleri, hastaya özgü dental restorasyon tasarımlarını otomatik olarak oluşturabilmektedir. Eğitim alanında sanal gerçeklik tabanlı simülasyonlar öğrencilerin klinik becerilerini geliştirirken, teledentistry uygulamaları uzaktan izleme ile hasta yönetimini kolaylaştırmaktadır. Sanal gerçeklik tabanlı simülasyon sistemleri öğrencilere gerçek zamanlı geri bildirim sağlayarak klinik beceri kazanımını önemli ölçüde artırmakta, teledentistry uygulamaları ve uzaktan izleme platformları, akıllı telefon görüntülerinin analiz edilmesi yoluyla tedavi sürecinin uzaktan takip edilmesine olanak tanımakta ve gereksiz klinik ziyaretlerini azaltmaktadır.

Bulgular: Yapay zeka sistemleri, radyolojik patoloji tespitinde %90'ın üzerinde doğruluk oranlarına ulaşarak tanısal varyasyonu minimize etmekte, sefalometrik nirengi noktalarının otonom saptanmasında 1.39 mm'lik ortalama radyal hata ile 2 mm'lik klinik tolerans eşliğinin altında %95-98 başarı sergilemekte ve robotik navigasyon rehberliğinde implant yerleşimindeki sapmaları 1 mm'lik kritik sınırın altına indirerek cerrahi öngörülebilirliği maksimize etmektedir; bu teknolojik entegrasyon, eğitimde bilgi kazanımını %46 oranında artırıp proaktif uzaktan takip sistemleriyle gereksiz klinik ziyaretlerini %40'a varan oranda azaltarak dental pratiği genel klinik prensiplerden veri odaklı "artırılmış zeka" paradigmasına taşımaktadır. Sonuç olarak yapay zekâ sistemleri, diş hekimliğinde tanısal doğruluk, cerrahi hassasiyet, operasyonel hız ve tedavi öngörülebilirliği açısından önemli iyileşmeler sağlamaktadır.

Sonuç: Sonuç olarak yapay zekâ sistemleri, diş hekimliğinde tanısal doğruluk, cerrahi hassasiyet, operasyonel hız ve tedavi öngörülebilirliği açısından önemli iyileşmeler sağlamaktadır. Ayrıca büyük ölçekli klinik verilerin analizine olanak tanıyarak karar destek mekanizmalarını güçlendirmekte, kişiselleştirilmiş tedavi planlamasını desteklemekte ve sağlık hizmetlerinin etkinlik, güvenilirlik ve sürdürülebilirliğini artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka; dijital diş hekimliği; tanısal doğruluk; klinik karar destek sistemleri.

S109 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 07

ANTERİÖR MİNE HİPOMİNERALİZASYONLARININ YÖNETİMİNDE ICON REZİN İNFİLTRASYON: BİR OLGU SUNUMU

Ceyda Oflaz Özdemir¹, Büşra Yazar¹, Ebru Delikan¹

¹Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Ön dişlerde görülen hipomineralizasyon lezyonları çocuk hastalarda estetik kaygılara neden olabilmektedir. Günümüzde bu tür lezyonların tedavisinde minimal invaziv yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, ön diş hipomineralizasyonlarının tedavisinde ICON rezin infiltrasyon yönteminin klinik uygulamasını ve estetik sonuçlarını sunmaktır.

Olgu sunumu: Kliniğimizde 2021 yılından itibaren takip edilen, 2013 doğumlu kadın hasta Ekim 2025 tarihinde ön dişlerinde bulunan açık kahverengi ve beyaz renkli hipomineralizasyon lezyonlarının tedavi edilmesi talebiyle başvurmuştur. Klinik ve radyografik değerlendirme sonucunda lezyonların minimal invaziv bir yaklaşım olan ICON rezin infiltrasyon yöntemi ile tedavi edilmesine karar verilmiştir.

Kahverengi lezyonların bulunduğu bölgelerde infiltrasyon etkinliğini artırmak amacıyla air-abrasyon yöntemi ile hafif yüzey aşındırması yapılmıştır. Ardından mine yüzeyi %15 hidroklorik asit içeren ICON Etch ile 2 dakika süreyle pürüzlendirilmiş ve yüzey ICON Dry ile 30 saniye kurutulmuştur. Lezyon görünürlüğündeki azalmanın yeterli olmaması nedeniyle aynı işlem ikinci kez tekrarlanmıştır. Daha sonra ICON Infiltrant rezin materyali lezyonlu yüzeye 3 dakika süreyle uygulanmış ve 40 saniye süreyle ışıkla polimerize edilmiştir. Yüzey aşındırması uygulandığı için ICON uygulamasını takiben kompozit rezin restorasyon yapılmış ve polisaj işlemleri tamamlanmıştır. Uygulanan tedavi sonrasında hipomineralizasyon lezyonlarının görünürlüğünde belirgin azalma gözlenmiştir. Estetik açıdan tatmin edici bir sonuç elde edilmiş ve hastanın estetik beklentileri karşılanmıştır. 6. Ay takip kontrollerinde restorasyonların klinik olarak stabil olduğu ve herhangi bir komplikasyon gelişmediği gözlenmiştir.

Sonuç: ICON rezin infiltrasyon tekniği, özellikle estetik bölgelerde görülen mine hipomineralizasyonu ve beyaz nokta lezyonlarının tedavisinde minimal invaziv bir yaklaşım olarak başarılı sonuçlar sağlayabilmektedir. Bu yöntem, diş dokusunun korunmasına olanak tanırken estetik açıdan tatmin edici sonuçlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beyaz nokta lezyonları, Mine hipomineralizasyonu, Resin infiltration

DENTAL RADYOLOJİDE YAPAY ZEKA KULLANIMININ ETİK BOYUTLARI

Meryem Kaygısız Yiğit¹, Zeynep Firdevs Sönmez¹, Merva Güneyli¹, Meryem Etöz¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi A.D., Kayseri

ÖZET

Amaç: Yapay zeka (YZ) teknolojileri son yıllarda tıbbi görüntüleme alanında önemli gelişmeler göstermiş ve dental radyolojide tanı süreçlerini destekleyen araçlar haline gelmiştir. Dental radyografilerde patoloji tespiti, anatomik yapıların segmentasyonu, lezyonların sınıflandırılması ve klinik karar destek sistemlerinin geliştirilmesi gibi birçok alanda kullanılmaktadır. Bununla birlikte, YZ sistemlerinin klinik uygulamalara entegrasyonu çeşitli etik tartışmaları da beraberinde getirmektedir. Bu çalışmanın amacı dental radyolojide yapay zeka kullanımının başlıca etik boyutlarını değerlendirmektir.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Bu çalışma literatür temelli bir derleme niteliğindedir. Dental radyolojide yapay zeka uygulamaları ve bu uygulamaların etik boyutlarını ele alan güncel bilimsel çalışmalar incelenmiştir. Literatürde özellikle hasta verilerinin gizliliği, veri güvenliği, algoritmik yanlılık, klinik sorumluluk ve yapay zeka sistemlerinin açıklanabilirliği ile ilgili etik konular değerlendirilmiştir.

Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda dental radyolojide yapay zeka kullanımına ilişkin etik sorunların dört temel başlık altında toplandığı görülmüştür. Bunlardan ilki, yapay zeka algoritmalarının eğitimi için kullanılan büyük veri setleri nedeniyle hasta verilerinin gizliliği ve veri güvenliğinin korunması gerekliliğidir. İkinci önemli konu, eğitim veri setlerinin sınırlı veya dengesiz olması durumunda ortaya çıkabilen algoritmik yanlılıktır. Bu durum farklı hasta gruplarında hatalı sonuçlara yol açarak sağlık hizmetlerinde eşitsizliklere neden olabilir. Üçüncü olarak, yapay zeka destekli sistemlerin klinik karar süreçlerindeki rolü ve olası hatalarda sorumluluğun klinisyenler, sağlık kurumları ve yazılım geliştiricileri arasında nasıl paylaşılabileceği tartışılmaktadır. Son olarak, derin öğrenme tabanlı sistemlerin çoğunun “kara kutu” yapısına sahip olması klinisyenlerin bu sistemlere duyduğu güveni etkileyebilmektedir.

Sonuç: Dental radyolojide yapay zeka uygulamaları tanı doğruluğunu artırma ve klinik iş akışını hızlandırma potansiyeline sahiptir. Ancak hasta verilerinin korunması, veri setlerinde çeşitliliğin sağlanması, algoritmaların farklı popülasyonlarda doğrulanması ve sistemlerin açıklanabilir şekilde geliştirilmesi bu teknolojilerin etik ve güvenli kullanımında kritik öneme sahiptir. Yapay zeka sistemleri klinisyenlerin yerini alan değil, klinik karar süreçlerini destekleyen araçlar olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka; Dental Radyoloji; Etik; Veri Gizliliği; Algoritmik Yanlılık.

ETHICAL DIMENSIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN DENTAL RADIOLOGY

Meryem Kaygısız Yiğit¹, Zeynep Firdevs Sönmez¹, Merva Güneyli¹, Meryem Etöz¹

¹ Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kayseri

ABSTRACT

Objective: Artificial intelligence (AI) technologies have demonstrated significant advances in medical imaging in recent years and have become valuable tools supporting diagnostic processes in dental radiology. AI is utilized in various applications, including pathology detection on dental radiographs, segmentation of anatomical structures, lesion classification, and the development of clinical decision support systems. However, the integration of AI systems into clinical practice has also raised several ethical concerns. The aim of this study was to evaluate the main ethical dimensions associated with the use of artificial intelligence in dental radiology.

Materials and Methods: This study is a literature-based review. Recent scientific studies addressing AI applications in dental radiology and their ethical implications were examined. Ethical issues discussed in the literature, particularly those related to patient privacy, data security, algorithmic bias, clinical responsibility, and the explainability of AI systems, were evaluated.

Results: The literature review revealed that ethical concerns regarding the use of AI in dental radiology can be grouped into four main categories. The first is the need to protect patient privacy and ensure data security due to the large datasets required for training AI algorithms. The second major issue is algorithmic bias, which may arise when training datasets are limited or unbalanced. This can lead to inaccurate outcomes across different patient groups and potentially contribute to inequalities in healthcare delivery. Third, the role of AI-assisted systems in clinical decision-making and the allocation of responsibility among clinicians, healthcare institutions, and

software developers in cases of errors remain subjects of ongoing debate. Finally, the “black-box” nature of many deep learning-based systems may affect clinicians’ trust in these technologies.

Conclusions: AI applications in dental radiology have the potential to improve diagnostic accuracy and enhance clinical workflow efficiency. However, protecting patient data, ensuring diversity within datasets, validating algorithms across different populations, and developing explainable AI systems are critical for the ethical and safe implementation of these technologies. AI systems should be regarded as tools that support clinical decision-making rather than replace clinicians.

Keywords: Artificial Intelligence; Dental Radiology; Ethics; Data Privacy; Algorithmic Bias

DAİMİ DİŞLERDE PULPOTOMİ KARARLARI VE KLİNİK UYGULAMALARINDA PEDODONTİ VE ENDODONTİ UZMANLIKLARI ARASINDAKİ FARKLILIKLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Aslı Aşık¹, Sibel Acar¹, Berk Çelikkol²

¹Pedodonti Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, İzmir Tınaztepe Üniversitesi, İzmir, Türkiye

²Endodonti Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Uşak Üniversitesi, Uşak, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada, Türkiye'deki pedodonti ve endodonti uzmanlarının daimi dişlerde pulpotomiye ilişkin bilgi, tutum ve klinik yaklaşımlarının karşılaştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Bu kesitsel çalışmada, etik kurul onayı sonrası Türk Pedodonti Derneği ve Türk Endodonti Derneği üyelerine çevrim içi anket uygulandı. Literatür doğrultusunda araştırmacılar tarafından geliştirilen anket 25 sorudan ve üç bölümden oluştu. Kapsam geçerliliği üç uzmanın görüşüyle değerlendirildi ve ölçek düzeyinde kapsam geçerlilik indeksi 0,95 bulundu. İlk bölümde demografik ve mesleki özellikler, ikinci bölümde pulpotomiye ilişkin görüşler ve karar verme süreçleri, üçüncü bölümde klinik uygulama tercihleri sorgulandı. Anket; pulpotomi sıklığı, vaka seçimi, tanının etkisi, başarı algısı, yaş sınırı, anestezi solüsyon, izolasyon yöntemi, çürük uzaklaştırma yaklaşımı, hemostaz ajanı, pulpa örtüleme materyali ve kalıcı restorasyon tercihlerini kapsadı. Çalışmaya 144 katılımcı dahil edildi; bunların 73'ü pedodonti, 71'i endodonti uzmanıydı. Veriler IBM SPSS Statistics 27.0 programında analiz edildi ve anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Pulpotomi uygulama sıklığı uzmanlık alanına göre anlamlı farklılık gösterdi; pedodontistlerin %58,9'u pulpotomiyi günlük pratiğinde rutin olarak uygularken, endodontistlerin %64,8'i işlemi ayda 1–2 kez gerçekleştirdiğini bildirdi ($p<0,001$). İrreversibl pulpitis tanımlı dişlerde pulpotomi tercih oranı endodontistlerde daha yüksekti (%43,7'ye karşı %26; $p=0,014$). Buna karşılık açık apeksli daimi dişlerde pulpotomi tercih oranı pedodontistlerde daha yüksekti (%98,6; $p<0,05$). Rubber dam kullanımı (%63,4'e karşı %16,4; $p<0,001$) ve direkt kompozit restorasyon tercihi endodontistlerde daha sık görüldü ($p<0,05$). Pedodontistler ise tam kuron restorasyonlarını daha yüksek oranda tercih etti (%63; $p<0,001$). Hemostaz süresi de uzmanlık alanına göre anlamlı farklılık gösterdi ($p<0,001$).

Sonuç: Uzmanlık alanı, daimi dişlerde pulpotomiye ilişkin klinik kararları ve uygulama tercihlerini anlamlı biçimde etkilemektedir. Pedodontistler gelişimini sürdüren dişlerde daha rutin ve koruyucu yaklaşırken, endodontistler özellikle matür dişlerde ve irreversible pulpitis olgularında daha farklı klinik protokoller benimsemektedir. Bu bulgular, vital pulpa tedavilerinde uzmanlık alanına özgü eğitimin tedavi planlaması ve klinik uygulamalar üzerinde belirleyici rol oynadığını göstermektedir.

S146 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 08

MTA KULLANIMININ DEĞERLENDİRİLMESİ: RETROSPEKTİF BİR ÇALIŞMA

Beyzanur Hatipoğlu¹, Emre Bayram²

¹Şehit Ömer Emiroğlu Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Çorum, Türkiye.

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Tokat, Türkiye.

ÖZET

Amaç: Mineral Trioksit Agregatı (MTA), biyouyumluluğu ve sert doku oluşumunu destekleme özelliği nedeniyle endodonti ve pedodonti kliniklerinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışma, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti ve Pedodonti kliniklerinde MTA kullanımının yıl, cinsiyet, yaş grubu, diş grubu ve uygulama alanına göre dağılımını ve ilişkilerini retrospektif olarak değerlendirmek ve MTA kullanım eğilimleri ile ilgili literatüre katkıda bulunmayı amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu retrospektif çalışmada, 2014 ile 2024 yılları arasında MTA ile tedavi edilen 2406 diş analiz edilmiştir. Vakalar uygulama yılı, hasta cinsiyeti ve yaşı, diş grubu ve tedavi türüne göre sınıflandırılmıştır. Radyografik değerlendirmeler SisoView yazılımı kullanılarak yapılmış, istatistiksel analizler ise SPSS 19 yazılımı ile gerçekleştirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık $p < 0,05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Toplam 2406 adet MTA ile tedavi edilmiş diş değerlendirilmiştir. Yıllar içinde MTA kullanımında genel bir artış gözlemlenmiştir. Erkek ve kadın hastalar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. MTA en sık 0–14 yaş grubunda uygulanmıştır. Mandibular daimi molar dişler en yüksek MTA kullanım oranını göstermiştir (%36,2). Vital pulpa tedavisi, uygulamaların %85,8'ini oluşturarak en yaygın tedavi türüydü.

Sonuç: MTA kullanımı zaman içinde artmıştır ve en sık olarak, özellikle ergenlik öncesi dönemde, posterior daimi dişlerin vital pulpa tedavilerinde uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mineral Trioksit Agregatı (MTA), Retrospektif çalışma, Vital pulpa tedavisi, Endodonti, Pedodonti.

NÖROFİBROMATOZİS TİP 1 TANILI HASTADA MANDİBULAR SANTRAL DEV HÜCRELİ LEZYON: BİR OLGU SUNUMU

Rabia Duman Tepe¹, Buğra Doğan¹, Nihan Aksakallı²

¹ İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.D., İstanbul

² İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji A.D., İstanbul

ÖZ

Amaç: Santral dev hücreli lezyon (SDHL), çenelerde görülen, benign karakterli ancak agresif davranış gösterebilen intraosseöz bir lezyondur. Nörofibromatozis tip 1 (NF1) ile birlikteliği ise oldukça seyrek bildirilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, NF1 tanılı bir hastada görülen agresif mandibular SDHL'nin klinik, radyolojik ve histopatolojik özelliklerini sunmak ve NF1 ile olası ilişkisine dikkat çekmektir.

Olgu Sunumu: NF1 tanısı bulunan 11 yaşındaki erkek hasta mandibula anterior bölgede ağrısız şişlik şikâyeti ile başvurdu. Panoramik radyografide sağ mandibular molar bölgeden sol premolar bölgeye uzanan multiloküler radyolüsent lezyon izlendi. Lezyonla ilişkili dişlerde yer değiştirme ve kök rezorpsiyonu görüldü. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemesinde lezyonun iç yapısında ince septalar ile yer yer granüler trabekülasyonlar izlendi. Ayrıca bukkal ve lingual kortikal kemikte ekspansiyon, kortikal incelleme ve yer yer perforasyon alanları saptandı. Laboratuvar incelemeleri sonucunda hiperparatiroidi ile ilişkili Brown tümörü dışlandı. Histopatolojik değerlendirmede çok çekirdekli dev hücreler içeren fibro-vasküler stroma izlenmiş olup bulgular SDHL ile uyumlu bulundu. Takip görüntülerinde lezyonun yıllar içerisinde progresif büyüme gösterdiği belirlendi. Olgu; diş yer değiştirmesi, kök rezorpsiyonu, kortikal incelleme, kortikal perforasyon ve progresif büyüme bulguları nedeniyle agresif SDHL olarak değerlendirildi.

Sonuç: NF1 ile ilişkili SDHL olguları nadir görülmekte olup, NF1 hastalarında radyografik incelemelerin dikkatle değerlendirilmesi ve çene lezyonlarının erken dönemde tanınması önem taşımaktadır. Bu olgu, NF1 hastalarında çene lezyonlarının değerlendirilmesinde klinik, radyolojik ve histopatolojik bulguların birlikte yorumlanmasının önemini ortaya koymakta, ayrıca NF1 ile agresif SDHL arasındaki olası ilişkiyi desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Santral dev hücreli lezyon, Nörofibromatozis tip 1, Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, Mandibula

DİJİTAL PANORAMİK RADYOGRAFİLERDE ALT ÜÇÜNCÜ MOLAR DIŞLERİN GÖMÜLÜ KALMA PREVALANSI, GÖMÜKLÜLÜK AÇISI VE DERİNLİĞİ İLE İNFERİOR ALVEOLAR KANAL ARASINDAKİ İLİŞKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: GENİŞ ÖRNEKLEMLİ RETROSPEKTİF BİR ÇALIŞMA

Aydan Açıkgöz¹, Özlem Akkemik²

¹ Prof. Dr., Kapadokya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

² Doktor Öğr. Üyesi, Kapadokya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

ÖZET

Amaç:

Bu çalışmanın amacı; dijital panoramik radyografiler kullanılarak erişkin Türk popülasyonunda alt üçüncü molar dişlerin gömülü kalma prevalansını, eksiklik ve sürme durumlarını belirlemek, gömüklülük seviyesi ve açısını tanımlamak ve inferior alveolar kanal ile yakın ilişki varlığını öngören radyolojik risk kriterlerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem:

Bu retrospektif çalışmada, 01.01.2022–31.01.2023 tarihleri arasında rutin muayene amacıyla alınmış, 18 yaş ve üzeri 9626 bireye ait dijital panoramik radyografiler değerlendirildi. Hastaların demografik verileri kayıtlarından elde edildi ve yaş grupları 10 yıllık aralıklarla (18–30, 31–40, 41–50, 51–60, 61–70, ≥71) sınıflandırıldı. Alt üçüncü molar dişlerin varlığı/eksikliği, gömüklülük açısı ve derinliği ile inferior alveolar kanal ile ilişkisi her iki cinsiyet ve sağ-sol taraf için ayrı ayrı incelendi ve toplam 19.252 bölge değerlendirildi. Gömüklülük derinliği Archer, açılal pozisyonu Winter sınıflaması ile belirlendi. Kanal ile ilişki Rood–Shehab ve Patel sınıflamaları ile değerlendirildi. Veriler tanımlayıcı istatistikler ve Ki-kare testi ile analiz edildi ($p<0,05$). Çalışmanın retrospektif tasarımı ve anonim arşiv verileri nedeniyle etik kurul onayı gerekmemiştir.

Bulgular:

Çalışma grubunun %57,1'i kadın, %42,9'u erkek olup yaş ortalaması 43,2 olarak bulundu. Alt üçüncü molar diş eksikliği %64,8 olarak saptandı. Gömülü kalma prevalansı bireylerde %12,5, dişlerde %33,6 olarak bulundu. Gömülü dişi bulunan 1201 bireyde toplam 1779 gömülü diş tespit edildi. Bu dişlerin %45,0'i Archer B seviyesinde, %41,3'ü mezioangular pozisyonunda idi. Radyolojik risk değerlendirmesinde, gömülü dişlerin %61,0'inin inferior alveolar kanal ile yakın ilişki gösteren yüksek risk grubunda yer aldığı ve bu oranın cerrahi risk açısından klinik olarak dikkat çekici olduğu saptandı. Riskli dişlerin büyük çoğunluğunun kemikte tam gömülü (Archer C) dişlerle ilişkili olduğu belirlendi.

Sonuç:

Dijital panoramik radyografi, alt üçüncü molar dişlerin gömüklülük durumu, açılal ve derinlik özellikleri ile inferior alveolar kanal ile ilişkilerinin birlikte değerlendirilmesinde etkili bir yöntemdir. Mezioangular gömüklülük en sık patern olup, kanalla yakın ilişkili dişlerde özellikle Archer C seviyesinin belirgin olduğu görülmüştür. Bu bulgular, cerrahi öncesi radyografik risk değerlendirmesinin yapılmasının ve tedavi planlamasında bu kriterlerin dikkate alınmasının önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mandibular üçüncü molar, Gömülü dişler, Inferior alveolar kanal, Panoramik radyografi, Radyolojik risk kriterleri

PREVALENCE OF IMPACTED MANDIBULAR THIRD MOLARS AND EVALUATION OF THEIR ANGULATION, DEPTH, AND RELATIONSHIP WITH THE INFERIOR ALVEOLAR CANAL IN DIGITAL PANORAMIC RADIOGRAPHS: A LARGE-SCALE RETROSPECTIVE STUDY

Aim:

The aim of this study was to determine the prevalence of impacted mandibular third molars, as well as their absence and eruption status, in an adult Turkish population using digital panoramic radiographs. In addition, the study aimed to define the depth and angulation of impaction and to evaluate radiological risk indicators predicting a close relationship with the inferior alveolar canal.

Materials and Methods:

In this retrospective study, digital panoramic radiographs of 9626 individuals aged 18 years and older, obtained for routine clinical examination between January 1, 2022, and January 31, 2023, were evaluated. Demographic data were obtained from patient records, and age groups were classified into 10-year intervals (18–30, 31–40, 41–50, 51–60, 61–70, ≥71). The presence or absence of mandibular third molars, impaction angulation and depth, and their relationship with the inferior alveolar canal were evaluated separately for both sexes and for right and left sides, resulting in the assessment of 19,252 regions. Archer classification was used to determine impaction depth, and Winter classification was used to evaluate angulation. The radiological risk classification systems of Rood and Shehab and Patel et al. were used to assess the relationship with the inferior alveolar canal. Data were analyzed using descriptive statistics and the Chi-square test ($p < 0.05$). Ethical approval was not required due to the retrospective design and anonymized data.

Results:

The study population consisted of 57.1% females and 42.9% males, with a mean age of 43.2 years. The prevalence of missing mandibular third molars was 64.8%. The prevalence of impaction was 12.5% among individuals and 33.6% among teeth. A total of 1779 impacted teeth were identified in 1201 individuals. Of these, 45.0% were at the cemento-enamel junction level (Archer B), and 41.3% were in a mesioangular position. Radiological risk assessment revealed that 61.0% of impacted teeth were classified as high-risk, indicating a close relationship with the inferior alveolar canal, which represents a clinically significant finding in terms of surgical risk. The majority of high-risk teeth were associated with fully impacted (Archer C) teeth within bone.

Conclusion:

Digital panoramic radiography is an effective imaging modality for evaluating the impaction status, angulation, depth, and relationship of mandibular third molars with the inferior alveolar canal. Mesioangular impaction was the most common pattern, and a close relationship with the canal was predominantly observed in deeply impacted (Archer C) teeth. These findings highlight the importance of preoperative radiological risk assessment and consideration of these factors in treatment planning.

Keywords: Mandibular third molar, Impacted teeth, Inferior alveolar canal, Panoramic radiography, Radiological risk indicators

S145 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 08

ORAL SKUAMÖZ HÜCRELİ KARSİNOMDA FARKLI KLİNİK BULGULAR VE TANISAL ZORLUKLAR: OLGU SERİSİ

İlknur Eninanç¹, Hürü Gözükara²

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi A. D., Sivas, Türkiye, , ORCID NO: 0000-0002-4583-6237

²Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi A. D., Sivas, Türkiye, , ORCID NO: 0009-0007-1784-3257

ÖZET

Amaç: Oral skuamöz hücreli karsinom (OSHK), yüksek morbidite ve mortaliteye sahip agresif bir malignitedir. Genellikle orta-ileri yaş erkeklerde görülse de risk faktörü taşımayan gençlerde insidansı artmaktadır. Klinik olarak; iyileşmeyen ağrısız ülserler, lökoplaki/eritroplaki benzeri plaklar veya ekzofitik kitleler şeklinde heterojen seyredebilir. Sigara, alkol, HPV ve kronik irritasyon başlıca risk faktörleridir. Bu olgu serisi, OSHK'nin farklı klinik görünümünü ve risk faktörlerini inceleyerek; erken tanı ile düzenli takibin prognoz üzerindeki kritik önemini vurgulamayı amaçlamaktadır.

Olgular: Ağız içinde iyileşmeyen yara şikâyetiyle başvuran üç erkek hastaya yapılan biyopsi sonucunda OSHK tanısı konuldu.

Olgu 1: 67 yaşında diyabetik erkek hasta, maksiller diş çekimi sonrası gelişen ülseratif ve papillomatöz karakterde, düzensiz sınırlı lezyon ile başvurdu. OSHK tanısı sonrası hastaya hemimaksillektomi uygulandı ancak ilgili bölgede iyileşme gözlenmedi. Bir yıl sonra genel halsizlik ve kilo kaybı gelişen hasta hematoloji kliniğine yönlendirildi. Yapılan bilgisayarlı tomografi ve pozitron emisyon tomografisi incelemelerinde pankreas, karaciğer ve kolonda kitle tespit edildi. Hastaya uygulanan endoskopik biyopsi sonucunda malign lenfoma tanısı konuldu ve bu durumun OSHK'ye eşlik eden bir sekonder malignite olduğu belirlendi.

Olgu 2: 76 yaşında sağlıklı erkek hasta, mandibular bölgede uyumsuz total protezle ilişkili, iyileşmeyen lezyon nedeniyle başvurdu. Histopatolojik inceleme sonucu OSHK tanısı konulan hastaya segmental mandibulektomi ve fibula grefti ile rekonstrüksiyon uygulandı. Hastanın rutin takipleri devam etmektedir.

Olgu 3: 48 yaşında sağlıklı erkek hasta, dil ve ağız tabanında yer alan ülseratif lezyon nedeniyle başvurdu. OSHK tanısı sonrası geniş eksizyon, boyun diseksiyonu ve adjuvan radyoterapi uygulanan hastanın tedavi süreci devam etmektedir.

Sonuç: Literatürde sunulan risk faktörleri olmaksızın da OSHK gelişebilir. OSHK'nin çeşitli klinik görünümü ve tanısal zorlukları, diş hekimlerinin bilinçli olmasını gerektirir. Kapsamlı klinik ve radyolojik değerlendirme eşliğinde erken dönemde alınan biyopsi; tedavi başarısını, sağkalım oranını ve yaşam kalitesini doğrudan artırır. Multidisipliner bir yaklaşımla, sekonder maligniteler ve nüks açısından hastaların uzun dönemli takibi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Biyopsi, Erken tanı, Skuamöz hücreli karsinom, Sekonder malignite, Multidisipliner yaklaşım

S115 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 09

NOKTURNAL STABİLİZASYON SPLİNTİ KULLANIMININ TEMEL BİYOKİMYASAL BELİRTEÇLER ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KLİNİK ÇALIŞMA

Veliye Nesrin Büyükbaş

Amaç: Bu çalışma, brüksizm nedeniyle stabilizasyon splinti tedavisine başlanan hastalarda, gece uykuda stabilizasyon splinti kullanımının sabah ilk idrarında kortizol, melatonin, glutamat, GABA, serotonin ve dopamin gibi stres ve nöroendokrin biyobelirteçler üzerindeki etkisini araştırmayı amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 12 hasta dahil edildi. Her hastadan önce stabilizasyon splintsiz (Ssiz) ve ardından splintli (Sli) uyku dönemlerinde sabah ilk idrar örnekleri alındı. Biyomarker ölçümleri, antijen-antikor etkileşimine dayalı elektrobiyokimyasal immünosensörler kullanılarak diferansiyel puls voltametrisi (DPV) yöntemiyle gerçekleştirildi. Tüm değerler µg/g idrar cinsinden normalize edildi. Veriler paired t-test ile istatistiksel olarak değerlendirildi ($p < 0,05$ anlamlı kabul edildi).

Bulgular: Stabilizasyon splinti kullanımı sonrasında kortizol düzeyinde anlamlı azalma (%39,2; $65,08 \pm 18,67$ 'den $39,58 \pm 9,11$ µg/g'ye, $p=0,0002$), melatonin düzeyinde anlamlı artış (%130,6; $4,08 \pm 1,73$ 'ten $9,42 \pm 3,29$ µg/g'ye, $p=0,0004$) ve glutamat düzeyinde anlamlı azalma (%23,6; $45,17 \pm 9,11$ 'den $34,5 \pm 5,47$ µg/g'ye, $p=0,0041$) gözlemlendi. Serotonin düzeyinde anlamlı artış (%40,0; $43,92 \pm 12,32$ 'den $61,5 \pm 19,78$ µg/g'ye, $p=0,0123$) saptandı. GABA (%3,3 artış, $p=0,8356$) ve dopamin (%9,3 azalma, $p=0,1917$) düzeylerinde ise istatistiksel olarak anlamlı değişiklik olmadı.

Sonuç: Bruksizm tedavisinde kullanılan stabilizasyon splintleri, stresle ilişkili kortizol ve glutamat düzeylerini azaltırken, uyku kalitesi ve onarım ile ilişkili melatonin ile serotonin düzeylerini anlamlı şekilde artırabilmektedir. Bu bulgular, oklüzal splintlerin sadece lokal değil, merkezi nöroendokrin etkileri olabileceğini desteklemektedir. Daha geniş örneklemli çalışmalarla sonuçların doğrulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm, stabilizasyon splinti, kortizol, melatonin, nörotransmitterler, elektrobiyokimyasal sensör

THE

S131 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 09

AMELOGENEZİS İMPERFEKTA HASTASINDA TAM DİJİTAL İŞ AKIŞI KULLANILARAK PROTETİK REHABİLİTASYON: BİR YILLIK TAKİPLİ OLGU SUNUMU

İbrahim Melik Doğan¹, Taha Yaşar Manav¹

¹ Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.D., Hatay

ÖZ

Amaç: Bu olgu sunumunda, amelogenezis imperfekta tanılı bir hastada tam dijital iş akışı kullanılarak gerçekleştirilen alt ve üst tam ark protetik rehabilitasyonun klinik süreçlerinin ve 1 yıllık takip sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Kliniğimize 16 yaşında kadın hasta, estetik beklentiler ve ağız kokusu şikâyeti ile başvurmuştur. Klinik ve radyografik değerlendirmede, Amelogenezis imperfekta ile uyumlu olarak mine yapısında yaygın defektler, belirgin diş aşınmaları ve yaklaşık 5 mm dikey boyut kaybı tespit edilmiştir. Hastanın tüm dişlerinde klinik kron boylarının kısa olduğu gözlenmiştir. Hastanın mevcut mine yapısının yetersizliği ve klinik kron boylarının kısa olması nedeniyle tüm dişlerde knife-edge bitim sınırı ile preparasyon yapılmıştır. Ayrıca, simantasyon yüzeyinin artırılması amacıyla alt ve üst dört kadranda gingivektomi işlemi gerçekleştirilmiştir.

Tedavi planı kapsamında tam dijital iş akışı tercih edilmiştir. Ağız içi ölçüler, ağız içi bir tarayıcı (TRIOS 5; 3Shape) ile alınmış, elde edilen ölçüler bir dental tasarım programında (Exocad v3.2) analiz edilerek restorasyonlar tasarlanmıştır. Tedavi sürecinde, dikey boyutun yeniden kazandırılması ve oklüzal uyumun değerlendirilmesi amacıyla reçine esaslı geçici restorasyonlar uygulanmıştır. Daimi restorasyonların üretim sürecinde monolitik zirkonyum materyal tercih edilmiş, ilgili restorasyonlar freze sistemleri ile zirkonyum bloklardan kazınarak elde edilmiştir. Restorasyonlar dual-cure self adeziv rezin siman ile simante edilmiş ve hasta 1 yıl süreyle takip edilmiştir.

Bulgular: Bir yıllık takip süresince restorasyonların genel olarak başarılı olduğu gözlenmiştir. Takip sürecinde iki bölgede lokalize gingivitis ve bir restorasyonda desimantasyon meydana gelmiştir. Desimantasyon görülen dişte klinik kron boyunun yaklaşık 4 mm olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Tam dijital iş akışı ile gerçekleştirilen tam ağız protetik rehabilitasyon, amelogenezis imperfekta hastalarında fonksiyonel ve estetik açıdan başarılı sonuçlar sunabilmektedir. Ancak kısa klinik kron boyu ve yetersiz mine varlığı gibi faktörler, restorasyon retansiyonunu olumsuz etkileyebileceğinden dikkatle değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Amelogenezis imperfekta, dijital diş hekimliği, ağız içi tarayıcı

ANTERİÖR ESTETİK REHABİLİTASYONDA KLİNİK GEREKSİNİME GÖRE SERAMİK RESTORASYON SEÇİMİ: İKİ OLGU SUNUMU

Furkan Kömür¹, Bilge Ergünbaş¹

¹ Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay

ÖZ

Amaç: Anterior estetik bölgede restoratif tedavi planlaması; mevcut restorasyonların durumu, diş dokusu kaybı, renk uyumu, periodontal yanıt ve estetik beklentilere bağlıdır. Bu sunumun amacı, klinik gereksinime göre farklı seramik restorasyon seçimlerini iki olgu üzerinden değerlendirmektir.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: İlk olguda, 18 yaşındaki erkek hastada maksiller sağ santral dişte mevcut zirkonya kronun estetik ve marjinal uyum açısından yetersiz olduğu, preparasyonun knife-edge sonlanma hattına sahip bulunduğu, restorasyonun komşu dişlerle renk-form uyumu göstermediği ve dişeti uyumsuzluğuna bağlı inflamasyon başlangıcı bulunduğu saptandı. Restorasyon uzaklaştırılarak preparasyon shoulder formunda yeniden düzenlendi; 11 numaraya IPS e.max tam kron, estetik simetri amacıyla 21 numaraya IPS e.max lamine veneer uygulandı. İkinci olguda, 25 yaşındaki kadın hastada 12 ve 22 numaralı dişlerde uyumsuz ve renklenmiş kompozit restorasyonlar izlendi. Her iki dişte shoulder preparasyon yapılarak IPS Emax lamine veneer planlandı. Her iki olguda ölçüler TRIOS 5 (3Shape) ağız içi tarayıcı ile alındı; veriler Exocad v3.2 yazılımında analiz edilerek restorasyonlar tasarlandı. İkinci olguda dijital planlamaya face scan entegrasyonu eklendi. Tüm restorasyonlar adeziv simantasyon protokolü ile uygulandı.

Bulgular: İlk olguda materyal ve preparasyon değişikliği sonrası estetik uyum ve periodontal doku ilişkisi iyileşti. Altı aylık takipte marjinal uyumun korunduğu, periodontal dokuların sağlıklı olduğu ve estetik sonucun stabil kaldığı gözlemlendi. İkinci olguda ise daha konservatif bir yaklaşımla estetik bütünlük sağlandı. Her iki olguda da hasta memnuniyeti elde edildi.

Sonuç: Anterior estetik bölgede restorasyon seçimi standart değil, endikasyon temelli yapılmalıdır. Başarısız restorasyonların revizyonunda uygun preparasyon sınırı ve materyal seçimi biyolojik ve estetik başarıyı artırırken, uygun olgularda lamine veneer restorasyonlar daha konservatif bir seçenek sunmaktadır. Dijital planlama ve face scan entegrasyonu estetik öngörülebilirliği desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Anterior estetik, Lamine veneer, IPS e.max, Dijital diş hekimliği, Adeziv simantasyon

CERAMIC RESTORATION SELECTION ACCORDING TO CLINICAL NEED IN ANTERIOR ESTHETIC REHABILITATION: TWO CASE REPORTS

Furkan Kömür¹, Bilge Ergünbaş¹

¹ Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Hatay

ABSTRACT

Objective: Restorative treatment planning in the anterior esthetic region depends on the condition of existing restorations, loss of tooth structure, color harmony, periodontal response, and esthetic expectations. The aim of this presentation is to evaluate different ceramic restoration choices according to clinical need through two cases.

Materials and Methods: In the first case, the existing zirconia crown on the maxillary right central incisor of an 18-year-old male patient was found to be inadequate in terms of esthetics and marginal fit; the preparation had a knife-edge finish line, the restoration showed no color-form harmony with the adjacent teeth, and incipient inflammation associated with gingival incompatibility was detected. The restoration was removed and the preparation was redesigned with a shoulder finish line; an IPS e.max full crown was applied to tooth 11, and an IPS e.max laminate veneer was applied to tooth 21 for esthetic symmetry. In the second case, incompatible and discolored composite restorations were observed on teeth 12 and 22 of a 25-year-old female patient. Shoulder preparations were performed on both teeth and IPS e.max laminate veneers were planned. In both cases, impressions were taken with a TRIOS 5 (3Shape) intraoral scanner; the data were analyzed in Exocad v3.2 software and the restorations were designed. In the second case, face scan integration was added to the digital planning. All restorations were applied with an adhesive cementation protocol.

Results: In the first case, esthetic harmony and the periodontal tissue relationship improved after the change in material and preparation. At the six-month follow-up, marginal adaptation was maintained, the periodontal tissues were healthy, and the esthetic outcome remained stable. In the second case, esthetic integrity was achieved with a more conservative approach. Patient satisfaction was obtained in both cases.

Conclusions: In the anterior esthetic region, restoration selection should be indication-based rather than standardized. While appropriate preparation margins and material selection enhance biological and esthetic success in the revision of failed restorations, laminate veneers offer a more conservative option in suitable cases. Digital planning and face scan integration support esthetic predictability.

Keywords: Anterior esthetics, Laminate veneer, IPS e.max, Digital dentistry, Adhesive cementation

S143 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 09

İLERİ PERİODONTİTİS NEDENİYLE ÜST ÇENE ANTERİORDA DIŞ KAYBI SONRASI HEM HAREKETLİ HEM SABİT PROTEZLERLE REHABİLİTASYON: 27 YILLIK VAKA TAKİBİ

Ahsen Gülnar¹, Veliye Nesrin Büyükbaş¹

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, Kayseri

Amaç: 82 yaşındaki kadın hastamızın ileri periodontitis nedeniyle üst çene anteriorda diş çekimi yapılan hasta; diş eksikliği ve kemik rezorpsiyonu sonucu duyduğu estetik ve fonksiyonel kayıp nedeniyle distraksiyon osteogenesis cerrahisi ile anterior maxilla kemik yükseltme işlemi yapılmıştır.

Olgu Sunumu: Distraksiyon osteogenesisinde, intraoral, kemik destekli ve multidirektional bir distaktör kullanıldı. Şubat 2000 tarihinde üst çene distraktörünün çıkarılması ve geçici protezle 3 ay beklenilmesini takiben maksilla anterior bölgeye 2 adet Straumann 4.1x10mm tissue level dental implant yerleştirildi. İyileşme sürecinde geçici protez içerisi viscogel yumuşak astar ile beslenerek hastaya kullanıldı. 3 aylık osteointegrasyon süresini takiben hastaya bar üzerine hareketli bölümlü protez yapıldı. Bar yapılmasındaki en büyük sebep hareketli protezin akrilik kısmı ile dudak desteğini sağlamaktır. 21 yıllık takip sürecinde hiç besleme yapma ihtiyacımız olmadı, vida gevşemesi görülmedi. Daha sonraki süreçte sağ ve sol maksiller kanin ve üst 2. Premolar dişlerin kaybedilmesini takiben immediat NucleOSS T3 5.0 8mm dental implantlar yerleştirildi. 3 aylık osteointegrasyon süreci sonunda 13 üye metal alt yapı üzerine monolitik zirkonya porselen restorasyonlar yapıldı.

Sonuç: Uygun kemik yüksekliği ve genişliği olmayan vakalarda distraksiyon cerrahisi kurtarıcı bir çözüm olabilmektedir. Yıllardır diş ve kemik kaybı nedeniyle hem estetik hem de fonksiyonel olarak kayıpları olan hastamız yapılan cerrahi ve protetik çözümler ile 26 yıldır sorunları çözülmüş olarak protezlerini sağlıklı bir şekilde kullanabilmektedir.

Anahtar kelimeler: Distraksiyon osteogenesis, dental implant, barlı protez, titanyum bar, monolitik zirkonya

FARKLI TEKNOLOJİLERE SAHİP TEK RENK KOMPOZİTLERİN YAŞLANMA VE YENİDEN POLİSAJ KARŞISINDAKİ RENK DEĞİŞİMLERİ: İN VİTRO ANALİZ

Ayşe Nur Doğan¹, Nihal Şenol¹, Betül Tokat¹, Soley Arslan¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD, Kayseri

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı teknolojilere sahip altı farklı tek renk kompozit rezinin termal yaşlanma sonrası renk stabilitelerini ve yeniden polisaj işleminin bu materyaller üzerindeki estetik geri kazanım potansiyelini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Altı farklı tek renk kompozit rezinden (Vittra APS Unique, Omnichroma, Zenchroma, Admira Fusion x-tra, Essentia Universal ve Charisma Diamond One) standart disk örnekler (n=8) hazırlandı. Örneklerin başlangıç (T0) renk ölçümleri spektrofotometre ile gri zemin üzerinde yapıldı. Ardından örneklerle 10.000 döngümlük termal yaşlandırma (5-55°C) uygulandı ve ikinci ölçümler (T1) alındı. Son aşamada tüm örneklerle yeniden polisaj yapıldı ve final (T2) ölçümleri kaydedildi. Renk değişimleri (ΔE_{00}) CIEDE2000 formülü ile, iyileşme oranları ise "Renk geri kazanımı yüzdesi" formülü ile hesaplandı. Veriler Kruskal-Wallis ve Post-hoc testleri ile analiz edildi ($p = 0.05$).

Bulgular: Termal yaşlanma sonrası ΔE_{00} değerleri açısından gruplar arasında anlamlı fark saptandı ($p < 0.001$). En düşük renk değişimi Essentia (1.10) ve Admira Fusion (1.15) gruplarında gözlenirken; Charisma (3.31), Omnichroma (1.58) ve Zenchroma (3.55) grupları klinik eşik değer olan 1.8'in üzerinde sapma göstermiştir. Yeniden polisaj sonrası Zenchroma en yüksek renk geri kazanımı oranını (%47.3) sergilese de, renk geri kazanımı (%) değerleri açısından materyaller arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0.098$). Polisaj sonrası Vittra APS ve Admira Fusion orijinal renklerine en yakın değerlere ulaşmıştır.

Sonuç: Tek renk kompozitlerin yaşlanmaya karşı direnci materyal teknolojisine bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Yeniden polisaj işlemi tüm materyallerde benzer bir estetik iyileşme kapasitesi sunsa da, başlangıç hasarı yüksek olan materyallerde (Omnichroma ve Charisma) klinik olarak ideal renk uyumuna (<1.8) geri dönmek her zaman mümkün olmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tek renk kompozit, Renk stabilitesi, Termal siklus, Yeniden polisaj, CIEDE2000, Renk geri kazanımı.

COLOR CHANGES OF SOLID COLOR COMPOSITES WITH DIFFERENT TECHNOLOGIES UPON AGING AND RE-POLISHING: IN VITRO ANALYSIS

Ayşe Nur Doğan¹, Nihal Şenol¹, Betül Tokat¹, Soley Arslan¹

¹ Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative, Kayseri

ABSTRACT

Objective: This study aimed to evaluate the color stability of six single-shade composite resins across different technologies after thermal aging and to assess the aesthetic recovery potential of re-polishing on these materials.

Materials and Methods: Standard disc samples (n=8) were prepared from six different single-shade composite resins (Vittra APS Unique, Omnichroma, Zenchroma, Admira Fusion x-tra, Essentia Universal, and Charisma Diamond One). Initial (T0) color measurements of the samples were taken on a gray background using a spectrophotometer. Then, the samples were subjected to thermal aging for 10,000 cycles (5-55°C), and second measurements (T1) were taken. In the final stage, all samples were re-polished, and final (T2) measurements were recorded. Color changes (ΔE_{00}) were calculated using the CIEDE2000 formula, and recovery rates were calculated using the "Percentage of color recovery" formula. Data were analyzed using Kruskal-Wallis and Post-hoc tests ($p = 0.05$).

Results: A significant difference was found between the groups in terms of ΔE_{00} values after thermal aging ($p < 0.001$). The lowest color change was observed in Essentia (1.10) and Admira Fusion (1.15) groups; while Charisma (3.31), Omnichroma (1.58), and Zenchroma (3.55) groups showed deviations above the clinical threshold value of 1.8. Although Zenchroma exhibited the highest color recovery rate (47.3%) after re-polishing, there was no statistically significant difference between the materials in terms of color recovery (%) values ($p=0.098$). Vittra APS and Admira Fusion came closest to their original colors after polishing.

Conclusions: The aging resistance of single-color composites varies depending on the material technology. Although repolishing offers similar aesthetic improvement capacity in all materials, it is not always possible to return to clinically ideal color matching (<1.8) in materials with serious initial damage (Omnichroma and Charisma).

Keywords: Monochromatic composite, Color stability, Thermal cycling, Repolishing, CIEDE2000, Color recovery.

3D BASKILI DAİMİ REZİN RESTORASYONLARDA POST-KÜRLEME KONUMUNUN MİKROSERTLİK ÜZERİNE ETKİSİ

İrem Kübra Çal¹

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi A.D., Ankara

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 3D baskılı daimi rezin restorasyonların post-kürleme cihazı içerisindeki farklı konumlarının mikrosertlik üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Yöntem / Gereç ve Yöntem: Bu in vitro çalışmada, 50 µm katman kalınlığına ve 10 × 2 mm³ boyutlarına sahip toplam 60 adet numune, stereolitografi (SLA) ve dijital ışık işleme (DLP) teknolojileri kullanılarak 90° baskı açısında daimi restoratif rezinden üretilmiştir (n=30/grup). Numuneler, UV LED post-kürleme cihazı içerisinde üç farklı konumda yerleştirilmiştir: merkezde (n=10), merkezden 20 mm uzaklıkta çembersel düzlemde (n=10) ve merkezden 40 mm uzaklıkta çembersel düzlemde (n=10). Polimerizasyon işlemi sonrasında tüm numunelere bitirme ve polisaj işlemleri, elmas polisaj spirali (Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japonya) kullanılarak uygulanmıştır. Mikrosertlik ölçümleri Vickers sertlik test cihazı (HVM-G, Shimadzu, Japonya) ile gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler iki yönlü varyans analizi (ANOVA) ile değerlendirilmiş, çoklu karşılaştırmalar için Tukey post hoc testi kullanılmıştır (p<0,05).

Bulgular: Post-kürleme cihazı içerisindeki konumun mikrosertlik değerleri üzerinde her iki üretim tekniğinde de istatistiksel olarak anlamlı etkisi olduğu görülmüştür. (p<0,05). SLA grubunda merkezde konumlandırılan örnekler, periferde yer alan örneklerle kıyasla daha yüksek mikrosertlik değerleri göstermiş, ancak periferik iki konum arasında anlamlı fark saptanmamıştır (p>0,05). DLP grubunda ise merkezden uzaklaştıkça mikrosertlik değerlerinde kademeli ve istatistiksel olarak anlamlı bir azalma gözlenmiştir (p<0,05). Aynı konumlar karşılaştırıldığında, SLA ve DLP grupları arasında mikrosertlik değerleri açısından anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05).

Sonuç: Post-kürleme cihazı içerisindeki konum, 3D baskılı daimi rezin restorasyonların mikrosertliğini etkileyebilmektedir. Bu etkinin DLP grubunda daha belirgin olduğu gözlenmiştir. Elde edilen bulgular, post-kürleme sırasında restorasyonların konumunun standardize edilmesinin, mikrosertlik değerlerindeki konuma bağlı değişkenliğin azaltılmasında etkili olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: 3D baskı, post-kürleme, mikrosertlik

EFFECT OF POST-CURING POSITION ON MICROHARDNESS IN 3D-PRINTED PERMANENT RESIN RESTORATIONS

Irem Kubra Cal¹

¹ University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara, Türkiye

ABSTRACT

Objective: The aim of this study was to evaluate the effect of different positions of 3D-printed permanent resin restorations within the post-curing device on microhardness.

Materials and Methods: In this in vitro study, a total of 60 specimens with a layer thickness of 50 µm and dimensions of 10 × 2 mm³ were fabricated from permanent restorative resin at a 90° printing angle using stereolithography (SLA) and digital light processing (DLP) technologies (n = 30/group). The specimens were positioned at three different locations within the UV LED post-curing device: at the center (n = 10), on a circular plane 20 mm from the center (n = 10), and on a circular plane 40 mm from the center (n = 10). After polymerization, all specimens underwent finishing and polishing procedures using a diamond polishing spiral (Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japan). Microhardness measurements were performed using a Vickers hardness tester (HVM-G, Shimadzu, Japan). The obtained data were analyzed using two-way analysis of variance (ANOVA), and Tukey's post hoc test was used for multiple comparisons (p < 0.05).

Results: The position within the post-curing device was found to have a statistically significant effect on microhardness values in both manufacturing techniques (p < 0.05). In the SLA group, specimens positioned at the center showed higher microhardness values than those located at the periphery; however, no significant difference was detected between the two peripheral positions (p > 0.05). In the DLP group, a gradual and statistically significant decrease in microhardness values was observed as the distance from the center

increased ($p < 0.05$). When the same positions were compared, no significant difference in microhardness values was found between the SLA and DLP groups ($p > 0.05$).

Conclusions: The position within the post-curing device may affect the microhardness of 3D-printed permanent resin restorations. This effect was observed to be more pronounced in the DLP group. The findings suggest that standardizing the position of restorations during post-curing may be effective in reducing position-dependent variability in microhardness values.

Keywords: 3D printing, post-curing, microhardness

EKLEMELİ ÜRETİMLE ÜRETİLEN DAİMÎ REÇİNELERDE BASKI YÖNÜNÜN YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜNE ETKİSİ

Alperen Alkan*, Ayşe Tuğba Ertürk Avunduk*, Sevim Atılan Yavuz*, Esra Cengiz Yanardağ*

*Mersin Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, eklemeli üretimle üretilen farklı daimî reçinelerinde baskı yönünün yüzey pürüzlülüğüne olan etkisini araştırmaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Üç farklı baskı yönü (0°, 45° ve 90°) kullanılarak, iki farklı eklemeli üretim yöntemiyle elde edilen daimi reçineden (VarseoSmile Crownplus ve VarseoSmile TriniQ) her bir alt grup için n = 8 olacak şekilde toplam 48 adet disk şeklinde (6 × 2 mm) numune hazırlandı. Numuneler, üretici talimatlarına uygun olarak dijital ışık işleme (DLP) prensibiyle çalışan 3B yazıcı cihazı kullanılarak 50 µm tabaka kalınlığında üretildi. Baskı işlemi tamamlandıktan sonra numuneler platformdan dikkatlice ayrıldı ve yüzeylerinde bulunan artık reçinelerin uzaklaştırılması amacıyla %96 izopropil alkol içerisinde iki aşamalı yıkama prosedürüne tabi tutuldu. Yıkama sonrasında numuneler basınçlı hava ile kurutuldu ve üretici önerileri doğrultusunda nihai polimerizasyonu sağlamak amacıyla ışık kürleme cihazında post-kür işlemine tabi tutuldu. Ardından destek yapıları dikkatlice uzaklaştırıldı ve numunelerin yüzeyleri standardizasyon sağlamak amacıyla iki aşamalı polisaj lastikleri kullanılarak polisajlandı. Yüzey pürüzlülüğü ölçümleri, temaslı profilometre cihazı kullanılarak gerçekleştirildi. Her bir numuneden üç farklı noktadan ölçüm alındı ve bu ölçümlerin ortalaması ilgili numunenin yüzey pürüzlülük değeri (Ra) olarak hesaplandı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi, iki yönlü varyans analizi (two-way ANOVA) ile yapıldı, gruplar arası çoklu karşılaştırmalar ise Tukey post-hoc testi kullanılarak gerçekleştirildi. Anlamlılık düzeyi α=0.05 olarak kabul edildi.

BULGULAR: Materyal türünün Ra değerleri üzerinde anlamlı bir etkisi yoktu (p>0.05). Buna karşın, baskı yönünün yüzey pürüzlülüğü üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olduğu saptandı (p<0.001). Materyal ve baskı yönü arasındaki etkileşim ise istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (p>0.05). Baskı yönlerine göre yapılan çoklu karşılaştırmalar sonucunda, 45° baskı yönünde elde edilen yüzey pürüzlülüğü değerlerinin, hem 0° hem de 90° baskı yönlerine kıyasla anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlendi (p<0.05). Materyal bazında yapılan değerlendirmelerde, Varseosmile Crownplus materyalinde 45° baskı yönünün 0° yönüne göre anlamlı derecede daha yüksek yüzey pürüzlülüğü değerleri gösterdiği belirlenirken (p<0.05), diğer baskı yönleri arasındaki farklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (p>0.05). Varseosmile TriniQ materyalinde ise 45° baskı yönü hem 0° hem de 90° yönlerine kıyasla anlamlı derecede daha yüksek yüzey pürüzlülüğü değerleri gösterdi (p<0.05).

SONUÇ: Baskı yönü, eklemeli üretimle üretilen daimi reçinelerde yüzey pürüzlülüğünü önemli ölçüde etkilemektedir. Özellikle, 45° baskı yönü daha yüksek pürüzlülük değerlerine yol açarak klinik yüzey kalitesini olumsuz etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: 3B baskı, eklemeli üretim, baskı yönü, yüzey pürüzlülüğü, daimi reçineler

S152 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 09

TEK RENK KOMPOZİT REZİNLERDE KALINLIĞIN FLEKSURAL MODÜL ÜZERİNE ETKİSİNİN NANOHİBRİT BİR KOMPOZİT REZİN İLE KARŞILAŞTIRMALI OLARAK İNCELENMESİ

Furkan Akkılıç¹, Hacer Balkaya¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, iki farklı tek renk kompozit rezin sisteminde materyal kalınlığının fleksural modül üzerine etkisini değerlendirmek ve elde edilen bulguları nanohibrit bir kompozit rezin ile karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada iki tek renk kompozit rezin (Omnichroma, Tokuyama, Japonya; Charisma Diamond One, Kulzer Dental, Almanya) ve bir nanohibrit kompozit rezin (Filtek Z550, 3M ESPE, ABD) değerlendirilmiştir. Güç analizi sonucunda her alt grup için n=10 olacak şekilde toplam 60 adet prizmatik numune hazırlanmıştır.

Numuneler 25x2x1 mm ve 25x2x2 mm boyutlarında üretilmiş ve üç nokta eğme testi üniversal test cihazında 0,5 mm/dk hızda uygulanmıştır. Fleksural modül değerleri standart formül kullanılarak GPa cinsinden hesaplanmıştır. İstatistiksel analizler Kruskal Wallis H testi ile gerçekleştirilmiş ve anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Gruplar arasında fleksural modül değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır (p<0,001). Aynı kalınlıktaki tek renk kompozit rezinler ile nanohibrit kompozit rezin arasında anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). Nanohibrit kompozit rezinde 1 mm ve 2 mm kalınlıklar arasında anlamlı fark saptanmıştır (p<0,05). Tüm materyallerde kalınlık artışı ile birlikte fleksural modül değerlerinde azalma eğilimi gözlenmiş, ancak bu değişim yalnızca nanohibrit kompozit rezinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: İncelenen kompozit rezinler aynı kalınlıkta benzer fleksural modül değerleri göstermiştir. Estetik restorasyonlarda yaygın olarak kullanılan 1–2 mm kalınlık aralığında kalınlık artışı, tek renk kompozit rezinlerde fleksural modül üzerinde anlamlı bir değişikliğe yol açmazken, nanohibrit kompozit rezinde anlamlı bir farklılık oluşturmuştur. Bu bulgulara göre, klinik uygulamalarda materyal seçimi yapılırken restorasyon kalınlığının dikkate alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tek renk kompozit rezin, nanohibrit kompozit rezin, fleksural modül, üç nokta eğme testi.

S113 SÖZLÜ BİLDİRİ / OTURUM 10

ADOLESAN BİR HASTADA DENTAL PLAĞA BAĞLI GİNGİVAL HİPERPLAZİNİN GİNGİVEKTOMİ VE GİNGİVOPLASTİ İLE TEDAVİSİ : BİR OLGU SUNUMU

Beyzanur Akar

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.D., Kayseri

Özet

Amaç: Gingival büyüme, genellikle dental plak birikimine bağlı olarak gelişen ve estetik ile fonksiyonel sorunlara yol açabilen periodontal dokuların bir deformasyonudur. Bu olgu sunumunun amacı, puberte ile modifiye edilmiş plak birikimine bağlı gelişen gingival büyüme ve psödocep oluşumu görülen bir hastada uygulanan gingivektomi ve gingivoplasti tedavisinin klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Spontan kanama ve diş etlerinde büyüme şikayetiyle kliniğe başvuran herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan 17 yaşındaki erkek hastanın klinik değerlendirmeleri; Faz I periodontal tedavi öncesi (P0), Faz I tedavi sonrası (P1) ve cerrahi tedavi sonrası 1. ay (P2) olmak üzere üç zaman noktasında gerçekleştirilmiştir. Değerlendirilen klinik parametreler plak indeksi (PI), sondalamada kanama (BOP), ortalama sondalama derinliği (PD) ve klinik ataşman seviyesi (CAL)'dir. Hastaya başlangıç periodontal tedavi (ağız hijyeni eğitimi, diş taşı temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesi) uygulanmış, gingival büyümenin tamamen gerilememesi üzerine gingivektomi ve gingivoplasti işlemleri gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Faz I periodontal tedavi sonrasında plak indeksinde %12, sondalamada kanama oranında %52 azalma gözlenmiştir. Ortalama sondalama derinliği 3.38 mm'den 1.9 mm'ye gerilemiştir. Cerrahi tedavi sonrası 1. ay değerlendirmesinde ortalama sondalama derinliği 1.6 mm'ye düşmüş olup gingival konturun fizyolojik formuna kavuştuğu gingival büyümenin tamamen ortadan kalktığı gözlenmiştir. Başlangıç ile cerrahi sonrası karşılaştırıldığında sondalamada kanama oranında %50 azalma ve ortalama sondalama derinliğinde 1.78 mm iyileşme elde edilmiştir. Cerrahi sonrası dönemde plak indeksi ve sondalamada kanama değerlerinde hafif artış izlenmiş olup bu durumun yetersiz ağız hijyeni ile ilişkili olduğu değerlendirilmiştir.

Sonuç: Gingivektomi ve gingivoplasti işlemleri, başlangıç periodontal tedaviye rağmen devam eden plak ilişkili gingival büyümenin tedavisinde etkili ve öngörülebilir klinik sonuçlar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gingival büyüme, gingivektomi, gingivoplasti, dental plak, adolesan.

DIŞ ETİ ÇEKİLMELERİNDE KULLANILAN TÜNEL TEKNİKLERİ

Tugay Aybar¹, Vildan Bostancı¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye

Amaç: Diş eti kenarı klinik olarak, sement ve mine birleşiminin 1-2 mm koronalinde bulunur ve diş eti kenarının apikalde konumlanması ile kök yüzeyinin ağız ortamına açılmasına diş eti çekilmesi denir. Diş eti çekilmesinin etyolojik faktörleri arasında alveolar kemiğin fenestrasyonu ve dehissensi, dental arktaki anormal diş pozisyonu, diş eti fenotipinin ince ve zayıf olması, fırça travması ve maloklüzyona bağlı travma vardır. Diş eti çekilmeleri günümüzde en güncel olarak Cairo tip 1, tip 2 ve tip 3 olarak sınıflandırılmıştır. Tip 1; interproksimal ataçman kaybı olmaksızın dişeti çekilmesidir. Tip 2; interproksimal ataçman kaybının bukkal ataçman kaybıyla eşit veya daha az olduğu diş eti çekilmeleridir. Tip 3; interproksimal ataçman kaybının bukkal ataçman kaybından daha fazla olduğu diş eti çekilmeleridir. Diş eti çekilmelerinin tedavisindeki temel hedefler periodontal sağlığı sağlamak ve yeterli keratinize diş eti genişliğini oluşturmak, dişeti biyotipini geliştirmek, tam kök yüzeyi kapamasını sağlamak ve estetik bütünlüğü tamamlamaktır.

Gereç ve Yöntem: Tünel tekniği prosedürü, ilk olarak 1985 yılında Raetzke tarafından 'zarf' tekniği olarak tanıtılmıştır. Raetzke, bu tekniği diş eti çekilmesi olan bölgeleri kapatırken bir vertikal serbestleştirme kesisinden kaçınmak amacıyla geliştirmiştir. Açığa çıkmış kök yüzeyini yarım kalınlık flep kaldırılarak oluşturulan bir zarfa otolog bağ dokusu greftinin yerleştirilmesi ile diş eti çekilmesinin tedavisidir. Azzi ve ark., tünel tasarımının modifikasyonunu sunmuşlardır bu modifikasyonda, interdental papillaların dokularını da içeren bir mukoperiosteal-mukozal tünel hazırlamışlardır buna modifiye koronale pozisyone tünel tekniği (MKPTT) adı verilmiştir. Bu genişletilmiş tünel tasarımı, greftlenen dokular dahil olmak üzere tüm gingivopapiller kompleksin önemli ölçüde koronal olarak yer değiştirmesine izin vermiştir. Tünel operasyonunu sınırlı sulküler erişim nedeniyle teknik olarak zordur ve sulküler dokuların travmatizasyonuna bağlı flep perforasyonu riskini artırarak iyileşmeyi olumsuz etkileyebilir. Bu sınırlamaları azaltmak amacıyla, Zadeh ve arkadaşları tarafından vestibüler insizyon subperiosteal tünel erişimi (VISTA) yaklaşımı tanımlanmıştır. Sculean ve ark. tarafından tanımlanan Lateral Tünel Tekniğinde (LTT) ekspoz kök yüzeyi mezial ve distalden uygulanan gerilimsiz basit sütürlerle tamamen veya büyük oranda örtülür. Keskin, mukogingival defektlerin tedavisi için özel olarak tasarlanmış Mukozal Erişim Tünel Tekniği'ni (METT) geliştirmiştir. METT tekniği, sulküler insizyonlardan kaçınarak ve interdental papilla bütünlüğünü mukozal erişim penceresi aracılığıyla koruyarak yırtılma riskini azaltmayı ve papiller bölgeye travmayı azaltmayı amaçlar.

Bulgular: Molnár ve ark., MKPTT tekniği uygulanan tip 1 ve 2 diş eti çekilmelerine sahip 41 vaka serisinde %90 kök kapanması elde edildiğini bildirmiştir. Aroca ve ark., MKPTT yaklaşımının çoklu diş eti çekilmelerinin tedavisinde tip 1 defektlerde %90-96, tip 2 defektlerde ise %83 oranında kök kapanması elde edildiğini bildirmiştir. López ve ark., alt çene anterior bölgede tip 1 tekli diş eti çekilmelerinin tedavisinde LTT tekniğinin %96,4 kök kapanması elde ettiğini bildirmiştir.

Sonuç: Tekli diş eti çekilmelerinin tedavisinde, tünel teknikleri arasında MKPTT ve LTT öne çıkmaktadır. Tekli diş eti çekilmelerinde MKPTT çalışmalarda %90, %84 ve %95 oranında kök kapanması sağlamıştır. LTT ise %84 ve %96 oranında kök kapanması sağlamıştır. Çoklu diş eti çekilmelerinin tedavisinde ise MKPTT, VISTA ve LTT arasında MKPTT en yüksek kök kapama oranına sahiptir. MKPTT çoklu diş eti çekilmelerinde ise tip 1'de %90-96, tip 2'de ise %83 diğer bir çalışmada ise %90 oranında kök kapaması sağlamışlardır.

Anahtar Kelimeler: Tünel Teknikleri, Bağ Doku Grefti, Diş Eti Çekilmesi

KLİNİK OLARAK DENTİGERÖZ KİSTİ TAKLİT EDEN RADİKÜLER KİSTİN İLİAK GERFTİ VE EŞ ZAMANLI İMPLANT UYGULAMASI İLE REHABİLİTASYONU :10 YILLIK TAKİP

Yakup Gülnahar¹·Evrem Gülnahar²·Derya Kaçar¹

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi,Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D,Erzincan

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi,Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi A.D,Erzincan

ÖZ

Amaç:

Klinik ve radyolojik olarak dentigeröz kist ön tanısı alan ancak histopatolojik inceleme sonucunda radiküler kist tanısı konulan bir olguda , geniş kemik defektinin anterior iliak kret defekti ve eş zamanlı implant uygulaması ile rehabilitasyonunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu:

Otuz üç yaşında erkek hasta rutin radyolojik inceleme sırasında saptanan maksiller anterior bölgedeki radyolüsent lezyon nedeniyle değerlendirildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografide gömülü 13 numaralı diş ile ilişkili yaklaşık 4×2 cm boyutlarında radyolüsent lezyon izlendi ve ön tanı olarak dentigeröz kist düşünüldü. Lezyon enükle edildi, gömülü diş uzaklaştırıldı ve oluşan kemik defekti anterior iliak kretten elde edilen otojen kortikokansellöz greft ile rekonstrükte edildi. Aynı seansta dört adet dental implant yerleştirildi. Histopatolojik inceleme sonucunda lezyon radiküler kist olarak raporlandı. Altıncı ayda protetik rehabilitasyon tamamlandı. On yıllık klinik ve radyolojik takiplerde implantların başarılı şekilde fonksiyon gördüğü ve greft hacminin büyük ölçüde korunduğu gözlemlendi.

Sonuç:

Gömülü dişlerle ilişkili radyolüsent lezyonlarda kesin tanı için histopatolojik inceleme şarttır. Uzun dönem takip sonuçları bu yaklaşımın güvenilir ve öngörülebilir olduğunu göstermektedir.Geniş kemik defektlerinin tedavisinde anterior iliak kret grefti ile eş zamanlı implant uygulaması başarılı ve öngörülebilir bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler:

Radiküler kist, Dentigeröz kist, İliak kret grefti, Dental implant, Maksilla

REHABILITATION OF A RADICULAR CYST CLINICALLY MIMICKING A DENTIGEROUS CYST WITH ILIAC CREST GRAFTING AND SIMULTANEOUS IMPLANT PLACEMENT: A 10-YEAR FOLLOW-UP

Yakup Gülnahar¹·Evrem Gülnahar²·Derya Kaçar¹

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Erzincan Binali Yıldırım University, Erzincan, Türkiye

Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Erzincan Binali Yıldırım University, Erzincan, Türkiye

ABSTRACT:

Purpose:

The aim of this case report is to present the rehabilitation of a large maxillary bone defect using an anterior iliac crest graft and simultaneous dental implant placement in a patient whose lesion was initially diagnosed clinically and radiographically as a dentigerous cyst but was histopathologically confirmed as a radicular cyst.

Case Report:

A 33-year-old male patient was referred for evaluation of a radiolucent lesion detected incidentally in the anterior maxilla during routine radiographic examination. Cone-beam computed tomography revealed an approximately 4 × 2 cm radiolucent lesion associated with an impacted maxillary canine (tooth #13), leading to a preliminary diagnosis of a dentigerous cyst. The lesion was enucleated, the impacted

tooth was removed, and the resulting bone defect was reconstructed using an autogenous corticocancellous graft harvested from the anterior iliac crest. Simultaneously, four dental implants were placed. Histopathological examination revealed the lesion to be a radicular cyst. Prosthetic rehabilitation was completed six months postoperatively. Clinical and radiographic follow-up over a 10-year period demonstrated successful implant function and substantial preservation of graft volume.

Conclusion:

Histopathological examination is essential for establishing a definitive diagnosis of radiolucent lesions associated with impacted teeth. Long-term follow-up findings indicate that simultaneous implant placement combined with reconstruction using an anterior iliac crest graft is a reliable and predictable treatment option for extensive maxillary bone defects.

Keywords:

Radicular cyst, Dentigerous cyst, Iliac crest graft, Dental implant, Maxilla.

D EVRE SÜTUR MATÜRASYONU VE DERİN DAMAK MORFOLOJİSİNE SAHİP BİR VAKADA MARPE LİMİTASYONLARININ SARPE MODİFİKASYONU İLE YÖNETİMİ: LİTERATÜR DERLEMESİ VE VAKA RAPORU

Gökhan Kaş¹, Berra İyibilgin¹, Taner Öztürk¹, Cihan Topan²

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.D., Kayseri

²Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Kayseri

Amaç: Maksiller darlık tedavisinde Minivida Destekli Palatal Ekspansiyon (MARPE), genişletme kuvvetini doğrudan kortikal kemiğe iletmeyi hedefler. Ancak iskeletsel matürasyonun ileri seviyelerinde ve spesifik anatomik varyasyonların varlığında biyomekanik limitasyonlar klinik tabloya yansıyabilmektedir. Bu sunumun amacı; midpalatal süturu radyografik olarak D evresinde olan ve belirgin derin damak morfolojisi bulunan bir hastada karşılaşılan MARPE komplikasyonunun biyomekanik etiyolojisini detaylıca analiz etmek ve bu sürecin Cerrahi Destekli Palatal Ekspansiyon (SARPE) modifikasyonu ile iskeletsel başarıya nasıl dönüştürüldüğünü literatür desteği ile sunmaktır.

Gereç ve Yöntem: Şiddetli maksiller darlık şikayetiyle başvuran hastanın klinik değerlendirmesinde; 'V' formunda daralmış bir ark ve şiddetli anterior çapraşıklık izlenmiştir. CBCT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) analizinde; midpalatal süturun D evresinde matüre olduğu, sirkümmaksiller direncin oldukça yüksek seyrettiği ve derin palatal kubbe anatomisi bulunduğu tespit edilmiştir. İskeletsel yaş ve darlık şiddeti gözetilerek, dental yan etkileri minimize etmek ve iskeletsel açılım potansiyelini artırmak hedefiyle CBCT rehberliğinde MARPE uygulaması planlanmıştır.

Aktivasyon sürecinde aparey üzerinde 4 mm'lik açılma elde edilmesine rağmen, hedeflenen iskeletsel ayrılma gerçekleşmemiş; apareyin palatal mukozaya doğru gömülerek şiddetli inflamasyonla seyreden bir invazyona yol açtığı saptanmıştır. Bu komplikasyonun etiyopatogenezi incelendiğinde; hastadaki D evre iskeletsel matürasyona ek olarak, aşırı derin palatal kubbe nedeniyle genişletme vidası ile minividaların kortikal kemiğe tutunduğu nokta arasındaki vertikal mesafenin klinik olarak uzadığı belirlenmiştir. Fiziksel prensipler gereği uzayan bu kuvvet kolu, uygulanan transversal kuvveti vidalar üzerinde yıkıcı bir bükülme momentine çevirerek mukozal invazyona neden olmuştur. Doğru biyomekanik teşhis sonrası, hastanın mevcut apareyi korunarak tedavi planı SARPE modifikasyonuna revize edilmiştir. Çene cerrahisi tarafından gerçekleştirilen osteotomiler ve intraoperatif aktivasyonla birlikte spontan orta hat diasteması gözlenerek iskeletsel direnç kırılmıştır.

Bulgular: Revize edilen bu sürecin sonunda, maksiller kaideden hedeflenen 8 mm'lik iskeletsel açılma sağlanmıştır. Genişletme kuvvetinin dişler yerine mevcut MARPE aygıtı üzerinden doğrudan maksiller kaideden alınmasıyla; klasik yaklaşımlarda sıkça görülen posterior dişlerdeki bukkal devrilme, kortikal fenestrasyon ve periodontal yıkım riskleri elimine edilmiştir. Uygulanan posterior kuvvet vektörü, maksillanın sadece anterior ağırlıklı üçgensel açılması yerine, darlığın asıl merkezi olan posterior bölgede de paralel bir iskeletsel ayrılma sergilemesini sağlamış ve dar 'V' ark formu ideal 'U' şekline başarıyla dönüştürülmüştür.

Sonuç: Bu olgu, ortodonti pratiğinde her anatomik senaryoda tek başına çalışan mucizevi apareyler bulunmadığını; istikrarlı başarının ancak kusursuz ve kişiselleştirilmiş bir biyomekanik analizle mümkün olabileceğini açıkça vurgulamaktadır. Karşılaşılan mukozal invazyon tablosu, basit bir klinik hatadan ziyade, derin palatal anatomi ve iskeletsel dirençlerin doğurduğu kaçınılmaz biyomekanik bir tablodur. Bir klinisyen için asıl başarı; tedavi boyunca hiçbir komplikasyon yaşamamak veya sorunu yok saymak değil, aksine mevcut sorunu doğru bir şekilde teşhis edip tedavi planını dinamik bir şekilde revize edebilmektir. Kemik ankrajlı SARPE; hastayı ilave operatif işlem ve zaman kaybından koruyan proaktif bir kriz yönetimi stratejisi olarak öne çıkmış, rasyonel biyomekanik yaklaşımların, zorlu klinik limitasyonları aşarak nasıl stabil ve öngörülebilir bir iskeletsel başarı sağladığını açıkça kanıtlamıştır.

Anahtar Kelimeler: MARPE, SARPE, Maksiller Transversal Darlık, Midpalatal Sütur Matürasyonu

HIZLI MAKSİLLER GENİŞLETME’NİN HAVAYOLU ÜZERİNE ETKİLERİ

Esra Demirkol¹

Özel Elitia Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Antalya

ÖZET

Amaç:

Hızlı Maksiller Genişletme (RPE) ve mini vida destekli hızlı maksiller genişletme (MARPE) sonrası üst hava yolunda meydana gelen değişikliklerin hangi segmentlerde ortaya çıktığını, bu değişimlerin morfolojik mi yoksa fonksiyonel olarak mı anlamlı olduğunu ve büyüme dönemindeki hastalar ile erişkin bireylerdeki yanıt farklılıklarını değerlendirmektir. Ayrıca RPE’nin pediatrik obstrüktif uyku apnesindeki (OSA) rolü ve klinik uygulamadaki yeri kanıta dayalı olarak tartışılmaktadır.

Gereç ve Yöntem:

Bu çalışma, hızlı maksiller genişletmenin üst hava yolu üzerindeki etkilerini inceleyen güncel literatürün değerlendirilmesi ile hazırlanmıştır. Bu amaçla PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında 2020–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmalar incelenmiştir. Konu ile doğrudan ilişkili toplam 7 sistematik derleme ve meta-analiz değerlendirmeye dahil edilmiştir. Elde edilen bulgular morfolojik, fonksiyonel ve uyku parametreleri açısından analiz edilmiş ve hava yolu değişiklikleri nazal kavite, nazofarenks ve orofarenks segmentleri temelinde karşılaştırılmıştır.

Bulgular:

Literatür, RPE sonrası en tutarlı değişikliklerin nazal kavite düzeyinde olduğunu göstermektedir. Nazal hacimde artış ve nazal dirençte azalma birçok sistematik derleme ile desteklenmiştir. Nazofarenks bölgesinde orta düzeyde kanıt bulunurken, orofarenks ve daha alt hava yolu segmentlerinde sonuçlar değişkenlik göstermektedir. MARPE uygulamalarında erişkin hastalarda nazal ve nazofarengeal hacimde artış bildirilebilmekle birlikte alt segmentlerde anlamlı değişiklikler her zaman gösterilememiştir. Büyüme dönemindeki hastalarda hava yolu yanıtı daha öngörülebilir ve iskeletsel etki daha belirgindir. Pediatrik OSA’da RPE sonrası apne - hipopne indeksinde azalma ve oksijen saturasyonunda artış raporlanmakla birlikte, uzun dönem ve yüksek kaliteli kanıtlar sınırlıdır.

Sonuç:

RPE’nin üst hava yolu üzerindeki etkisi segment-spesifik olup en güçlü ve tutarlı etki nazal kavitede görülmektedir. Ancak morfolojik değişimlerin her zaman fonksiyonel iyileşmeye karşılık gelmediği unutulmamalıdır. Büyüme dönemindeki hastalar hava yolu kazanımı açısından en avantajlı grubu oluştururken, erişkinlerde MARPE umut verici ancak değişken sonuçlar sunmaktadır. Pediatrik OSA’da RPE destekleyici bir tedavi seçeneği olabilir, ancak tek başına yeterli bir yaklaşım değildir. Klinik uygulamada hasta seçimi, multidisipliner değerlendirme ve morfolojik bulguların fonksiyonel verilerle birlikte yorumlanması kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler:

Hızlı maksiller genişletme (RPE), mini vida destekli hızlı maksiller genişletme (MARPE), üst hava yolu, hava yolu hacmi, obstrüktif uyku apnesi

P201 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

MİNE HİPOPLAZİSİNİN REZİN İNFİLTASYON İLE MİNİMAL İNVAZİV TEDAVİSİ:

OLGU SUNUMU

Sedanur Kervan Varhan¹, İlke Torbalı Çokkeçeci²

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

² Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç:

Mine hipoplazisi, minenin organik matriksinin gelişimindeki bozukluklar sonucu ortaya çıkan, dişlerde estetik problemlere yol açabilen bir defektir.

Bu olgu sunumunun amacı, çocukluk döneminde travmaya bağlı geliştiği düşünülen mine hipoplazisinin rezin infiltrasyon yöntemi ile tedavisinin sunulmasıdır.

Olgı Sunumu:

Klinik muayene sonucunda üst santral kesici dişlerde mine hipoplazisine bağlı opak beyaz lezyonlar tespit edilmiştir. Tedavi seçenekleri değerlendirildiğinde minimal invaziv bir yaklaşım olan rezin infiltrasyon tekniği tercih edilmiştir.

Tedavi protokolü kapsamında üretici firmanın talimatları doğrultusunda öncelikle lezyon bölgelerine mikroabrazyon patı (Opalustre, Ultradent, USA) 60 sn süre ile uygulanmıştır.

Daha sonra Icon rezin infiltrasyon kiti (DMG, Icon, USA) ile sırası ile lezyon yüzeyine % 15'lik hidroklorik asit içeren jel (Icon etch) uygulanarak yüzey pürüzlendirilmiş, ardından etanol (Icon dry) uygulaması ile kurutma sağlanmış ve düşük viskoziteli rezin infiltrant materyali uygulanmıştır.

Sonuç:

Tedavi sonrasında opak lezyonların görünümünde belirgin bir azalma gözlenmiştir. Hastanın bir hafta sonraki kontrol randevusunda estetik açıdan tatmin edici sonuç elde edilmiştir.

Rezin infiltrasyon yöntemi, mine hipoplazisinin tedavisinde diş dokusunu koruyan minimal invaziv ve etkili bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

Anahtar kelimeler:

Icon tech,rezin infiltrasyon,mikroabrazyon,mine hipoplazisi

P202 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

İTERNAL REZORPSİYONLU ALT KESER DİŞİN ENDODONTİK VE RESTORATİF TEDAVİSİ; OLGU SUNUMU

Nur Göksu Özalp¹, Elif Reyhan Durak¹

¹Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

AMAÇ: İnternal rezorpsiyon; enflamasyon veya travma nedeniyle pulpal granülasyon dokusu oluşumu ve bu granülasyon dokusuna komşu dentinde odontoklastik aktivite sonucu rezorpsiyon meydana gelmesi olarak tarif edilir. Genellikle asemptomatik olup radyografilerde genişlemiş pulpa odası şeklinde tespit edilir, ancak bazen koronal pembe renklenmeye neden olabilir. Bu olgu sunumunun amacı; internal rezorpsiyona uğramış, koronalde renk yansıması görülen dişin; kanal tedavisi ve sonrasında direkt kompozit ile restorasyonunun sunulmasıdır.

OLGU SUNUMU: Sistemik bir rahatsızlığı bulunmayan 55 yaşındaki erkek hasta dişlerindeki renk uyumsuzluğu şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda 31 numaralı dişinin canlılığını kaybettiği, internal rezorpsiyon ve buna bağlı dişte pembe renklenme (pink spot) olduğu tespit edildi. Klinik muayenede lezyonun koronal orta üçlünde lokalize olduğu gözlemlendi. Öncelikle periodontal tedaviyle ağız hijyeni artırıldı ve eksternal renklenmeler giderildi. Endodontik tedavi rubber dam altında (Biodam, Derbyshire, UK), kanalın kalsifiye olması nedeniyle iki seansta tamamlandı. Mine-sement sınırına kadar biyoseramik esaslı kanal patı (Bioserra, Dentac, Kore) ve gutta perka kullanılarak dolum yapıldı. Koronalde renklenmiş olan dentin dokusu çelik rond frezle temizlendi. Mine yüzeyine selektif etch işlemi yapıldı, universal adeziv sistem (3M ESPE Singlebond, Almanya) kullanıldı. GC Essentia Universal ve GC Essentia Light Enamel (Tokyo, Japonya) ile restorasyon tamamlandı. İnce grenli elmas frezler ve polisaj lastikleri ile bitirme ve polisaj işlemleri gerçekleştirildi. Hastanın klinik takibinde şikayetlerinin geçtiği ve kuren renginin diğer dişleriyle uyumlu olduğu görüldü.

SONUÇ: Entegre endodontik ve restoratif tedavi uygulamalarıyla, klinik ve radyolojik muayenede tespit edilen lezyon tedavi edildi. Hasta şikayetleri giderilerek estetik rehabilitasyon sağlandı.

ANAHTAR KELİMELER: Direkt kompozit restorasyon; İnternal rezorpsiyon; Kök kanal tedavisi

P203 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / ORTODONTİ

ANTERİÖR ÇAPRAZ KAPANIŞA BAĞLI TRAVMATİK OKLUZYONUN ORTODONTİK TEDAVİ İLE ELİMİNASYONU SONRASI GİNGİVAL RESESYONUN SPONTAN İYİLEŞMESİ: OLGU SUNUMU

Esra Demirkol¹

Özel Elitia Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

ÖZET

Amaç:

Bu olgu sunumunun amacı, anterior çapraz kapanışa bağlı travmatik oklüzyonun neden olduğu lokalize gingival resesyonun, ortodontik tedavi ile oklüzal travmanın elimine edilmesi sonrası spontan olarak iyileşmesini değerlendirmektir.

Olgu Sunumu:

Sistemik olarak sağlıklı olan 14 yaşındaki kadın hastada, mandibular sol santral kesici dişte belirgin gingival resesyon mevcuttu. Klinik ve oklüzal değerlendirmede, anterior çapraz kapanışa bağlı travmatik oklüzyonun ilgili dişte aşırı kuvvet oluşturduğu tespit edildi. Başlangıç kayıtlarında dişeti marjininin apikal konumlandığı ve ince gingival fenotipin mevcut olduğu gözlemlendi. Ortodontik tedavi planı kapsamında, anterior çapraz kapanışın düzeltilmesi ve travmatik oklüzal temasların ortadan kaldırılması hedeflendi. 18 aylık tedavi sürecinde kontrollü diş hareketleri ile ilgili dişin doğru konuma getirilmesi sağlandı ve oklüzal ilişkiler normalize edildi.

Bulgular:

Tedavi sonunda alınan klinik fotoğraflarda, gingival seviyede belirgin bir iyileşme olduğu ve resesyon derinliğinde azalma gözlemlendi. Ayrıca, tedavi bitiminden 4 ay sonra yapılan kontrolde, gingival marjinin daha koronal konuma geldiği ve dokunun stabilitesini koruduğu tespit edildi. Herhangi bir periodontal cerrahi işlem uygulanmadan elde edilen bu iyileşme, travmatik oklüzyonun eliminasyonunun periodontal dokular üzerindeki olumlu etkisini desteklemektedir.

Sonuç:

Anterior çapraz kapanışa bağlı travmatik oklüzyon, lokalize gingival resesyonun önemli bir etiyolojik faktörü olabilir. Bu olgu, uygun ortodontik tedavi ile oklüzal travmanın ortadan kaldırılmasının, periodontal dokularda spontan iyileşmeye katkı sağlayabileceğini göstermektedir. Herhangi bir cerrahi müdahaleye gerek kalmadan elde edilen bu sonuç, ortodonti ve periodontolojinin multidisipliner önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çapraz kapanış düzeltimi, anterior çapraz kapanış, travmatik oklüzyon, gingival resesyon, spontan periodontal iyileşme

P204 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / PEDODONTİ

CRİSPONİ SENDROMLU BİR OLGUDA UZUN DÖNEM TAKİP VE AĞIZ İÇİ BULGULARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Betül Bacanak¹, Kübra Pedük¹

¹Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Crisponi sendromu, nadir görülen ve kraniofasiyal anomaliler ile nöromusküler disfonksiyonların eşlik ettiği bir hastalıktır. Bu olgu sunumunun amacı, Crisponi sendromlu bir hastada uzun dönem pedodontik takip sonuçlarının ve ağız içi bulguların değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: On bir yaşında, Crisponi sendromu tanılı hasta ilk olarak 2022 yılında ileri düzey dental tedavi ihtiyacı nedeniyle genel anestezi altında tedavi edilmiştir. Hasta 2026 yılında kontrol amacıyla kliniğimize çağırılmıştır.

Klinik muayenede aktif çürük lezyonuna rastlanmamıştır. Ancak yaygın diştaşı birikimi ve buna eşlik eden dişeti çekilmeleri gözlenmiştir. Hastada belirgin derin damak kubbesi, maxiller mikrognati, inkompetent dudak ve masseter kaslarında hipertoni ve hipertrofi mevcuttur. Ayrıca hastanın çiğneme refleksinin bulunmadığı, yalnızca yutma fonksiyonunun olduğu belirlenmiştir.

Mevcut periodontal durum doğrultusunda hastaya detertraj uygulanmış ve oral hijyen eğitimi verilmiştir.

Genel anestezi altında gerçekleştirilen kapsamlı dental tedavinin ardından 4 yıllık takipte yeni çürük oluşumunun gözlenmemesi dikkat çekicidir. Bununla birlikte, yetersiz oral hijyen ve nöromusküler disfonksiyonlara bağlı olarak periodontal problemlerin geliştiği değerlendirilmiştir.

Sonuç: Crisponi sendromlu bireylerde uzun dönem dental takipte çürük kontrolü sağlanabilse dahi periodontal sağlığın korunması önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu hastalarda bireyselleştirilmiş koruyucu programlar ve düzenli profesyonel bakım kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Crisponi Sendromu, Kas Hipertrofisi, Anomaliler

P205 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

DİASTEMALARIN DİREKT KOMPOZİT REZİNLE ESTETİK RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Betül Tokat¹, Soley Arslan¹

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi A.D., Kayseri

ÖZET

Amaç: Diastema; dişlerin boyutları ve dental arkta bu dişler için gerekli alanlar arasındaki farklılıklardan kaynaklanan boşluklardır. Bu boşluklar hastanın estetik, fonksiyon ve fonasyonunu etkileyebilmektedir. Bu olgu sunumu, diastema vakalarında kompozit rezin kullanılarak elde edilebilecek sonuçları rapor etmeyi amaçlamaktadır.

Olgu Sunumu: Temel şikâyeti ön dişlerindeki diastemaları kapatmak amacıyla yapılmış kompozit restorasyonlarındaki renklenmeler olan 24 yaşındaki kadın hasta Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Yapılan radyografik ve klinik muayenede maksiller anterior dişler arasında diastemalar ve renklenmiş restorasyonlar olduğu gözlemlendi. Hastaya eski restorasyonlarının kaldırılarak direkt rezin kompozitlerle diastema kapama tedavisi yapılması uygun görüldü. Dişlere uygun renk seçiminin kompozit button tekniğiyle yapılmasının ardından, eski restorasyonlar kaldırıldı ve izolasyon sağlanan diş mine yüzeyleri %37'lik orto-fosforik asit jel ile pürüzlendirildi. Dental adeziv (Single Bond 2, 3M-ESPE, ABD) uygulanarak ışıkla polimerize (VALO Cordless LED, Ultradent, ABD) edildi. Direkt kompozit rezinle (A2 Dentin, A2 Body, Filtek Ultimate, 3M-ESPE, ABD) diastemalar kapatıldı. Ardından bitim ve polisaj işlemleri yapıldı. (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex, 3M ESPE, ABD ve Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japon).

Sonuç: Adeziv sistemlerdeki gelişmeler, diş hekimlerine herhangi bir madde kaybına neden olmadan dişler arasındaki diastemaları kapatabilme ve dişleri şekillendirme olanağı sunmaktadır. Bu sayede hastaların estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Estetik, Rezin Kompozit

AESTHETIC RESTORATION OF DIASTEMAS WITH DIRECT COMPOSITE RESIN: A CASE REPORT

Betül Tokat¹, Soley Arslan¹

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kayseri

ABSTRACT

Objective: Diastemas are spaces resulting from differences between tooth dimensions and the space required for these teeth within the dental arch. These spaces may affect the patient's esthetics, function, and phonation. This case report aims to present the results that can be achieved using composite resin in diastema cases.

Case Presentation: A 24-year-old female patient whose chief complaint was discoloration of the composite restorations placed to close the diastemas in her anterior teeth presented to the Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Erciyes University. Clinical and radiographic examinations revealed diastemas and discolored restorations between the maxillary anterior teeth. It was decided to remove the existing restorations and perform diastema closure treatment using direct resin composites. Following shade selection using the composite button technique, the existing restorations were removed and the enamel surfaces of the isolated teeth were etched with 37% orthophosphoric acid gel. A dental adhesive (Single Bond 2, 3M-ESPE, USA) was applied and light-polymerized (VALO Cordless LED, Ultradent, USA). The diastemas were closed using direct composite resin (A2 Dentin, A2 Body, Filtek Ultimate, 3M-ESPE, USA). Finishing and polishing procedures were then performed (Diamond bur F0-22EF, Sof-Lex, 3M ESPE, USA, and Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japan).

Conclusion: Advances in adhesive systems provide dentists with the opportunity to close diastemas and reshape teeth without causing any loss of tooth structure. In this way, the esthetic and functional expectations of patients can be fulfilled.

Keywords: Diastema, Aesthetics, Resin Composite

P206 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / PEDODONTİ

ANTERİÖR ÇAPRAZ KAPANIŞIN “PLANAS DIRECT TRACK” İLE DÜZELTİLMESİ: BİR OLGU SUNUMU

Ceyda Oflaz Özdemir¹, Büşra yazar¹, Ebru Delikan¹

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği A.D., Kayseri

Amaç: Anterior çapraz kapanışta yer alan kanin dişler, özellikle büyüme ve gelişim dönemindeki hastalarda maksillanın öne doğru gelişimini mekanik olarak engelleyebilir.¹ Bu durum tedavi edilmediğinde fonksiyonel bir bozukluğun (pseudo Class III) zamanla iskeletsel bir maloklüzyona dönüşmesine yol açabilir.² Bu olgu sunumunun amacı, süt dişlenme döneminde görülen çapraz kapanışın tedavisinde “Planas direct track” yönteminin etkinliğini klinik bir vaka üzerinden değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Kliniğimize 2025 yılında başvuran, 2018 doğumlu kadın hastada süt dişlenme döneminde dental kaynaklı bilateral anterior çapraz kapanış ve buna bağlı fonksiyonel mandibular kayma tespit edilmiştir. Klinik değerlendirme sonucunda, maksiller gelişimi serbestleştirmek ve kaninlerin normal pozisyonunu sağlamak amacıyla “Planas direct track” tedavisi planlanmıştır.

53 ve 63 numaralı dişlerin yüzeyleri temizlendikten sonra, yüzeylere 30 saniye ortofosforik asit uygulanmış, 10 saniye yıkama ve kurutma işlemi yapılmıştır. Ardından adeziv uygulanarak 10 saniye LED ile polimerize edilmiştir. Diş yüzeylerine yüksek dirençli kompozit yerleştirilmiş ve kaninlerin kapanış yönüne uygun olarak yaklaşık 45° eğimli düzlem oluşturulmuştur. Kompozit 20 saniye polimerize edilmiştir. Artikülasyon kâğıdı ile oklüzyon kontrol edilmiş; sentrik kapanışta yalnızca bu eğimli yüzeylerle temas olduğu ve posterior bölgede yaklaşık 2 mm disklüzyon olduğu doğrulanmıştır. Keskin kenarlar fonksiyon korunarak düzeltilmiştir. Alt kaninlerin bu eğimli yüzeyler aracılığıyla linguale yönlendirildiği gözlenmiştir.

1 haftalık, 2 aylık takipler sonucunda çapraz kapanışın düzeldiği ve normal oklüzyonun sağlandığı gözlenmiştir. 1 yıllık son takipte 11 numaralı dişte de anterior çapraz kapanış tespit edilmiş ve çapraz kapanışın eliminasyonu için hastaya Z zemberekli hareketli aparey uygulanmıştır.

Sonuç: Bu olgu sunumu, süt dişlenme dönemindeki dental kaynaklı anterior çapraz kapanışların tedavisinde kaninler üzerine uygulanan “Planas direct track” yönteminin hızlı, minimal invaziv ve maliyet etkin bir yaklaşım olduğunu göstermektedir. Erken dönemde uygulanan bu tedavi, ileride gelişebilecek daha kompleks ortodontik problemler ve cerrahi gereksinimlerin önlenmesinde önemli bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: Anterior çapraz kapanış, süt dişlenme dönemi, erken ortodontik tedavi.

P207 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / PEDODONTİ

KOMPLİKE OLMAYAN KRON KIRIKLARINDA KIRIK PARÇANIN ADEZİV REATAÇMANI: OLGU SUNUMU

Büşra Yazar¹, Ceyda Oflaz Özdemir¹, Pınar Demir¹, Aybüke Bahadır Sezer¹

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi , Diş Hekimliği Fakültesi , Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı , Kayseri , Türkiye .

Amaç: Dental travmalar, özellikle anterior bölgede estetik ve fonksiyonel kayıplara yol açabilen yaygın klinik durumlardır. Komplike olmayan kron kırıkları, pulpanın etkilenmediği ve genellikle mine-dentin dokusunu kapsayan travmalardır. Bu tür vakalarda kırık parçanın mevcut olması durumunda adeziv tekniklerle yeniden yapıştırılması konservatif ve estetik açıdan avantajlı bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu sunumunun amacı, komplike olmayan kron kırığı bulunan bir hastada kırık parçanın adeziv sistemler ve kompozit rezin kullanılarak reataçmanını ve klinik takibini değerlendirmektir.

Olgu sunumu: 11 yaşındaki erkek hasta, travma sonrası üst anterior bölgede kırık şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda maksiller sol santral dişte (21 numaralı diş) komplike olmayan kron kırığı (Eden Baysal Dental Travma İndeksi : (21) 2 0 N m - , Ellis ve Davey Diş Kırığı Sınıflandırması: sınıf 2) tespit edilmiştir. Başlangıç fotoğrafı ve periapikal filmi alınmış, termal ve elektriksel vitalite testleri uygulanmıştır. Hastanın beraberinde getirdiği kırık parça uygun şekilde serum fizyolojikle temizlenmiş ve nem kontrolü sağlanmıştır. Kırık parça yüzeyinde retansiyon amacıyla fissür elmas frez yardımıyla ince bir hat şeklinde oluk açılmıştır. Diş yüzeyinde mine %37'lik ortofosforik asitle pürüzlendirilmiştir. Diş yüzeyi ve kırık parça yüzeyine adeziv sistem uygulanmasının ardından kompozit rezin yardımıyla kırık parça yerine adapte edilerek reataçman işlemi gerçekleştirilmiştir. Oklüzyon kontrolü ve polisaj yapılarak bitim fotoğrafları alınmıştır.

Sonuç: Tedavi sonrası estetik ve fonksiyonel açıdan başarılı sonuç elde edilmiştir. Dişin doğal anatomisi ve translüsansitesi büyük ölçüde korunmuştur. Hastanın 2. hafta, 6. hafta ve 3. ay kontrollerinde klinik ve radyografik olarak herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir. Bu kontrollerde restorasyonun stabil olduğu, renk uyumunun korunduğu ve dişin vitalitesini sürdürdüğü tespit edilmiştir. Komplike olmayan kron kırıklarında, kırık parçanın mevcut olduğu durumlarda adeziv reataçman yöntemi minimal invaziv, ekonomik ve estetik açıdan başarılı bir tedavi seçeneğidir. Doğru endikasyon, uygun adeziv protokol ve düzenli takip ile kısa dönemde başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, kron kırığı, diş reataçmanı, adeziv sistemler, kompozit rezin.

P208 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / PEDODONTİ

KARIŞIK DİŞLENME DÖNEMİNDE ANTERİÖR ÇAPRAZ KAPANIŞ VE TEDAVİSİ : VAKA RAPORU

Aybüke Bahadır Sezer¹, Ebrar İşisag¹.

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı, Kayseri, Türkiye.

Amaç: Anterior çapraz kapanış, maksiller anterior dişlerin mandibular anterior dişlere göre daha lingual konumda yer almasıyla karakterize bir maloklüzyondur. Bu durum sıklıkla erken karışık dişlenme döneminde ortaya çıkar ve spontan düzelme olasılığı düşüktür. Bu nedenle erken dönemde müdahale edilmesi önem taşımaktadır. Tedavide sabit veya hareketli ortodontik apareyler tercih edilebilmekte olup, hareketli tedavilerde labiolingual zemberekler, posterior ısıрма düzlemleri içeren apareyler ve anterior vidalı sistemler kullanılabilmektedir. Bu olgu sunumunda anterior çapraz kapanışı olan hastanın tedavi yönetiminin sunulması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 7 yaşında çocuk hasta, üst ön dişlerinin geride konumlanması şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede hastada dişsel class 1 maloklüzyon ile birlikte anterior çapraz kapanış tespit edilmiştir. 11 ve 21 numaralı maksiller santral dişlerin mandibular keserlerin lingualinde konumlandığı gözlenmiştir. Tedavi planı kapsamında hastaya labiolingual zemberek içeren hareketli aparey uygulanmasına karar verilmiş, posterior bite-block ile oklüzal yükseltme hedeflenmiştir. Hastanın yer darlığı olmadığı için ekspansiyon vidası planlanmamıştır. İlk seansta üst çene ölçüleri alınıp alçı modeller elde edilmiştir. İkinci seansta tesviyesi tamamlanan apareyin hasta ağızına uyumu kontrol edilmiştir. Hastaya ve ailesine apareyin kullanımı ve temizliği anlatılıp oral hijyen eğitimi verilmiştir. İlk kontrol aparey tesliminden 2 hafta sonra, takip seansları ise ayda 1 kez olacak şekilde yapılmıştır.

Bulgular: Hareketli apareyin düzenli kullanımı ve takibi sonrası hastanın oklüzyonu fonksiyonel ve estetik olarak 3 aylık tedavi süreci sonrası hedeflenen sonuca ulaşmıştır.

Sonuçlar: Çocuk hastalarda görülen anterior çapraz kapanış vakalarının erken dönemde tedavi edilmesi, ileride oluşabilecek iskeletsel problemlerin önlenmesi açısından önemlidir. Erken müdahale ve hasta uyumu ile tedavi süresinin kısaldığı ve daha basit ortodontik mekaniklerin yeterli olduğu gözlenmektedir. Ayrıca büyüme ve gelişim döneminde uygulanan tedavilerin dentofasiyal gelişim üzerinde olumlu etkiler sağladığı düşünülmektedir.

P209 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

ESTHETIC REHABILITATION OF ANTERIOR THREE TEETH WITH PORCELAIN LAMINATE VENEERS: A CASE REPORT

Nihal Şenol Kurt¹, Ayşe Nur Doğan¹

¹ Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kayseri

ABSTRACT

Objective: This case report aimed to evaluate the effectiveness of porcelain laminate veneers (PLVs) in the esthetic and functional rehabilitation of an anterior region presenting with discoloration of an endodontically treated tooth, positional discrepancy, and edge-to-edge occlusion.

Case Presentation: A patient presented with esthetic concerns related to discoloration of the endodontically treated tooth #11 and existing restorations on teeth #11 and #22. Clinical examination revealed that tooth #11 was positioned more palatally compared to adjacent teeth. Additionally, a tete-à-tete (edge-to-edge) occlusal relationship was observed. To mask discoloration and achieve anterior symmetry, PLVs were planned for teeth #11, #21, and #22. Rubber dam isolation was performed, including all teeth scheduled for restoration. Under isolation, the prepared teeth were scanned using a CAD-CAM system (Dentsply Sirona). Based on the occlusal pattern, porcelain laminate veneer designs were digitally created and subsequently fabricated. To effectively mask discoloration, medium translucency blocks (Tessera MT A2, Dentsply Sirona) were selected. Enamel surfaces were etched with 35% orthophosphoric acid, while the internal surfaces of the veneers were conditioned with 10% hydrofluoric acid (FGM), followed by rinsing and drying. A silane coupling agent (FGM) was applied to the ceramic surfaces. A universal adhesive (G-Premio Bond, GC) was applied to the tooth surfaces without light curing. Subsequently, adhesive resin cement (Panavia, Kuraray) was applied to the veneers, which were then seated and light-cured. Excess cement was carefully removed, and the patient was scheduled for follow-up evaluations.

Conclusions: Porcelain laminate veneers provided successful esthetic and functional rehabilitation in this case involving discoloration, positional discrepancy, and challenging occlusal conditions. Careful consideration of material selection, adhesive protocols, and occlusal factors is essential to ensure long-term clinical success.

Keywords: Porselain laminate veneers, CAD-CAM, Esthetic, Edge-to-edge occlusion

P210 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

SÜPERNÜMERER LATERAL DİŞ VARLIĞINDA ÜST ANTERİÖR DİŞLERİN DİREKT KOMPOZİT REZİN İLE ESTETİK RESTORASYONU

Furkan Akkılıç¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üst anterior bölgede süpernümerer lateral diş varlığı nedeniyle kısıtlı alan bulunan bir vakada, çoklu anterior estetik restorasyonların direkt kompozit rezin ile uygulanabilirliğini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 24 yaşındaki erkek hasta, üst anterior dişlerindeki sekonder çürüklerin tedavisi ve sol üst bölgedeki süpernümerer lateral dişteki şekil bozukluğu nedeniyle kliniğimize başvurdu. Süpernümerer dişin çekilmesini istemeyen hastaya yapılan radyografik ve intraoral muayene sonucunda, süpernümerer lateral diş dahil ön beş dişin (12–22) direkt kompozit rezin ile restore edilmesine karar verildi. Hastanın diş kapanışı değerlendirildiğinde, süpernümerer lateral diş ve komşu lateral dişin oklüzal temasları ve meziodistal mesafe, planlanan restorasyonda bir dişin kanin formunda yapılmasına engel oluşturdu. Bu nedenle süpernümerer lateral diş ve komşu lateral dişin her ikisinin de lateral diş formunda restore edileceği hastaya anlatıldı ve onam alındı.

Sekonder ve arayüz çürük lezyonları temizlendikten sonra, estetik restorasyonlar için dişler prepare edildi. Gingival retraksiyonun ardından diş minesi 30 saniye, dentin ise 15 saniye boyunca %37 fosforik asitle (Panora 200, Imicryl Dental, Türkiye) pürüzlendirildi ve su ile durulandı. Daha sonra adeziv rezin (Adper Single Bond 2, 3M ESPE, Almanya) uygulandı, hava ile inceltildi ve LED ışık cihazı (Valo Cordless, Ultradent, ABD) ile 10 saniye polimerize edildi. Ardından şeffaf bantlar (Hawe StopStrip, Kerr, İsviçre) yardımıyla universal kompozit rezinler (3M Filtek Ultimate, A2 Body ve A3 Body, 3M ESPE, Almanya) ile dişler restore edildi ve 20 saniye LED ışık ile polimerize edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri, kağıt diskler (Sof-Lex, 3M ESPE, Almanya), polisaj lastikleri (Twist Dia, Kuraray, Japonya) ve kompozit arayüz zımparaları (Tor VM Polishing Strips, Tor VM, Rusya) ile tamamlandı; hastaya 1 hafta sonra kontrol randevusu verildi. Kontrol muayenesinde restorasyonların estetik ve fonksiyonel durumu uygun bulundu ve ağız içi fotoğraflar kaydedildi.

Sonuç: Süpernümerer lateral diş varlığında üst anterior dişlerin çoklu restorasyonu, direkt kompozit rezinler ile estetik ve fonksiyonel şekilde uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Estetik restorasyon, Direkt kompozit rezin, Süpernümerer diş

P211 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ

MONOLİTİK ZİRKONYA RESTORASYONUN ZİRKONYA ALTYAPILI IPS E.MAX CERAM İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU: BİR OLGU SUNUMU

Gizem Gülmez¹, Melih Ülgey¹, Berat Nur Saldoğan¹

¹Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Burdur, Türkiye

Amaç: Anterior bölgede mevcut restorasyonların zamanla estetik ve biyolojik uyumunu kaybetmesi, özellikle renklenme ve marjinal uyumsuzluk varlığında belirgin estetik problemlere yol açabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, estetik ve marjinal uyum açısından yetersiz olan monolitik zirkonya restorasyonun, kanal tedavisi yenilenmesi ve intrakoronal devital beyazlatma sonrası zirkonya altyapılı IPS e.max Ceram ile rehabilitasyonunu sunmaktır.

Gereç ve Yöntem: Yirmi dört yaşında kadın hasta, üst anterior bölgede estetik şikâyet ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede 21 numaralı dişte mevcut monolitik zirkonya restorasyonun marjinal uyumunun bozulduğu ve servikal bölgede renklenme bulunduğu gözlemlendi. Radyografik değerlendirme sonucunda mevcut kanal tedavisinin yetersiz olduğu belirlenerek kanal tedavisinin yenilenmesi planlandı. Tedavi sürecine periodontal dokuların sağlığını optimize etmek amacıyla detertraj ve küretaj işlemleri ile başlandı. Ardından kanal tedavisi yenilendi ve intrinsik renklemenin giderilmesi amacıyla intrakoronal devital beyazlatma uygulandı. Protetik aşamada dişte uygun bitim hattı oluşturularak basamaklı preparasyon gerçekleştirildi. Renklenmenin maskelenmesi amacıyla zirkonya altyapı tercih edilirken, estetik özelliklerin sağlanması için IPS e.max Ceram ile tabakalama yapılarak restorasyon hazırlandı. Restorasyon provasında marjinal uyum, kontakt noktaları ve oklüzal ilişkiler değerlendirildikten sonra rezin siman ile simantasyon gerçekleştirildi.

Bulgular: Tedavi sonrasında restorasyonun marjinal uyumunun klinik olarak yeterli olduğu gözlemlendi. İntrinsik renklemenin intrakoronal devital beyazlatma ile belirgin şekilde azaldığı, rezidüel renklemenin ise zirkonya altyapının opasite özelliği sayesinde başarılı bir şekilde maskelendiği belirlendi. IPS e.max Ceram ile yapılan tabakalama sonucunda doğal diş benzeri estetik özellikler elde edildi. Hastanın estetik beklentilerinin karşılandığı ve hasta memnuniyetinin sağlandığı gözlemlendi.

Sonuç: Anterior bölgede renklenme ve estetik başarısızlık gösteren dişlerin rehabilitasyonunda, intrakoronal devital beyazlatma ile renk kontrolünün sağlanmasının ardından zirkonya altyapılı IPS e.max Ceram restorasyonlar ile başarılı estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilebilir. Monolitik zirkonya restorasyonların bu tür vakalarda estetik açıdan yetersiz kalabileceği ve uygun materyal seçiminin tedavi başarısında kritik rol oynadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Monolitik zirkonya, İntrakoronal beyazlatma, IPS e.max Ceram, Estetik rehabilitasyon, Anterior restorasyon.

P212 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

ANTERİÖR BÖLGE TEK DİŞ EKSİKLİĞİNİN İMPLANT TEDAVİSİ ÖNCESİ FİBER DESTEKLİ ADEZİV KÖPRÜ İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Fatma Beyza Koçyiğit^{*1}, Vahti Kılıç²

¹ Arş. Gör. Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

² Doç. Dr. Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

*Sorumlu Yazar: fatmakocyigit@erciyes.edu.tr

Amaç: Anterior bölgede tek diş eksikliği, hastalarda estetik ve psikososyal açıdan önemli problemlere yol açmaktadır. Ayrıca, diş eksikliğinin uzun süre tedavi edilmemesi, komşu dişlerin boşluk alana doğru devrilmesine ve buna bağlı olarak okluzal ilişkilerin bozulmasına, diş-gene sisteminde düzensizliklerin gelişmesine neden olabilmektedir. Dental implantların başarısını kanıtlamasıyla birlikte, tek diş eksikliklerinin implant ile tedavisi giderek yaygınlaşmıştır. Ancak, çoğu zaman implant cerrahisinden sonra implant üstü kron yapılana kadar en az 3 ay beklenmesi gerekmektedir. Bu süre özellikle üst ön diş kayıplarında hastanın estetik görünümünü olumsuz yönde etkiler ve hastalar bir an önce bu estetik olarak kötü görüntüden kurtulmak isterler. Bu nedenle, implant üstü kron yapılana kadar eksik diş boşluğunun estetik ve fonksiyonel olarak geçici şekilde rehabilite edilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu olgu sunumu, anterior bölgede tek diş eksikliğinin implant tedavisi öncesi dönemde fiber destekli adeziv köprü ile minimal invaziv bir yaklaşımla estetik olarak rehabilitasyonunu amaçlamaktadır.

Olgu: Maksiller sağ santral kesici dişinin eksikliği şikayetiyle 42 yaşındaki kadın hasta Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Yapılan klinik muayene sonucu hastanın 11 numaralı dişinin eksikliği gözlemlenmiştir. Hastanın eksik dişinin geçici olarak yerine getirilmesi için fiberle destekli adeziv köprü tedavisi uygun görülmüştür. Adeziv köprü tedavisi için destek dişler olarak 12 ve 21 numaralı dişler belirlenmiştir. Öncelikle ilgili dişlerde bulunan sekonder çürükler temizlendi ve restorasyonlar yenilendi. Pontik oluşturulması amacıyla, hazır akrilik 11 numaralı dişin formu seçilip, bu diştten silikon ölçü materyali (Zetaplus Putty; Zhermack S.p.A., Badia Polesine, İtalya) ile negatif ölçü elde edilmiştir. Ardından negatif ölçü içerisine nanohibrit kompozit rezin materyal (Filtek Ultimate Universal A3 Body; 3M Oral Care, Minnesota, ABD) yerleştirilmiş ve LED ışık cihazı (VALO; Ultradent, Utah, ABD) kullanılarak polimerize edilmiş, daha sonra ölçüden çıkarılarak ek olarak iki yüzünden 20 şer saniye ışık uygulanmıştır. Hazırlanan pontiğin palatinal yüzeyinde, singulum bölgesinin yaklaşık 2 mm üzerinden geçecek şekilde fiber yerleşimi için uygun bir yiv oluşturulmuştur. Fiber şerit materyali (Ribbond; Ribbond Inc., Washington, ABD), 12 ve 21 nolu dişlerin palatinal yüzeylerinin orta hattına kadar gelecek şekilde uygun uzunlukta kesilmiştir. Destek dişlerin palatinal bölgeleri ortofosforik asit jel ile pürüzlendirilmiştir. Ardından adeziv sistem olarak Single Bond Universal (3M Oral Care) destek dişlere ve fiber şerite uygulanmıştır. Fiber şerit, yüksek doldurucu içerikli akışkan kompozit rezin (G-aenial Universal Flo, GC Dental, Tokyo, Japonya) ile destek dişler ve pontik arasında yerleştirilmiş ve yine aynı LED ışık cihazı ile 20 saniye süreyle polimerize edilerek sabitlenmiştir. Restorasyonun okluzal uyumu kontrol edilmiş, gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra bitim ve polisaj işlemleri polisaj diskleri (Sof-Lex; 3M Oral Care) kullanılarak tamamlanmıştır.

Sonuç: Fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler, özellikle anterior bölgede tek diş eksikliklerinin geçici tedavisinde minimal invaziv, estetik bir alternatif sunmaktadır. Sunulan olguda, komşu diş dokularına minimum müdahale ile başarılı bir fonksiyon ve estetik sağlanmıştır. Adeziv sistemler ve fiber materyallerdeki gelişmeler sayesinde, bu tür restorasyonlar kısa sürede uygulanabilir ve hasta konforu açısından avantaj sağlar.

Anahtar Kelimeler: adeziv köprü, fiberle güçlendirilmiş, fiber şerit, minimal invaziv, tek diş eksikliği

ESTHETIC REHABILITATION OF A MISSING ANTERIOR SINGLE TOOTH WITH FIBER-REINFORCED ADHESIVE BRIDGE PRIOR TO IMPLANT TREATMENT: A CASE REPORT

Fatma Beyza Koçyiğit ^{*1}, Vahti Kılıç²

¹ Res. Asst. Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry

² Assoc. Prof. Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry

*Corresponding Author: fatmakocyigit@erciyes.edu.tr

Objective: The absence of a single tooth in the anterior region results in considerable aesthetic and psychosocial issues for patients. Furthermore, leaving a tooth deficiency untreated for a prolonged period may cause adjacent teeth to tilt toward the gap, resulting in impaired occlusal relationships and irregularities in the dental-jaw system. With the proven success of dental implants, treating single-tooth deficiencies with implants has become increasingly common. However, it is often necessary to wait at least 3 months after implant surgery before the final implant-supported crown can be placed. This period negatively affects the patient's esthetic appearance, particularly in upper anterior tooth losses. Therefore, it is of great importance to rehabilitate the missing tooth space esthetically and functionally in a temporary manner. This case report aims to present the esthetic rehabilitation of a missing anterior single tooth using a fiber-reinforced adhesive bridge with a minimally invasive approach.

Case: A 42-year-old female patient presented at Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, with a complaint regarding the absence of her maxillary right central incisor. Clinical examination revealed the absence of tooth number 11. An adhesive fiber-reinforced bridge was considered appropriate for treatment. Teeth 12 and 21 were selected as abutments. Initially, secondary caries were removed and restorations were renewed. To fabricate the pontic, a negative impression was taken from a prefabricated acrylic tooth using silicone impression material (Zetaplus Putty; Zhermack S.p.A., Badia Polesine, Italy). Subsequently, a nanofilled composite resin (Filtek Ultimate Universal A3 Body; 3M Oral Care, Minnesota, USA) was placed into the mold and polymerized with an LED curing device (VALO; Ultradent, Utah, USA). After removal, an additional 20 seconds of light curing was performed on both surfaces, resulting in the formation of the pontic. A groove for fiber placement was created on the palatal surface of the pontic. The fiber ribbon (Ribbond; Ribbond Inc., Washington, USA) was cut to an appropriate length to reach the midline of the palatal surfaces of teeth 12 and 21. After etching the palatal surfaces with orthophosphoric acid, Single Bond Universal (3M Oral Care) was applied to abutment teeth and fiber ribbon. The fiber ribbon was placed using a high-filler flowable composite resin (G-aenial Universal Flo, GC Dental, Japan) and fixed by polymerizing for 20 seconds. Finishing and polishing were completed using polishing discs (Sof-Lex; 3M Oral Care).

Conclusion: Fiber-reinforced adhesive bridges offer a minimally invasive and esthetic alternative for the temporary treatment of single-tooth deficiencies, especially in the anterior region. In the presented case, successful function and esthetics were achieved with minimal intervention to adjacent tooth tissues. Thanks to developments in adhesive systems and fiber materials, such restorations can be applied in a short time and provide advantages in terms of patient comfort.

Keywords: adhesive bridge, fiber-reinforced, fiber ribbon, minimally invasive, single-tooth deficiency

P213 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / ENDODONTİ

KANAL TEDAVİSİ SONRASINDA DEVİTAL AĞARTMA İLE ESTETİK REHABİLİTASYON:

OLGU SUNUMU

Latife İrem Cihangiroğlu Dikbaş¹, İlke Torbalı Çokekeci²

¹ Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

² Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

AMAÇ:

Pulpa enfeksiyonu sonucu gelişen nekroz, dişlerde renk değişikliğine yol açabilmekte ve özellikle anterior bölgede hastalarda estetik kaygılara sebep olmaktadır. Kanal tedavisi sonrasında renklenmiş dişlerde uygulanan devital ağartma yöntemi, diş dokusunun korunmasını sağlayan konservatif ve etkili bir tedavi seçeneğidir.

Bu olgu sunumunun amacı; pulpa nekrozu sonucu renk değişikliği gelişen bir maksiller santral dişin kanal tedavisi ve ardından uygulanan devital ağartma yöntemi ile estetik olarak rehabilitasyonunun sunulmasıdır.

OLGU SUNUMU:

Orta yaşlı kadın hasta, üst ön santral dişinde renk değişikliği ve dişeti bölgesinde ödem şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede ilgili dişte pulpa nekrozu ile ilişkili apikal lezyon ve belirgin kron renklenmesi tespit edildi. Enfeksiyonun eliminasyonu amacıyla kanal tedavisi sonrasında devital internal ağartma tedavisine karar verildi. Önerilen tedavi protokolü, konservatif, ekonomik ve kısa sürede uygulanabilmesi sebebiyle tercih edilmiştir. Kanal tedavisi iki seansta tamamlandı, ardından estetik görünümün iyileştirilmesi amacıyla dişeti ve çevre dokuların korunması için yeterli izolasyon sağlandıktan sonra %35 hidrojen peroksit içeren Opalescence Endo (Ultradent, ABD) ağartma üretici firma talimatları doğrultusunda kron içerisine homojen kalınlıkta uygulandı. Beş günlük ağartma sürecinden sonra hastanın daimi restorasyonu aynı seansta kompozit rezin ile (G-aenial anterior, GC, Japonya) yapıldı. Bitirme ve polisaj işlemlerinin ardından hasta 1 aylık, 3 aylık ve 6 aylık kontrollere çağırıldı.

SONUÇ:

Endodontik tedavi ve sonrasında uygulanan devital ağartma tedavisi ile diş renginde estetik açıdan belirgin bir iyileşme sağlanmıştır. Hastanın klinik ve radyografik değerlendirmeleri üç aylık kontrol randevusunda gerçekleştirilmiş olup apikal bölgede yeterli iyileşme gözlenmiştir. Yapılacak olan uzun dönem takiplerde endodontik tedavinin başarısı izlenecektir.

ANAHTAR KELİMELEER: Devital ağartma; kanal tedavisi; kompozit rezin.

P214 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

NUH NACİ YAZGAN ÜNİVERSİTESİ ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

8-10 MAYIS 2026

POLİDİASTEMA VAKASININ DİREKT KOMPOZİT REZİN İLE ESTETİK RESTORASYONU

Gülsevim Sarıtaş¹, Sezer Demirbuğa², Hacer Balkaya³

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Diastema, diş eksiklikleri, diş boyut anomalisi veya dental ark diş boyutu arasındaki uyumsuzluktan kaynaklanabilen dişler arasındaki boşluklardır. Hastalarda estetik problemlere sebep olabilen bu durum ortodontik, protetik ve/veya restoratif yaklaşımlarla tedavi edilebilmektedir. Diastemaların tek seansta kompozit rezinlerle kapatılması oldukça konservatif bir tedavi yaklaşımıdır. Bu olgu sunumu anterior polidiastema vakasının kompozit rezin ile estetik restorasyonu sonuçlarını rapor etmeyi amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: 17 yaşında erkek hasta Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na üst anterior dişleri arasında boşluk şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan radyografik ve klinik muayenede 13-23 numaralı dişler arasında polidiastema tespit edilmiştir. Hastaya tedavi seçenekleri sunulmuş ve hasta kompozit rezin ile restorasyonu kabul etmiştir.

Rubber dam izolasyonu sonrası ilgili dişler %37 'lik ortofosforik asitle 30 sn boyunca asitlenmiştir. Asit uygulamasını takiben yıkayıp kurulan diş yüzeylerine bir etch-and -rinse adeziv (Adper Single Bond 2, 3M ESPE, ABD) üretici firma talimatlarına göre uygulanmıştır. Dişler serbest (free hand) teknikle kompozit rezin (Filltek™ Universal Ultimate, A2 Body, A2 Enamel, 3M-ESPE, ABD) kullanılarak restore edilmiştir. Ardından elmas frezler, aşındırma diskleri ve polisaj lastikleri ile bitim ve polisaj işlemleri yapılmıştır.

Sonuç: Direkt kompozit rezin restorasyonlar doğru bir tedavi planlamasıyla kullanıldığında polidiastema vakalarında tatmin edici sonuçlar verebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Polidiastema, Kompozit Restorasyon, Anterior Estetik

P215 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / ENDODONTİ

KIRIK ALET TEN ENDOKRONA: BİR MOLAR RETREATMENT VAKASININ MULTİDİSİPLİNER YÖNETİMİ

Özgenur Hayta¹, Tuğrul Aslan¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

ÖZ

8 yaşındaki kadın hasta, 46 numaralı dişindeki ağrı şikayetiyle başvurmuş; klinik ve radyografik muayeneler sonucunda "Akut Apikal Periodontitis" tanısı konularak endodontik retreatment ve endokron restorasyonu planlanmıştır. Mevcut kanal dolgusu Retreat-One döner alet eğeleri ile uzaklaştırılırken meziolingual kanalda alet kırığı meydana gelmiştir. Komplikasyon yönetimi amacıyla, 25x büyütme dental mikroskop (ZEISS Opmi Pico) altında E⁸⁸ ultrasonik uç yardımıyla kırık aleti çıkarma girişimi başlatılmıştır. Ancak parçanın kanalın kurvatür bölgesinde yer alması ve aşırı dentin kaybının perforasyon riski oluşturacağı öngörüldüğü için parça "bypass" edilerek kemomekanik preparasyona devam edilmiştir. Kanallar %2,5'lik NaOCl ve %17'lik EDTA ile irriye edilmiş; ardından biyoseramik esaslı kanal patı (DiaRoot) ve gutaperka kullanılarak soğuk lateral kondansasyon yöntemiyle doldurulmuştur. 2 aylık asemptomatik takip sürecini takiben, kron harabiyetinin fazla olması nedeniyle endokron preparasyonu yapılmış ve Primescan ağız içi tarayıcı ile dijital ölçü alınmıştır. Restorasyon, CEREC CAD/CAM sisteminde zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat blok (Celtra Duo) kullanılarak tasarlanıp üretilmiş ve adeziv protokollerle simante edilmiştir. Bu olgu; kanal içi kırık aletlerin varlığında uygun bypass stratejisi, etkin dezenfeksiyon ve biyoseramik materyal kullanımıyla başarılı sonuçlar alınabileceğini ve aşırı madde kaybı olan dişlerde endokron uygulamasının diş dokusunu koruyarak estetik ve fonksiyonel bir dayanıklılık sağladığını göstermektedir.

Amaç:

Bu olgu sunumunda amaç, retreatment sırasında oluşan alet kırığının bypass yöntemiyle yönetimi ve madde kaybı fazla olan dişin dijital iş akışı ile endokron restorasyonunu sunmaktır.

Olgu Sunumu:

18 yaşındaki kadın hasta, 46 numaralı dişindeki ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda "Akut Apikal Periodontitis" tanısı konulan hastaya endodontik retreatment ve üst yapı için endokron planlanmıştır. Mevcut kanal dolgusu Retreat-One (Perfect SuperSystem) eğeleri ile uzaklaştırılırken, meziolingual kanalda alet kırığı meydana gelmiştir. Komplikasyon yönetimi için 25x büyütme dental mikroskop (ZEISS Opmipico) altında E 88 ultrasonik uç yardımıyla aleti çıkarma girişimi başlatılmıştır. Ancak kırık parçanın kanalın kurvatür bölgesinde yer alması ve aşırı dentin kaybının perforasyon riski oluşturacağı öngörüldüğü için parça "bypass" edilerek kemomekanik preparasyona devam edilmiştir. Kanallar %2,5'lik NaOCl ve %17'lik EDTA ile irriye edilmiş, ardından biyoseramik esaslı kanal patı (DiaRoot) ve guta-perka kullanılarak soğuk lateral kondansasyon yöntemiyle doldurulmuştur.

Kanal tedavisi sonrası 2 aylık asemptomatik takip sürecini takiben, kron harabiyetinin fazla olması nedeniyle endokron restorasyonuna başlanmıştır. Endokron preparasyonu sonrası Primescan (Dentsply Sirona) ağız içi tarayıcı ile dijital ölçü alınmıştır. Restorasyon, CEREC CAD/CAM sisteminde zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat blok (Celtra Duo) kullanılarak tasarlanmış ve üretilmiştir. Bitirme ve polisaj işlemlerinin ardından restorasyon adeziv protokollerle simante edilmiştir.

Sonuç:

Kanal içerisinde kırılan aletlerin her zaman çıkarılması gerekmediği; uygun bypass stratejisi, etkin dezenfeksiyon ve biyoseramik materyallerin kullanımıyla başarılı sonuçlar alınabileceği görülmüştür. Aşırı madde kaybı olan dişlerde tercih edilen endokron uygulaması hem estetik beklentileri karşılamış hem de diş dokusunu koruyarak fonksiyonel bir dayanıklılık sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Alet Kırığı, Bypass, Biyoseramik, CAD/CAM, Endokron

P216 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / ENDODONTİ

RETREATMENT VAKASINDA KIRIK ALET VARLIĞININ YÖNETİMİ VE UZUN DÖNEM TAKİBİ

Ömer Eren Yipel¹, Tuğrul Aslan²

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Kliniğimize şişlik ve perküsyonda ağrı şikayetiyle başvuran, 19 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kadın hastanın daha önce kök kanal tedavisi görmüş 21 ve 22 nolu dişlerinin radyografik incelemesinde dişlerin apikal bölgesinde lezyonlar, 22 nolu dişin apikal 1/3 lük kısmında ise kırık kök kanal aleti tespit edildi. 21 nolu dişe Retreatment tedavisi, 22 nolu dişe Retreatment tedavisi ve kök kanalındaki kırık aletin çıkartılıp MTA ile kök kanal dolgusu gerçekleştirilerek cerrahi olmayan endodontik tedavinin 3 ay ve 1 yıllık radyografik sonuçlarını sunmak amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: İlgili dişler Sanctuary rubber dam seti (Sanctuary Health, Perak, Malezya) kullanılarak izole edildi. Dental operasyon mikroskobu (OPMI pico, Carl Zeiss, Jena, Almanya) altında 25x büyütmede 22 nolu dişe Retreatment tedavisi başlandı. Elmas rond frez (Dentsply Sirona, Bensheim, Almanya) kullanılarak giriş kavitesi açıldı ve kanal ağızlarındaki guta perkaya ulaşıldı. Kök kanallarından mevcut guta perka artıkları Perfect Super System Retreat ONE (Shenzhen Perfect Medical Instruments, Shenzhen, Çin) ile uzaklaştırıldı ve kırık alete erişim sağlandı. Woodpecker E88 ultrasonik uçlar (Guilin Woodpecker Medical Instrument Co., Ltd., Guilin, Çin) yardımıyla tel ilmiğin geçebileceği miktarda dentin preperasyonu yapıldı. Ardından tel ilmik ile kırık alet yakalanıp birkaç denemenin ardından kanaldan uzaklaştırıldı. %5 lik NaOCl ile kök kanal dezenfeksiyonu sağlandı, Ultra X ultrasonik cihazı (Eighteeth, Changzhou, Çin) ile aktivasyon yapıp kök kanallarının tamamı Well-Root PT (Vericom Co., Ltd., Anyang, Güney Kore) ile Fanta Dental plugger seti (Shanghai Fanta Dental Materials, Şangay, Çin) kullanılarak vertikal kompaksiyon yöntemi ile dolduruldu. Ardından 21 nolu dişin de Retreatment tedavisi tamamlanıp kök kanalı ile Well-Root PT (Vericom Co., Ltd., Anyang, Güney Kore) ile aynı yöntemle dolduruldu. Restoratif işlemler G-ænial kompozit (GC Corp, Tokyo, Japonya) ile tamamlandı. Hastanın 3 ay ve 1 yıllık takiplerinde apikal lezyonun iyileştiği, klinik olarak da asemptomatik olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Cerrahi olmayan tekrarlayan endodontik tedaviler ile yetersiz kök kanal dolumu ve kırık kök kanal aleti gibi komplikasyonların yönetimi yeterli büyütme altında ve uygun malzemelerin kullanımıyla uzun dönemde başarılı sonuçlar verebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kırık alet, Retreatment, Mikroskop, MTA

P217 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / ORTODONTİ

ŞEFFAF PLAK TEDAVİSİ İLE SINIF I MALOKLÜZYONUN DÜZELTİLMESİ VE TME SEMPTOMLARININ REMİSYONU: BİYOMEKANİK VE NÖROMÜSKÜLER BİR YAKLAŞIM

Gökhan Kaş¹, Ahmet Yağcı¹

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.D., Kayseri

Amaç: Şeffaf plaklar maloklüzyonların tedavisinde estetik bir biyomekanik alternatif sunarken, oklüzal yüzeyleri kaplamaları nedeniyle stomatognatik sistem üzerinde ikincil etkilere sahiptir. Bu olgu sunumunun amacı; Sınıf I maloklüzyon ve TME-kas ağrısı şikayeti bulunan hastanın şeffaf plaklarla tedavisini ve sağlanan klinik iyileşmenin nöromusküler temellerini literatür desteğiyle sunmaktır.

Olgu: Üniversite sınavına hazırlanan 18 yaşındaki kadın hasta, anterior çapraşıklık şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Ekstraoral muayenede simetrik yüz ve konveks profil izlenmiştir. İntraoral değerlendirmede; bilateral Sınıf I molar ve Sınıf II kanin ilişkisi, 2 mm overjet ve 3,5 mm overbite saptanmıştır. Yüz orta hattına göre; üst dental orta hattın 1,5 mm sola, alt dental orta hattın 0,5 mm sola saptığı belirlenmiştir. Başlangıç sefalometrik analizde; iskeletsel Sınıf I yapı (ANB: 3,9°) ve normodiverjan büyüme modeli (SN-GoGn: 30,7°) olduğu saptanmıştır. Dental angülasyonlar incelendiğinde üst keserlerin (U1-PP: 115,5°) ve alt keserlerin (IMPA: 103,5°) procline konumlandığı belirlenmiştir.

Nöromusküler muayenede; bilateral TME bölgesinde palpasyon hassasiyeti izlenirken, masseter ve lateral pterygoid kaslarında hipertoni saptanmıştır.

Tedavi Planlaması: Mevcut Sınıf I ilişkisinin korunarak çapraşıklığın şeffaf plaklarla (Invisalign®) çözülmesi amaçlanmıştır. 12 plaklık ClinCheck planlamasında; maksiller ve mandibular arkların transversal ekspansiyonu ve interproksimal reduksiyon (IPR) desteğiyle hizalamanın sağlanması, artmış keser açılarının ideal sınırlara regülasyonu hedeflenmiştir. İstenen nöromusküler kazanım; alignerların 1,5 mm'lik kalınlığının sağladığı fonksiyonel splint etkisinin, proprioseptif kilitlenmeyi aşarak TME hassasiyeti ve kas spazmını hafifletmesidir.

Revizyon Planlaması: Revizyon klinik değerlendirmesinde, şeffaf plak limitasyonu olarak ark ekspansiyonuna sekonder posterior tork kaybı izlenmiş; sağ mandibular posterior dişlerde bukkal tipping saptanmıştır. İdeal bukkolingual inklınasyonu sağlamak amacıyla 11 plaklık revizyonla ilgili posterior dişlere lingual kök torku ilave edilerek posterior settling sağlanmış ve stomatognatik sistemi destekleyen stabil oklüzyonla tedavi başarıyla sonlandırılmıştır.

Bulgular:

Sefalometrik Bulgular: 28 haftalık tedavi sonucunda; maloklüzyon çözülerek ideal ark formu elde edilmiştir. Sınıf II kanin ilişkisi düzeltilerek; Sınıf I molar ve kanin ilişkisi sağlanmış; overjet ve overbite ideal 2-3 mm değerlerine ulaşmıştır. Tedavi sonu sefalometrik değerlendirmede, dişsel düzeltmelerin biyolojik ve iskeletsel sınırlar içinde kaldığı gözlenmiştir. Procline olan kesici diş inklınasyonlarında planlanan düzeyde değişim sağlanarak; üst keser açısı U1-PP 108,3°'ye, alt keser açısı IMPA 99,6°'ye konumlandırılmıştır.

Biyomekanik Bulgular: Sağ mandibular posteriorda oklüzal interferanslara yol açan bukkal tipping, 11 plaklık revizyon süreciyle kompanze edilmiştir. İdeal bukkolingual inklınasyonlar sağlanarak, stomatognatik sistemi destekleyen stabil ve fonksiyonel oklüzal interdigitasyon elde edilmiştir.

Nöromusküler Bulgular: Sekonder kazanım nöromusküler düzeyde izlenmiştir. Şeffaf plakların fonksiyonel oklüzal splint etkisiyle; bilateral TME hassasiyeti ve kaslardaki hipertoni tablosu, ek müdahaleye gerek kalmaksızın giderilmiştir. Hastanın subjektif beyanı doğrultusunda; üniversite sınav stresinin yoğun olduğu dönemlerde dahi düzenli plak kullanımının brüksizmin yıkıcı etkilerini önümlediği ve semptomların başarılı şekilde kontrol altında tutulduğu rapor edilmiştir. Aktif tedavi sonlandırılarak, 6 aylık periyodik kontrolleri içeren retansiyon aşamasına geçilmiştir.

Sonuçlar: Bu olgu; şeffaf plak tedavisinin, doğru biyomekanik stratejilerle yönetildiğinde sunduğu çift yönlü klinik başarıyı ortaya koymaktadır. Klinisyenin proaktif yaklaşımıyla bir yandan ideal hizalanma ve stabil bir oklüzyon inşa edilirken; diğer yandan plakların oluşturduğu fonksiyonel etkiyle eklem sağlığı rehabilite edilmiştir. Bu tablo, şeffaf plakların yalnızca hizalama aracı değil, ortodontik ve nöromusküler kazanımları birleştiren bütüncül bir tedavi konsepti olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Şeffaf Plak, Sınıf I Maloklüzyon, Temporomandibular Eklem Bozuklukları, Bruksizm

P218 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 01 / ENDODONTİ

TRAVMA SONRASI GELİŞEN KOMPLEKS DENTAL LÜKSASYONLARIN ENDODONTİK TEDAVİSİ

Burak Berke Yavuz¹, Burak Sağsen¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

ÖZ

Amaç: Dental lüksasyon yaralanmaları, pulpal ve periodontal dokularda ciddi komplikasyon riski taşıyan acil durumlardır. Bu sunumun amacı, senkop sonrası travma ile gelişen lateral lüksasyon, ekstrüzyon ve sublüksasyon yaralanmalarının güncel tedavi protokolleri doğrultusunda 6 aylık başarılı yönetimini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 17 yaşında erkek hasta, senkop sonucu yüzüstü düşmeye bağlı ağızda kanama ve dişlerde deplasman şikâyetiyle başvurmuştur. Klinik ve radyografik değerlendirmede 11 numaralı dişte sublüksasyon, 21 numaralı dişte palatinalde deplase lateral lüksasyon ve ekstrüzyon saptanmıştır. Tedavi prosedürü kapsamında; 21 numaralı diş lokal anestezi altında manüel manipülasyon ile anatomik pozisyonuna repoze edilmiş ve her iki diş kapsayacak şekilde 4 hafta süreyle 0.4 mm çapında ortodontik tel ile pasif semi-rijit splint uygulanmıştır. 21 numaralı dişte travmadan sonraki 2. haftada kalsiyum hidroksit ile kanal içi medikasyon başlatılmış, 4. haftada splint uzaklaştırılarak kök kanal tedavisi tamamlanmıştır. 11 numaralı diş ise invaziv bir işlem uygulanmadan periyodik takibe alınmıştır. Hastanın 4. hafta, 12. hafta ve 6. ay periyodik kontrollerinde herhangi bir klinik semptom veya radyolojik patoloji saptanmamıştır. Başlangıçta vitalite testlerine yanıt vermeyen 11 numaralı dişin, 12. haftadaki kontrolde elektriksel ve termal testlere pozitif vitalite yanıtı vermeye başladığı tespit edilmiştir. Altıncı ay sonundaki değerlendirmede her iki dişin de sağlıklı bir şekilde fonksiyon gördüğü, fizyolojik mobilitenin sağlandığı ve periapikal dokuların sağlıklı olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç: Bu olgu, lüksasyon yaralanmalarında zamanında ve kontrollü gerçekleştirilen repozisyonun, uygun süreli semi-rijit splintlemenin ve doğru zamanlanmış endodontik müdahalenin başarıdaki rolünü vurgulamaktadır. Ayrıca kombine travmalarda, sublüksasyon gibi yaralanmalarda gecikmiş pulpal iyileşme ihtimali göz önüne alınarak aceleci invaziv işlemlerden kaçınılmasının uzun dönem prognoz açısından kritik öneme sahip olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dental travma , endodontik tedavi, lateral lüksasyon, splintleme, sublüksasyon

P219 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PEDODONTİ

İNTRÜZE GENÇ DAİMİ ÖN KESER DİŞLERİN ORTODONTİK EKSTRÜZYON İLE TEDAVİSİ

Merve Kepezkaya¹ Esra Kızılcı¹

Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği A.D., Kayseri

Amaç: Bu olgu sunumunu amacı dental travma sonrası intrüze olan genç daimi ön keser dişlerin ortodontik ekstrüzyon ile tedavisini ve uzun dönem tedavi sonuçlarını paylaşmaktır.

Olgu Sunumu: 8 yaşında kız hasta Eylül 2021 tarihinde düşme sonucu dental yaralanma şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde hastanın epilepsi tanısı ile çocuk nöroloji polikliniğinde takipli olduğu ve antiepileptik tedavi aldığı öğrenildi. Hastanın yapılan Ekstraoral muayenesinde bir patolojiye rastlanmadı. İntraoral muayenede üst çene ön dişler bölgesinde hematoma, 11 ve 21 numaralı dişlerde komplike olmayan kron kırığı ile birlikte ilgili dişlerde sırasıyla 7 ve 5 mm intrüzyon saptandı. Dişlerde mobilite yoktu ve perküsyonda ankilotik ses alındı. Hastadan alınan panoramik radyografi ile diş köklerinde ve alveol kemiğinde yaralanma olmadığı ve dişlerin açık apeksli olduğu doğrulandı. Yaralanma bölgesi serum fizyolojik ile yıkanarak kanama kontrolü sağlandı ve dişler 3M ESPE Ketac Molar cam iyonomer siman ile geçici olarak restore edildi. Dişlerin Uluslararası Dental Travmatoloji Derneği 2020 Rehberi önerilerine göre 4 hafta süreyle spontan erüpsiyonu beklendi. Dişlerde erüpsiyon izlenmediği için ortodontik ekstrüzyona karar verildi ve 8 hafta süreyle sabit ekstrüzyon arka dişler sürdürüldü. Dişler 3M ESPE Filtek Z250 kompozit ile kalıcı olarak restore edildi. Dişlerde ağrı, perküsyon hassasiyeti, apse, fistül ağzı, renk değişikliği vb. bulgular saptanmadığı için dişlere pulpal bir tedavi uygulanmadı. 3. ay ve 6. ay kontrollerinde kök gelişiminin devam ettiği radyoğrafik olarak doğrulandı. Hastada klinik ve radyoğrafik bir patoloji izlenmedi. Hasta devam eden kontrol randevularına gelmedi. 40 ay sonra hasta dişlerinde çapraşıklık şikayeti ile kliniğimize yeniden başvurdu. Hastanın klinik ve radyoğrafik muayenesi sonrasında 11-21 numaralı dişlerin devital olduğu ve kök gelişimlerinin durduğu belirlendi. Dişlere Densply ProRoot Mta ile tek seansta apeksifikasyon tedavisi uygulandı. 13 ay sonraki kontrolde dişlerde klinik ve radyoğrafik bir başarısızlık izlenmedi. Hasta dental çapraşıklığın tedavisi için ortodonti kliniğine yönlendirildi.

Sonuç: Dental travma görmüş dişler uzun dönem takip edilmelidir. Hasta velileri kontrol randevularının önemi konusunda bilgilendirilmelidir. Hem hasta hem de hasta velisi travma gören dişlerin bakım ve kontrolleri konusunda motive edilmelidir.

Anahtar kelimeler: Dental travma, intrüzyon, ortodontik ekstrüzyon, genç daimi diş

P220 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

TRAVMA SONRASI MAKSİLLER ANTERİÖR DİŞLERİN KOMPOZİT REZİN İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Nihat Ertane*, Ayşe Nur DOĞAN*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Travmaya bağlı anterior diş kırıkları, estetik ve fonksiyonel problemlere yol açan önemli klinik durumlardır. Bu tür vakalarda minimal invaziv yaklaşımlarla estetik rehabilitasyon sağlanması güncel diş hekimliğinin temel hedeflerinden biridir. Bu olgu sunumunun amacı, travma sonrası endodontik tedavi görmüş maksiller anterior dişlerin kompozit rezin kullanılarak estetik ve fonksiyonel olarak rehabilitasyonunun değerlendirilmesidir.

Olgu: 17 yaşındaki erkek hasta, travma sonrası üst ön dişlerinde meydana gelen kırıklar nedeniyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmede 11, 21 ve 12 numaralı dişlerde pulpa ekspozu meydana geldiği görüldü ve Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğinde endodontik tedavi uygulandı. Endodontik tedavi sonrasında ilgili dişlerde meydana gelen kron harabiyetinin kompozit rezin restorasyonuna karar verildi. Ayrıca gülüş estetiğini ve diş proporsiyonlarını desteklemek amacıyla 22 numaralı dişe de kompozit rezin restorasyon planlandı. Restorasyon öncesinde button tekniği kullanılarak uygun renk belirlendi. Santral dişlerde A3 body, lateral dişlerde A2 body renkleri tercih edildi. Rubber dam izolasyonu sağlandı. Diş yüzeylerine 30 saniye %35'lik fosforik asit (Imicryl Panora 200 Asit Jel, PN207, Imicryl, Türkiye) uygulandı, ardından bol suyla yıkanıp kurutuldu. Dişlere etch-and-rinse adeziv sistem (Adper Single Bond 2; 3M ESPE, ABD) 60 saniye uygulandı, hava ile inceltirilip 20 sn polimerize edildi. İlgili dişler, nano-hibrit kompozit rezin materyal (Filtek™ Ultimate; 3M ESPE, ABD) kullanılarak tabakalama tekniği ile restore edildi. Dolgu-diş geçişini pürüzsüz hale getirmek amacıyla polimerizasyon öncesinde GC Modeling Liquid Kit (GC, Tokyo, Japonya) uygulandı. Bitirme ve polisaj işlemleri alüminyum oksit kaplı polisaj diskleri (Soft-Lex™; 3M ESPE, ABD) ve kompozit parlatma kiti (CLEARFIL™ TWIST DIA; Kuraray, Japonya) ile gerçekleştirildi. Hastaya oral hijyen eğitimi verildi ve kontrol randevusu planlandı.

Sonuç: Travma sonrası anterior diş kırıklarının kompozit rezin materyaller ile minimal invaziv yaklaşımla estetik olarak rehabilite edilmesi mümkündür. Doğru materyal seçimi ve uygun tekniklerin kullanımı ile kısa sürede tatmin edici estetik sonuçlar elde edilebilir. Bu yöntem, özellikle genç hastalarda konservatif ve ekonomik bir tedavi seçeneği olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: estetik rehabilitasyon, kompozit rezin, anterior diş kırığı, travma, gülüş tasarımı

P221 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / ENDODONTİ

EKSTERNAL KÖK REZORPSİYONUNDA TANI VE TEDAVİ YAKLAŞIMLARI: İKİ OLGUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Batuhan Karakaya¹, Tuğrul Aslan¹

Giriş:

Eksternal kök rezorpsiyonu, sement ve dentin dokularının progresif kaybı ile karakterize olup travma, ortodontik tedavi, enfeksiyonlar ve iatrojenik faktörlerle ilişkili olabilir. Çoğunlukla asemptomatik seyretmesi nedeniyle geç teşhis edilerek prognozu olumsuz etkileyebilir. CBCT, lezyonun lokalizasyonu ve yayılımının değerlendirilmesinde konvansiyonel radyografilere göre daha yüksek doğruluk sağlar. Bu olgu sunumunun amacı, üst anterior bölgede eksternal kök rezorpsiyonu bulunan iki olgunun cerrahi ve endodontik tedavi sonrası klinik ve radyografik sonuçlarının sunulmasıdır.

Olgular:

1.Olgu:

19 yaşındaki erkek hasta, 11 numaralı dişte pembe renk değişikliği şikâyetiyle Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda servikal eksternal kök rezorpsiyonu tanısı konuldu. Pulpa ekstirpasyonu sonrası zarf flep elevasyonu ile rezorpsiyon alanına ulaşıldı. Granülasyon dokuları uzaklaştırıldı, kavite düzenlendi ve %2 CHX ile dezenfekte edildi. Mine yüzeyine %35 ortofosforik asit (Ultradent, ABD) uygulanarak adeziv sistem (Adper Single Bond 2, 3M, ABD) sonrası kavite akışkan ve tepilebilir kompozit ile restore edildi. Flep suture edilerek primer kapatıldı. Obtürasyon gutta perka (Sure-Endo, Güney Kore) ve rezin esaslı kök kanal patı (Maruchi, Güney Kore) ile tamamlandı. Postoperatif dönemde hastaya antibiyotik, analjezik ve antiseptik gargara reçete edilerek 1 hafta sonra kontrole çağrıldı.

2.Olgu:

55 yaşındaki erkek hasta, 11 numaralı dişi için Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda eksternal kök rezorpsiyonu tespit edildi Cerrahi öncesinde ilgili dişte ekstirpasyon sonrası 20.06 gutta perka kanala yerleştirilerek geçici kapatma yapıldı. Tam kalınlık flep elevasyonu ile rezorpsiyon alanına erişim sağlandı. Defekt temizlenip kavite düzenlendi ve 1. olguda tarif edildiği şekilde pürüzlendirme ve dolgu işlemleri gerçekleştirildi. Flep anatomik pozisyonuna adapte edilerek suture edildi. Postoperatif dönemde hastaya antibiyotik, analjezik ve antiseptik gargara reçete edildi. Hasta 1 hafta sonra kontrole çağrıldı ve kök kanal dolumu sonraki seansta tamamlandı.

Sonuç:

Eksternal kök rezorpsiyonlarının cerrahi olarak açığa çıkarılması ve restoratif materyaller ile tedavisi başarılı klinik sonuçlar sağlayabilir. Erken tanı ve uygun cerrahi yaklaşım, rezorptif sürecin kontrolünde kritik öneme sahiptir.

P222 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

ŞİDDETLİ MADDE KAYBI OLAN POSTERİOR DİŞTE CAD-CAM RESTORASYON İLE FONKSİYONEL REHABİLİTASYON: VAKA SUNUMU

Hatice Sanoğlu¹, Vahti Kılıç¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi A. D., Kayseri

Amaç: Son yıllarda CAD/CAM sistemleri alanındaki gelişmeler, indirekt restorasyonların klinik uygulama süreçlerinde önemli bir dönüşüm sağlamıştır. Bu sistemler kapsamında özellikle eksiltmeli üretim yaklaşımı, restorasyonların önceden hazırlanmış blok materyallerden frezelenerek elde edilmesine dayanır ve yüksek boyutsal doğruluk ile yüzey kalitesi sunar. Bu doğrultuda kavite preparasyon tasarımları; tarama, frezeleme ve adeziv simantasyon aşamalarına uyumlu olacak şekilde, marjinal uyum, yeterli materyal kalınlığı ve uygun yüzey özelliklerini sağlayacak biçimde planlanabilmektedir. Ayrıca dijital iş akışı, diş preparasyonu sırasında marjin konumu, madde kaldırma derinliği ve yerleştirme eksenini gibi kritik parametreler açısından klinisyene rehberlik edebilmektedir. Bu vaka sunumunda, şiddetli madde kaybı ve sekonder çürüğe bağlı gıda retansiyonu şikâyeti bulunan üst sol molar dişin, eksiltmeli üretim temelli dijital iş akışı kullanılarak restorasyonu amaçlanmıştır.

Vaka: 32 yaşında erkek hasta üst sol molar dişindeki gıda retansiyonu şikâyetiyle Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Yapılan intraoral muayenede 26 numaralı dişteki eski restorasyonda sekonder çürüğe bağlı kırık olduğu ve gıda retansiyonuna sebep olabileceği saptandı. İlgili dişin CAD/CAM sistemi ile restore edilmesine karar verildi. Dişte bulunan, sekonder çürük ve eski restorasyon uzaklaştırıldı. Mezial ve distal derin marjin elevasyonu yüksek dolduruculu akışkan kompozit (Gaenial Universal Injectable, GC Corporation, Japonya) kullanılarak yapıldı ve andırkatlar kaldırıldıktan sonra ağız içi taramaya hazır duruma getirildi. Kavite hazırlığı sonrası kontrol amaçlı ilgili bölgeden periapikal radyografi alındı ve marjinler kontrol edildi. İntraoral Tarayıcı ve Bilgisayar (Primescan, Dentsply Sirona, ABD) kullanılarak intraoral tarama ile dijital görüntü alındı. Tasarım CAD/CAM sistemi (CEREC, Dentsply Sirona, ABD) ile yapıldı. Tasarım tamamlandıktan sonra seçilen zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat seramik bloktan (Celtra Duo A2 HT,) frezeleme cihazı (inLab MCXL) ile restorasyon üretildi. Diş rubberdam örtüsüyle izole edildi. Üretilen restorasyonun cıvalı yüzeyleri korunarak simantasyon yüzeyi 60 sn hidroflorik asit (HF) ardından 30 sn ortofosforik asitle pürüzlendirildi. Ardından silan uygulandı. Restorasyon self adeziv dual cure rezin siman ile simante edildi.

Klinik Sonuç: CAD/CAM sistemleri indirekt restorasyonları daha hızlı, pratik ve kolay üretilebildiğinden sık tercih edilebilen sistemlerdendir. Kron harabiyeti fazla olan dişlerde klinik rehberlik sağlayarak daha güçlü, estetik ve konservatif yaklaşımları sayesinde geleneksel restorasyonlara alternatif olarak kullanılabilen restorasyon yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, Zirkonya ile Güçlendirilmiş Lityum Silikat Seramik, İndirekt Restorasyon, Sekonder Çürük

P223 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ

İMLANT VE DİŞ DESTEKLİ TAM AĞIZ REHABİLİTASYONUNDA BİYOMEKANİK VE ESTETİK DENGİNİN OPTİMİZASYONU: MATERYAL SEÇİMİNİN KLİNİK BAŞARIYA ETKİSİ

Bilge Ergünbaş¹, Ayşe Buse Mete¹

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç

Bu çalışmanın amacı, parsiyel diş eksikliği bulunan ve mevcut dişleri daha önceki protetik tedaviler nedeniyle preparasyonlu olan bir erkek hastada; implant ve diş destekli sabit protetik restorasyonların biyomekanik ve estetik gereksinimler doğrultusunda planlanması ve klinik sonuçlarının değerlendirilmesidir. Özellikle anterior bölgede, restoratif materyal seçiminin yalnızca estetik değil, aynı zamanda stres dağılımı ve kırılma direnci açısından kritik rolü vurgulanmıştır.

Gereç ve Yöntem

52 yaşındaki erkek hasta, parsiyel diş eksikliği ve mevcut restorasyonlarının yetersizliği şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik değerlendirmede maksillada 13, 14, 16 ve 27 numaralı dişlerin mevcut olduğu ve daha önceki köprü restorasyonları nedeniyle preparasyonlu formda bulunduğu belirlenmiştir. Ayrıca 12, 23 ve 25 bölgelerinde implantlar mevcuttur. Mandibulada 33, 34 ve 43 numaralı dişlerin bulunduğu; 35-36 ve 44-46 bölgelerinde implant destekli restorasyon alanlarının olduğu ve mevcut dişlerin preparasyonlu olduğu saptanmıştır.

Mevcut dişlerdeki enflamatuvar durumlar ve protetik gereksinimler doğrultusunda ilgili dişlere endodontik tedavi uygulanmıştır. Tedavi sonrası preparasyonlar revize edilmiş ve implant ölçüleri kapalı kaşık tekniği ile alınmıştır. Elde edilen modeller üzerinde uygun abutment seçimleri gerçekleştirilmiştir.

Restorasyon materyali seçiminde hastanın estetik beklentisinin yanı sıra biyomekanik faktörler de göz önünde bulundurulmuştur. Posterior bölgelerde dayanıklılık amacıyla monolitik zirkonya tercih edilirken; maksiller anterior bölgede implant destekli restorasyonlarda, monolitik zirkonyanın düşük esneklik kapasitesine bağlı olarak oluşabilecek stres birikimi, çatlak ve kırılma riskini azaltmak amacıyla cut-back zirkonya restorasyon planlanmıştır. Bu yaklaşım ile hem estetik hem de stres absorpsiyon kapasitesinin artırılması hedeflenmiştir. Prova aşamalarında oklüzal ve estetik düzenlemeler yapılarak restorasyonlar finalize edilmiştir.

Bulgular

Uygulanan tedavi sonucunda hastada estetik ve fonksiyonel açıdan tatmin edici sonuçlar elde edilmiştir. Maksiller anterior bölgede kullanılan cut-back zirkonya restorasyonların, hem doğal diş morfolojisini taklit etmede hem de oklüzal kuvvetlerin daha dengeli dağılımında avantaj sağladığı gözlenmiştir. Posterior bölgelerde monolitik zirkonya restorasyonlar yüksek dayanıklılık göstermiştir. Takip sürecinde herhangi bir mekanik komplikasyon veya biyolojik başarısızlık izlenmemiştir.

Sonuç

İmlant ve diş destekli kombine restorasyon gerektiren olgularda, materyal seçimi yalnızca estetik beklentilere göre değil, aynı zamanda biyomekanik davranışlar dikkate alınarak yapılmalıdır. Özellikle anterior implant destekli restorasyonlarda, monolitik zirkonyanın sınırlı esneklik kapasitesi nedeniyle oluşabilecek komplikasyonlar göz önünde bulundurulmalı ve uygun endikasyonlarda cut-back zirkonya tercih edilmelidir. Bu yaklaşım, uzun dönem başarıyı artırırken estetik ve fonksiyonel gereksinimlerin dengeli şekilde karşılanmasına olanak sağlar.

Anahtar kelimeler

Tam ağız rehabilitasyonu, implant destekli protezler, zirkonya restorasyonlar, materyal seçimi, biyomekanik performans

P224 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / ENDODONTİ

LOKALİZE PERİAPİKAL PATOLOJİLERDE SELEKTİF RETREATMENTİN ETKİNLİĞİ: MANDİBULAR BİRİNCİ MOLAR OLGU SUNUMU

Duygu Polat¹, Tuğrul Aslan¹

¹ Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti AD. Kayseri

Amaç

Bu vaka raporunun amacı, mandibular birinci molar dişte mezial kökle sınırlı periapikal patolojinin yönetiminde selektif retreatment yaklaşımının etkinliğini klinik ve radyografik bulgular eşliğinde sunmaktır.

Gereç ve Yöntem

23 yaşında erkek, diş hekimliği öğrencisi hasta, rutin panoramik radyografik inceleme sırasında 36 numaralı dişin mezial kökünde tespit edilen periapikal lezyon nedeniyle değerlendirildi. Klinik ve radyografik bulgular, patolojinin yalnızca mezial kökle sınırlı olduğunu ve distal kökün sağlıklı olduğunu gösterdi. Bu doğrultuda minimal invaziv bir yaklaşım benimsenerek selektif retreatment planlandı. Mevcut kök kanal dolgu materyali mezial kanallardan RT One retreatment sistemi kullanılarak uzaklaştırıldı. Takiben kanallar %2,5'lik sodyum hipoklorit ile irrigasyon yapılarak UltraX sistemi ile aktive edildi ve kemomekanik preparasyon tamamlandı. Kanal kurutulmasını takiben mezial kanallar, 30/.04 taper gutta-perka konları ve biyoseramik esaslı kanal patı (Bio-C Sealer, Angelus) kullanılarak dolduruldu.

Bulgular

Beş aylık klinik ve radyografik takipte hastanın asemptomatik olduğu gözlemlendi. Kontrol radyografilerinde mezial kökteki periapikal lezyonda belirgin iyileşme ve kemik rejenerasyonu ile uyumlu bulgular saptandı.

Sonuç

Selektif retreatment, periapikal patolojinin belirli köklerle sınırlı olduğu durumlarda minimal invaziv ve hedefe yönelik bir tedavi seçeneği sunmaktadır. Sağlıklı kanalların korunmasına olanak tanıyan bu yaklaşım, uygun olgu seçimi ile birlikte başarılı klinik ve radyografik sonuçlar sağlayabilir.

P225 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / ENDODONTİ

EKSTRAORAL FİSTÜL İLE SEYREDEN APİKAL PERİODONTİTİSİN ENDODONTİK TEDAVİ İLE YÖNETİMİ: OLGU SUNUMU

Büşranur Yavuz¹, Yakup Üstün¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.D., Kayseri

Amaç: Apikal periodontitis kaynaklı ekstraoral fistül varlığında uygulanan endodontik tedavi ve CAD-CAM restorasyonun klinik ve radyografik başarısını ortaya koymaktır.

Olgu Sunumu: 16 yaşında kadın hasta ekstraoral fistül şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede ilgili dişte perküsyon ve palpasyon hassasiyeti pozitif olarak değerlendirildi. Radyografik inceleme sonucunda dişe apikal periodontitis tanısı konuldu.

Tedaviye lokal anestezi altında ve rubber dam izolasyonu sağlanarak başlandı. Çalışma boyu elektronik apeks bulucu yardımıyla belirlendi ve radyografik olarak doğrulandı. Kök kanal preparasyonu döner ege sistemi kullanılarak gerçekleştirildi ve apikal genişletme 40/04 boyutuna kadar tamamlandı. İrrigasyon protokolünde, %2,5 sodyum hipoklorit ile birlikte sürekli şelasyon sağlayan Dual Rinse HEDP (Medcem, İsviçre) kullanıldı ve ultrasonik (Ultra X, Eighteeth, Changzhou, Çin) ile aktive edildi. Kanal dezenfeksiyonunu desteklemek amacıyla kanal içi medikasyon olarak kalsiyum hidroksit uygulandı ve tedavi iki seans halinde tamamlandı.

İkinci seansta klinik semptomların ortadan kalktığı ve kanalların doluma hazır olduğu gözlemlendikten sonra kök kanal dolumu biyoseramik esaslı kanal patı (Bio-C Sealer, Angelus, Brezilya) kullanılarak gerçekleştirildi.

Endodontik tedavinin tamamlanmasını takiben, dişe CAD-CAM sistemi ile indirekt restorasyon planlandı. Restorasyon lityum disilikat cam seramik blok kullanılarak hazırlandı ve adeziv rezin siman ile simante edildi.

Hasta tedavi sonrası 3 ay süreyle klinik ve radyografik olarak takip edildi. Üç aylık klinik ve radyografik takipte ekstraoral fistülün tamamen kapandığı gözlemlendi. Perküsyon ve palpasyon hassasiyetinin ortadan kalktığı belirlendi. Radyografik incelemede periapikal lezyonda belirgin iyileşme tespit edildi. Uygulanan CAD-CAM restorasyonun fonksiyonel ve estetik olarak başarılı olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Ekstraoral fistül ile seyreden apikal periodontitis vakalarında uygun dezenfeksiyon protokolü ile gerçekleştirilen endodontik tedavi ve sonrasında uygulanan CAD-CAM destekli restoratif yaklaşım, başarılı klinik ve radyografik iyileşme sağlayabilir. Bu kombine yaklaşım hem enfeksiyon kontrolü hem de uzun dönem restoratif başarı açısından etkili bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Apikal periodontitis; CAD-CAM restorasyon; Ekstraoral fistül; Endodontik tedavi;

P226 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / ENDODONTİ

SUCCESSFUL MANAGEMENT OF INTERNAL RESORPTION WITH MTA: A CASE REPORT WITH 24-MONTH FOLLOW-UP

Ecem Cıftcı Sahin¹

¹ Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Kayseri, Türkiye

ABSTRACT

Objective: The aim of this case report is to evaluate the clinical and radiographic outcomes of a maxillary central incisor with internal resorption treated using mineral trioxide aggregate (MTA).

Materials and Methods: A patient with a history of dental trauma presented with internal resorption in a maxillary central incisor. Radiographic examination revealed irregular widening of the root canal accompanied by a periapical radiolucency. After working length determination, canal preparation was completed using a rotary system up to an apical size of 40/.04. During chemomechanical preparation, irrigation was performed with 2.5% NaOCl, followed by 17% EDTA for smear layer removal. The final irrigation protocol included a final rinse with NaOCl, and the irrigation solutions were activated using passive ultrasonic activation. Bioceramic-based MTA in powder-liquid form (Bio MTA, Cerakmed, Poland) was used to fill the resorption cavity and ensure an adequate seal. Following treatment, the tooth was restored with a composite restoration. The case was followed clinically and radiographically for a period of 24 months.

Results: The baseline radiograph revealed an internal resorption defect along with a prominent periapical lesion. The postoperative radiograph demonstrated adequate filling of the resorption cavity with MTA. At the 24-month follow-up, marked healing of the periapical lesion and bone regeneration were observed, with cessation of resorption progression and the tooth remaining asymptomatic and functional.

Conclusions: MTA represents an effective treatment option for internal resorption owing to its biocompatibility, high sealing ability, and capacity to promote hard tissue formation. This case demonstrates that MTA can achieve long-term clinical success, particularly in cases with irregular canal morphology, and that advanced irrigation protocols contribute to enhanced treatment outcomes.

Keywords: Internal resorption; Mineral trioxide aggregate (MTA); Periapical healing; Root canal therapy

P227 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PEDODONTİ

KOMPLİKE KRON KIRIĞI GÖRÜLEN İMMATÜR DİŞİN MTA AMPUTASYONU: OLGU SUNUMU

Tunay CİLALİ¹, Zeynep Aslı GÜÇLÜ²

¹- Arş Gör. Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

²- Prof Dr. Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

GİRİŞ Travmatik dental yaralanmalar çocuklarda ve genç erişkinlerde oldukça sık görülmektedir. Travma gören dişlerin tedavisi çocukların sağlığı ve hayat kalitesi açısından oldukça önemlidir. İmmatür daimi dişlerde görülen komplike kron kırıklarında pulpa vitalitesinin korunması, kök gelişiminin sürdürülmesi ve estetik-fonksiyonel bütünlüğün sağlanması temel tedavi hedefleridir.

OLGU SUNUMU Dokuz buçuk yaşında erkek hasta, okulda yüzüstü düşme sonucu oluşan dental travmadan yaklaşık bir saat sonra kliniğimize başvurmuştur. (Fig 1) Sistemik hastalık öyküsü bulunmayan hastanın klinik muayenesinde 21 numaralı dişte komplike kron kırığı, 11 numaralı dişte komplike olmayan kron kırığı tespit edilmiştir. 21 numaralı dişte perküsyon testi pozitif olup palpasyonda hassasiyet mevcut ve mobilite Miller sınıflamasına göre derece 1 olarak belirlenmiştir. Radyografik değerlendirmede diş kökünün Demirjian G gelişim evresinde olduğu ve periapikal patoloji bulunmadığı görülmüştür. (Fig 2) Klinik ve radyografik bulgular doğrultusunda 21 numaralı dişte Well Root PT [trade mark] MTA patı ile amputasyon tedavisi uygulanmış ve strip kron ile restorasyonu gerçekleştirilmiştir. Yapılan 1. ve 3. ay kontrollerinde elektrikli pulpa testi ile dişin vital olduğu, mobilitenin bulunmadığı, renk değişikliği gelişmediği ve radyografik olarak kök gelişiminin devam ettiği gözlenmiştir

Figür 1. İlk başvuru ağız içi fotoğrafı

Figür 2. Tedavi öncesi röntgen

SONUÇ Komplike kron kırığı görülen immatür daimi dişlerde kısa süreli bu takipte MTA ile amputasyon, pulpa vitalitesinin korunmasını sağlayan etkili ve başarılı bir tedavi yöntemi olarak izlenmiştir. Uzun süreli takip devam etmektedir.

Figür 3. Tedavi sonrası ağız içi fotoğrafı

KAYNAKLAR 1. Levin L, et al. International Association of Dental Traumatology guidelines for the management of traumatic dental injuries: General introduction. Dental Traumatology. 2020;36(4):309-313. 2. Bourguignon C, et al. International Association of Dental Traumatology guidelines for the management of traumatic dental injuries: 1. Fractures and luxations. Dental Traumatology. 2020;36(4):314-330. 3. Kupietzky A, Waggoner WF, Galea J. The clinical and radiographic success of bonded resin

composite strip crowns for primary incisors. Pediatric Dentistry. 2003;25(6):577-581.

Figür 4 . Tedavi sonrası 3. ay röntgen

P228 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / ORTODONTİ

Şiddetli İskeletsel ve Dentoalveolar Sınıf II Maloklüzyona Sahip Adölesan Bir Hastanın Twin Blok Aygıtıyla Tedavisi: Olgu Sunumu

Arş. Gör. Muhammed Emre Emek¹, Doç. Dr. Gökhan Çoban¹

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

AMAÇ

Bu olgu sunumunun amacı, şiddetli iskeletsel ve dentoalveolar Sınıf II Bölüm 1 maloklüzyona sahip adölesan bireyde, Twin Blok aygıtıyla başlatılan ve ardından sabit ortodontik tedavi ile sürdürülen tedavi yaklaşımının klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Tedavi başlangıcında alt çenesinin geride olması şikayetiyle kliniğimize başvuran, 13 yıl 7 aylık erkek hastanın klinik muayenesinde artmış belirgin overjet (10 mm) ve overbite (2 mm), Angle Sınıf II Bölüm 1 maloklüzyon ve konveks profile sahip olduğu gözlemlenmiştir. El bilek evresi Mp3cap olarak belirlenmiştir. Hastanın sefalometrik değerlendirmesinde iskeletsel Sınıf II maloklüzyona (SNA: 77,2°, SNB: 71,7°, ANB: 5,5° N-A: -3mm N-Pog:-10,3 mm) ve normal dik yön boyutlarına (SN-GoGn: 32,8°) sahip olduğu, ayrıca efektif mandibula boyutunun azaldığı (99,2 mm) belirlenmiştir. Dişsel ölçümlerde U1-PP açısının 124,2° ve IMPA açısının 99,6° olduğu tespit edilmiştir. Rölatif maksiller darlık nedeniyle ekspansiyon vidası içeren Twin Blok aygıtı uygulanmıştır. Yavaş üst çene genişletme protokolü kapsamında 16 tur aktivasyon ile eşzamanlı Twin Blok aktive edilmiştir. Twin Blok ile yapılan 8 aylık fonksiyonel tedavi sürecini takiben, sabit ortodontik tedaviye başlanmış olup hastanın tedavisi 9 aydır devam etmektedir.

BULGULAR

Twin Blok ile yapılan fonksiyonel tedavi sonrası alınan ara kayıtlarda yapılan sefalometrik değerlendirme sonucunda SNA açısının 74,5°, SNB açısının 71,7°, ANB açısının 2,7° ve SN-GoGn açısının 35,2° olduğu belirlenmiştir. Dişsel ölçümlerde U1-PP açısının 116,2° ve IMPA açısının 100,1° olduğu tespit edilmiştir.

SONUÇ

Şiddetli iskeletsel ve dentoalveolar Sınıf II maloklüzyona sahip adölesan hastada Twin Blok ile uygulanan tedavi mandibular retrognatinin iskeletsel düzeyde düzeltimini, profilin iyileştirilmesini ve dişsel maloklüzyonunun düzeltimini sağlamıştır.

P229 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ

AUGMENTASYON PROSEDÜRLERİNİ REDDEDEN HASTADA ALL-ON-X TAM AĞIZ PROTETİK REHABİLİTASYON: OLGU SUNUMU

İbrahim Melik Doğan¹, Taha Yaşar Manav¹

¹ Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.D., Hatay

ÖZ

Amaç: İleri periodontal hastalık sonucu diş kaybı yaşayan bireylerde, tam ağız implant destekli rehabilitasyonun planlanması özellikle asimetrik kemik kayıpları ve hastaların ileri cerrahi prosedürleri kabul etmemesi durumunda zorlaşabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, augmentasyon prosedürlerini reddeden ve asimetrik kemik kaybı olan bir hastada her arkta 7 implant üzerine all-on-x konsepti ile gerçekleştirilen tam ağız protetik rehabilitasyonun kısa dönem klinik sonuçlarının değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: Kliniğimize 42 yaşında erkek hasta, mevcut protezlerinde mobilite ve ağız kokusu şikayetleri ile başvurmuştur. Periodontal tedavi sonrası istenen iyileşmenin sağlanamaması sonrası tüm dişlerin çekimine karar verilmiştir. Hastanın augmentasyon prosedürlerini reddetmesi ve mandibula anterior bölgede implant yerleşimine izin verecek yeterli sert doku olmaması sebebiyle nedeniyle alternatif tedavi planı oluşturulmuştur. Bu doğrultuda, her arkta 7 olmak üzere toplam 14 adet implant yerleştirilmiştir. Protetik aşamada multi-unit abutmentlar seçilmiş ve splintlenmiş açık kaşık ölçü tekniği ile konvansiyonel ölçüler alınmıştır. Elde edilen veriler doğrultusunda istenilen oklüzal ilişkiler sağlanana kadar 3 adet reçine prova yapılmış sonrasında metal destekli porselen restorasyonlar hazırlanarak uygulanmıştır. Final restorasyonların teslimini takiben altı aylık takip süresince herhangi bir biyolojik veya mekanik komplikasyon gözlenmemiştir. Restorasyonların fonksiyonel ve estetik açıdan yeterli olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Elde edilen bulgular, uygun vaka seçimi yapıldığında ve ileri cerrahi prosedürlerin uygulanmadığı durumlarda, her arkta artırılmış implant sayısı ile uygulanan all-on-x konsepti ve geleneksel protetik yöntemlerin tam ağız rehabilitasyonlarında etkili ve öngörülebilir bir yaklaşım olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Augmentasyon, all-on-x

P230 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PERİODONTOLOJİ

YETERSİZ VESTİBÜL DERİNLİĞİ BULUNAN HASTADA AÇIK SUBMÜKÖZ VESTİBÜLOPLASTİ UYGULAMASI: OLGU SUNUMU

Ali Kemal Yılmaz¹, Tugay Aybar¹, Şükran Acıpınar¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.B.D Sivas

Özet

Amaç: Tam dişsiz hastaların protetik rehabilitasyonunda total protezlerin başarısı; retansiyon, stabilite ve hasta konforu gibi faktörlere doğrudan bağlıdır. Vestibül derinliğinin yetersiz olduğu olgularda, protez kenar uzantıları sınırlanmakta ve buna bağlı olarak protezin tutuculuğu ve stabilitesi olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu tür durumlarda uygulanan preprotetik cerrahi girişimler, uygun protez sınırlarının oluşturulmasına olanak sağlayarak tedavi başarısını artırmaktadır.

Vestibüloplasti, alveoler mukozanın ve kas ataçmanlarının yeniden konumlandırılması yoluyla vestibül derinliğinin artırılmasını amaçlayan cerrahi bir prosedürdür. Literatürde farklı teknikler tanımlanmış olmakla birlikte, açık submüköz vestibüloplasti yöntemi klinik uygulamada yaygın olarak tercih edilmektedir.

Olgu Sunumu: Bu olgu sunumunda, total protez planlanan ve mandibular anterior bölgede yetersiz vestibül derinliği bulunan bir hastada uygulanan açık submüköz vestibüloplasti prosedürü sunulmaktadır. Protetik diş tedavisi kliniğinden yönlendirilen 71 yaşındaki erkek hastanın anamnezinde herhangi bir hastalık saptanmamıştır. Klinik muayenede alt dudak vestibül derinliğinin yetersiz olduğu belirlenmiş ve total protez retansiyonunu artırmak amacıyla vestibül derinleştirme işlemi planlanmıştır.

Cerrahi işlem lokal anestezi altında gerçekleştirilmiş olup, açık submüköz vestibüloplasti tekniği uygulanarak vestibüler mukoza apikal yönde repoze edilmiştir. Cerrahi alanın stabilizasyonu amacıyla 4-0 ipek sütür materyali kullanılmıştır. Postoperatif dönemde hastaya analjezik tedavi ve antiseptik ağız gargarası önerilmiştir. Sütürler postoperatif 10. günde uzaklaştırılmıştır.

Sonuç: Üç aylık takip süresi sonunda, vestibül derinliğinde klinik olarak anlamlı bir artış sağlandığı ve protetik rehabilitasyon için uygun anatomik koşulların oluşturulduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Vestibüloplasti, preprotetik cerrahi, total protez, vestibül derinliği,

P231 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ

RENKLENMİŞ VE KÖK KANAL TEDAVİLİ DİŞLERİN ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Bahar Yıldız¹, Candan Aydın Hoş¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Bolu,

ÖZET

Amaç: Dişlerin görünümü ve rengi, hastalar açısından önemli bir estetik kaygı unsuru olup pek çok popülasyonda diş estetiğini iyileştirmeye yönelik tedavilere, özellikle diş beyazlatma uygulamalarına olan ilgi giderek artmaktadır. Bu olgu sunumunda, anterior dişlerde meydana gelen renklemelerin intrakoronal beyazlatma, ofis tipi vital beyazlatma ve mevcut restorasyonların direkt kompozit veneer uygulamaları ile estetik açıdan rehabilite edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Yirmi beş yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta, özellikle üst anterior bölge olmak üzere dişlerindeki genel renklenme ve ön bölgedeki estetik olmayan görüntü şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın intraoral ve radyografik muayeneleri sonucunda 12-11-21-22 numaralı dişlerinin endodontik tedavili olduğu ve periapikal dokularda herhangi bir patoloji bulunmadığı tespit edildi. Hastanın 12-11-21-22 numaralı dişlerine intrakoronal beyazlatma ve kompozit veneer, genel diş renklenmesi için ofis tipi vital beyazlatma yapılmasına karar verildi. Hasta tedavi planı hakkında bilgilendirilip, aydınlatılmış onam formu alındı. 12-11-21-22 numaralı dişlere giriş kavitesi açılarak gütä perka, mine sement birleşiminin 2 mm apikalinde kalacak şekilde uzaklaştırıldı. Oluşabilecek sızıntıyı engellemek için kanal ağzı rezin modifiye cam iyonomer siman ile kapatıldı. %35'lik hidrojen peroksit içeren beyazlatma ajanı (Opalescence Endo, Ultradent, ABD) kavite içine uygulanıp üzeri steril pamuk pelet ile örtüldü ve geçici restore edildi. Seanslar arasında 3 gün olacak şekilde toplam 2 seans tedavi uygulandı. İstenilen beyazlatma elde edildikten sonra kavite serum fizyolojik ile yıkandı ve hidrojen peroksidin etkisini nötralize etmek için kaviteye kalsiyum hidroksit yerleştirildi ve geçici olarak restore edildi. Hastanın alt ve üst çene premolarlar arası bölgelerine ofis tipi vital beyazlatma ajanı %40'lık hidrojen peroksit (Opalescence Boost, Ultradent, ABD) uygulandı. İki hafta sonra geçici restorasyon sökülerek adeziv ajan uygulandı. Nanohibrit kompozit materyali yerleştirildi. Ardından 12-11-21-22 numaralı dişlerdeki restorasyonlar uzaklaştırıldı, %35'lik fosforik asit uygulandı. Asit uzaklaştırılıp adeziv ajan (Clearfil S3 Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Estelite Sigma Quick kompozit rezin uygun renk sırasıyla tabakalama tekniği kullanılarak yerleştirildi ve LED ışık cihazı ile polimerize edildi. Son olarak bitim ve polisaj işlemleri uygulandı.

Sonuç: Uygulanan beyazlatma işlemleri sonrasında diş renginde belirgin bir açılma elde edilmiştir. Anterior bölgede gerçekleştirilen direkt kompozit veneer restorasyonlar ile estetik uyum sağlanmıştır. Tedavi sonrası yapılan klinik değerlendirmede dişlerde hassasiyet, gingival irritasyon veya herhangi bir komplikasyon izlenmemiştir ve hastanın estetik beklentileri karşılanmıştır. Kısa dönem takiplerde restorasyonların fonksiyonel ve estetik açıdan stabil olduğu gözlenmiştir ve kontrol randevuları planlanmıştır. Diş renklemelerinin görüldüğü olgularda uygulanan beyazlatma tedavilerini takiben rezin kompozit ile yapılan restorasyonlar, klinik açıdan etkili ve öngörülebilir bir tedavi yaklaşımı olarak değerlendirilmektedir. Bu yaklaşım daha komplike protetik tedavi seçenekleriyle karşılaştırıldığında daha düşük maliyetli ve periodonsiyum sağlığı açısından daha güvenlidir.

Anahtar Kelimeler: İntrakoronal beyazlatma, vital beyazlatma, direkt kompozit veneer

P232 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PEDODONTİ

RASTLANTISAL OLARAK SAPTANAN MANDİBULAR BASİT KEMİK KİSTİ: BİR OLGU SUNUMU

Ece Sabur¹, Fatih Öznurhan¹,

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

ÖZ

Amaç: Basit kemik kisti (travmatik veya hemorajik kemik kisti), çenelerde nadir görülen, epitelyal kapsülü olmayan, iyi huylu bir lezyondur. Genellikle asemptomatik olup rutin radyografilerde tesadüfen saptanır. Etiyolojisinin travma sonrası intramedüller kanamanın düzensiz iyileşmesine bağlı olduğu düşünülmektedir. Çoğunlukla genç bireylerde, mandibula korpusunun kanin-molar bölgesinde görülür. Radyografik olarak düzgün veya skallop sınırlı, radyolusent bir alan olarak izlenir. Tanı, cerrahi sırasında kavitenin boş veya az miktarda sıvı içermesiyle konur. Tedavisi kavitenin küretajı ve kanama indüksiyonunu içerir. Bu sunumda, 14 yaşındaki bir hastada saptanan mandibular basit kemik kisti vakası ve tedavi yaklaşımı literatür eşliğinde sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 14 yaşında sağlıklı bir hastada, mandibular anterior bölgede (32-43 arası) tesadüfen saptanan radyolusent bir lezyon izlenmiştir. Klinik muayenede dişlerin vital olduğu ve herhangi bir semptom bulunmadığı belirlenmiştir. KIBT incelemesinde 22x15x13 mm boyutlarında, skallop sınırlı ve bukkal korteksi perfore eden lezyon saptanmıştır. Basit kemik kisti ön tanısıyla yapılan cerrahi biyopsi sırasında kavitenin boş olduğu görülmüş; küretaj ve kanama indüksiyonu ile tedavi sağlanmıştır. Postoperatif takipte sorun izlenmemiştir.

Sonuç: Basit kemik kistleri, genellikle rutin kontrollerde tesadüfen saptanan iyi huylu lezyonlardır. Sunulan vakada, mandibular bölgedeki lezyonun küretaj ve kanama indüksiyonu ile başarılı tedavisi gerçekleştirilmiştir. Bu olgu, doğru tanı ve uygun tedavi protokollerinin etkin yönetimdeki önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Basit kemik kisti, Mandibula, Küretaj, Konik ışınli bilgisayarlı tomografi

P233 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / ENDODONTİ

KIRIK ALET YÖNETİMİ: İKİ VAKA SUNUMU

Beyzanur Hatipoğlu¹

¹Şehit Ömer Emiroğlu Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Çorum, Türkiye

ÖZET

Amaç: Kök kanal tedavisi sırasında kanal aletinin kırılması, özellikle periapikal patolojiye sahip dişlerde kanal dezenfeksiyonunu tehlikeye atabilecek ve tedavi sonuçlarını olumsuz etkileyebilecek önemli bir prosedürel komplikasyondur. Bu çalışmanın amacı, kök kanal sisteminin farklı seviyelerinde yer alan ve farklı çıkarma yaklaşımları kullanılarak ele alınan iki kırık alet vakasının klinik yönetimini sunmaktır.

Olgu Sunumu: İki vaka değerlendirilmiştir. İlk vakada, periapikal lezyonu olan 21 numaralı diş, kök kanalı boyunca uzanan ve apikal ekstrüzyona sahip bir kırık alet gözlenmektedir. Alet önce Masserann kiti kullanılarak hareketlendirildi ardından EDTA ile aktive edilerek çıkarıldı. İkinci vakada, periapikal lezyonu olan bir daimi dişte, kanalın orta-apikal üçte birinde yer alan kırık bir alet mevcuttu. Platform oluşturulduktan sonra ultrasonik uçlar kullanıldı ve EDTA aktivasyonu, aletin başarılı bir şekilde çıkarılmasını kolaylaştırdı. Her iki vakada da kök kanalları dezenfekte edildi ve obtürasyon sağlandı. Her iki vakada da, kırık aletler prosedürle ilgili herhangi bir komplikasyon olmaksızın başarıyla çıkarıldı. Kanalın yeterli düzeyde dezenfeksiyonu ve obtürasyonu sağlandı ve takip süresi boyunca dişlerde herhangi bir semptom görülmedi.

Sonuç: Kırık aletlerin başarılı bir şekilde çıkarılması, sadece klinisyenin deneyimine değil, aynı zamanda uygun çıkarma tekniklerinin seçilmesine de bağlıdır. Diş hekimliğinde devam eden teknolojik gelişmeler ve yeni geliştirilen yöntemler, bu tür zorlu vakaların tedavisinde öngörülebilir ve başarılı sonuçlara katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kırık alet, Masserann kiti, Ultrasonik sistem, EDTA aktivasyonu, Endodonti.

P234 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ

ESTETİK YETERSİZLİK VE MARJİNAL UYUMSUZLUK GÖSTEREN MONOLİTİK ZİRKONYA RESTORASYONUN DİJİTAL İŞ AKIŞIYLA REHABİLİTASYONU: BİR OLGU SUNUMU

Gizem Gülmez¹, Abdurrahman Ögünç¹, Ceren Büşra Mazlum¹

¹Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Burdur

ÖZ

Amaç: Protetik restorasyonlarda zamanla ortaya çıkan marjinal uyumsuzluk ve estetik problemler, klinik başarıda ve hasta memnuniyetinde azalmaya yol açabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, estetik yetersizlik ve marjinal uyumsuzluk gösteren monolitik zirkonya restorasyonun dijital iş akışıyla estetik ve fonksiyonel açıdan rehabilitasyonunu sunmaktır.

Gereç ve Yöntem: Otuz iki yaşında kadın hasta, üst çenede anterior bölgeden posterior bölgeye uzanan mevcut protetik restorasyona bağlı estetik şikâyetler nedeniyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmede, 13 ve 23 numaralı dişlerin gömülü olması nedeniyle diş eksikliği ve buna bağlı diastemalar bulunduğu tespit edildi. Mevcut monolitik zirkonya restorasyonun servikal bölgede marjinal uyumunun bozulduğu ve estetik açıdan yetersiz olduğu belirlendi. Mevcut restorasyon uzaklaştırıldıktan sonra diş preparasyonları protetik prensiplere uygun şekilde yeniden düzenlendi. Dijital iş akışı kapsamında intraoral tarayıcı kullanılarak ölçü alındı ve elde edilen veriler CAD yazılımına aktararak restorasyon tasarımı gerçekleştirildi. Restorasyon, CAM teknolojisi kullanılarak çok katmanlı monolitik zirkonya materyalinden üretildi. Üretilen restorasyonun ağız içi provasında marjinal uyum, proksimal kontaklar ve oklüzal ilişkiler kontrol edildi. Gerekli düzenlemelerin ardından restorasyon uygun rezin siman kullanılarak simante edildi.

Bulgular: Tedavi sonrasında restorasyonun marjinal uyumunun belirgin şekilde iyileştiği ve servikal bölgede diş ve dişeti dokuları ile uyumun sağlandığı gözlemlendi. Mevcut restorasyonun 8 üyeli olduğu, yeni planlamada ise 10 üyeli olarak düzenlendiği ve bu sayede uygun protetik diş sayısı ve dağılımının sağlandığı belirlendi. Mevcut restorasyonda yer alan diastemaların yeni planlamada yeniden düzenlendiği ve anterior bölgede daha estetik ve doğal bir görünüm elde edildiği gözlemlendi. Restorasyonun proksimal kontaklarının ve oklüzal uyumunun klinik olarak yeterli olduğu ve tedavi sonrasında hasta memnuniyetinde artış olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Dijital iş akışıyla üretilen çok katmanlı monolitik zirkonya restorasyonlar, marjinal uyum, estetik ve fonksiyonel açıdan başarılı sonuçlar sunabilmektedir. Uygun protetik planlama, tasarım ve materyal seçimi ile klinik başarı ve hasta memnuniyetinde artış sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital iş akışı; monolitik zirkonya; marjinal uyum; CAD/CAM; estetik rehabilitasyon.

P235 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PERİODONTOLOJİ

MALPOZİSYONA BAĞLI GİNGİVAL BÜYÜMENİN ÜST VE ALT ÇENEDE FARKLI CERRAHİ YAKLAŞIMLARLA YÖNETİMİ: OLGU SUNUMU

Rabia Genç¹, Merve Ak¹, Venhar Aytekeli¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.D., Kayseri

Amaç: Şiddetli diş malpozisyonuna bağlı gelişen gingival büyümeler, hem estetik hem de periodontal sağlık açısından önemli sorunlara yol açabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, malpozisyona bağlı aşırı dişeti büyümesinin farklı cerrahi yaklaşımlar ile tedavisini ve gingival doku kalınlığının düzenlenmesinin klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Kliniğimize estetik şikayetler ve dişeti büyümesi nedeniyle başvuran 22 yaşında kadın hastada yapılan klinik muayenede, dişlerdeki şiddetli malpozisyona bağlı yaygın gingival büyüme tespit edilmiştir. Tedavi planı doğrultusunda alt çenede lokal anestezi altında 15 numaralı bistüri ile tam kalınlıklı flep kaldırılarak gingivektomi işlemi uygulanmış ve aynı seansta gingival doku kalınlığı düzenlenmiştir. Üst çenede ise gingivektomi işlemi gerçekleştirilmiş, ardından Kirkland bıçağı kullanılarak gingival doku yeniden şekillendirilmiştir. Tüm işlemler periodontal biyolojik genişlik korunacak şekilde dikkatle gerçekleştirilmiştir. Postoperatif dönemde hastaya bakım önerileri verilmiş, ayrıca analjezik ve klorheksidin içerikli gargara reçete edilmiştir. Hasta düzenli kontrollerle takip edilmiştir. Cerrahi işlemler sonrasında her iki çenede de gingival konturların belirgin şekilde düzeldiği ve fizyolojik formun sağlandığı gözlenmiştir. Gingival dokuların yeniden şekillendirilmesi ile daha estetik bir görünüm elde edilmiş, hastanın plak kontrolü kolaylaşmıştır. İyileşme sürecinde herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir. Takip seanslarında gingival dokularda stabilite korunmuş ve nüks izlenmemiştir. Hastanın estetik memnuniyetinin belirgin şekilde arttığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Malpozisyona bağlı gingival büyümelerin tedavisinde gingivektomi ile birlikte gingival dokunun yeniden şekillendirilmesine yönelik cerrahi yaklaşımlar etkili ve öngörülebilir sonuçlar sunmaktadır. Üst ve alt çenede farklı tekniklerin kombine şekilde uygulanması, hem fonksiyonel hem de estetik açıdan başarılı sonuçlar elde edilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: gingival büyüme, gingivektomi, flep cerrahisi, malpozisyon

P236 POSTER BİLDİRİ / POSTER OTURUM 02 / PERİODONTOLOJİ

İNCE DİŞETİ FENOTİPİNDE SERBEST DİŞETİ GREFTİ İLE YUMUŞAK DOKU OGMENTASYONU: BİR OLGU SUNUMU

Venhar Aytekel¹, T. Emre Kuzu¹, Merve Ak¹, Rabia Genç¹

¹ Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.D., Kayseri

ÖZET

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, ince dişeti fenotipi ,dişlerin bukkalde konumlanması ve yetersiz oral hijyen nedeniyle gelişen Miller Sınıf II dişeti çekilmesinin serbest dişeti grefti ile tedavisinin klinik sonuçlarının değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: 43 yaşındaki kadın hasta, alt çene ön bölgesinde fark ettiği dişeti çekilmesi nedeniyle estetik kaygı ve durumun ilerlemesine yönelik endişe şikayetiyle başvurdu. Anamnezde sistemik hastalık, ilaç kullanımı ve sigara öyküsü olmadığı öğrenildi. Klinik muayenede plak ve diş taşı tespit edildi. İlk önce hastanın faz 1 periodontal tedavisi yapıldı, prematür kontak oral hijyen eğitimi verildi. Mandibular 41-42 numaralı dişlerde Miller Sınıf II dişeti çekilmesi saptandı ve periodontal mukogingival cerrahi planlandı. Bu amaçla ilgili dişlerin vestibülüne, palatal mukozadan elde edilen serbest diş eti grefti yerleştirildi. Palatinal donör bölge de oluşan sekonder yara yüzeyine, cerrahi öncesi hazırlanan SX plak ve spongostan ile kanama kontrolü sağlandı . Graft, bölgeye basit ve askı suturelar (6.0 polypropylene) ile konumlandırıldı. Postoperatif olarak 25 mg arveles ve % 0.12 klorheksidin diglukonat gargara reçete edildi.

Sonuç: Cerrahi alanda iyileşme sorunsuz seyretti. Dikişler 12. günde alındı. Hastanın 3, 7,14, 30,60. günlerde kontrolü yapıldı. Bölgenin; tedavi öncesi yetersiz olan vestibül derinliği, gingival kalınlık ve keratinize dişeti genişliğinde artış sağlandı. Bu kazanımlar, hastanın ağız hijyeni uygulamalarını kolaylaştırarak etkin fırçalama yapabilmesine katkı sağladı. Kısmi kök yüzeyi kapanması elde edilerek estetik ve fonksiyonel iyileşme sağlandı. Uygulanan greft prosedürü periodontal sağlığın iyileştirilmesine ve yumuşak doku stabilitesinin uzun dönem korunmasına katkı sağladı. Takip seanslarında nüks ya da periodontal bir sorunla karşılaşılmadı.

Anahtar Kelimeler: İnce dişeti fenotipi, Serbest dişeti grefti, Dişeti çekilmesi, Mukogingival cerrahi, Keratinize dişeti genişliği

UDHEK'26

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi
1. Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi
1st International Dental Congress

NNYÜ

8-10 MAYIS MAY 2026
KAYSERİ, TÜRKİYE

www.nnyudhek.org @ x in y nnyudhek

Kongre Sponsorları Congress Sponsors

